

MÙA GẶT

Cảm ơn, Anh Williams. Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được ở đây sáng hôm nay. Và có lời giới thiệu như thế này, điều đó vẫn làm tôi cảm thấy nhỏ bé hơn. Và tôi...rất là biết ơn được có cơ hội này để đến, Phoenix, sáng nay.

² Tôi còn nhớ khi lần đầu tiên tới Phoenix, tôi khoảng mười bảy tuổi. Chấn chấn nó đã phát triển từ đó đến nay. Vì sáng nay nơi chúng tôi đi vào Phoenix, chúng tôi khó có thể nói chúng tôi đã rời Tucson và đến Phoenix. Nó gần như gắn liền với nhau, rất nhiều nơi đã mọc lên. Những nơi mà chúng tôi đã từng đi ra ở đây và thậm chí đã cỡi lừa chạy trên sa mạc, mà bây giờ ở đây là những khách sạn nhỏ và những cửa hiệu rẻ tiền, vân vân. Và, dĩ nhiên, điều đó khiến cho tôi thấy mình bắt đầu già.

³ Và sau đó tôi ngồi xuống đây bên cạnh người anh em tốt của tôi ở đây, Anh Valdez, và tôi—tôi đã nói, “Chà, anh em...” Chúng tôi đang nói chuyện, và tôi nói, “Ồ, dĩ nhiên, tôi đang già đi.” Tôi nói, “Tôi nhận thấy rằng, hàng dặm tôi đi đang xây lên.” Tôi nói, “Hãy chờ đợi cho đến khi anh bằng tuổi tôi,” hay điều gì giống như thế. Tôi đã—tôi đã ngạc nhiên biết rằng anh lớn hơn tôi gần hai mươi tuổi. Vì thế, tôi, lúc đó tôi cảm thấy dễ chịu hơn nhiều sau đó. Tôi nói, “Anh Valdez à, tôi muốn anh...Anh đã rao giảng Phúc Âm bao lâu rồi?”

Anh ấy nói, “Năm mươi năm.”

⁴ Vậy thì, tôi chỉ là đứa trẻ rất nhỏ khi anh đã bắt đầu rao giảng. Vì vậy tôi nói, “Tôi mong anh sẽ đến dự buổi nhóm sáng nay, Anh Valdez à.” Tôi nói, “Tôi—tôi chỉ là một người trẻ,” tôi nói, “Tôi ghét hầu như ngồi ở đây và cố gắng nói cho,” tôi nói, “những trưởng lão của tôi.”

⁵ Và anh ấy chỉ cười, nói, “Anh nghĩ tôi lái xe xuống đây để làm gì?”

⁶ Vì vậy tôi rất biết ơn Anh Valdez. Anh ấy đã nói với tôi về việc có một nhà nghỉ ở ngoài đây. Điều đó—điều đó thật tử tế. Tôi biết ơn sâu sắc. Anh đã mời tôi đến thăm chúng ngày nào đó.

Và nó ở đây bên Sông New. Tôi không biết có ai trong anh em biết nó nằm ở đâu, hay không. Tôi tin chắc, nếu một khi Anh Valdez mời, thì tốt lắm.

7   Vậy nên, mỗi lần tôi đến một hội đồng, tôi thường gặp một người nào đó mà đã—mà đã được chữa lành trong những buổi nhóm hay điều gì đó. Và khi tôi đứng ở bàn tại đây sáng nay, một chị em yêu quý đang ngồi ở trên đây, tên là Erb, chị ấy từ Michigan đến. Con trai chị là người giới thiệu trên chương trình phát thanh Cơ-đốc ở đây. Và chị nói cho tôi biết về buổi nhóm ở Flint, Michigan. Chị có một thẻ cầu nguyện, và cố gắng để được cầu nguyện cho, chị chưa hề làm thế. Và chị bị đau rất nặng. Và ngay tại đây sáng nay, tôi tin Đức Chúa Trời đã chữa lành cho người đàn bà ấy, đứng ngay tại đây bên cạnh phía đó.

8   Tôi nói, “Thật là một thì giờ tuyệt vời lúc này! Điều đó đã xảy ra cách đây khoảng mười hai, mười bốn năm, và bây giờ thành phố được gọi là Phoenix, Phoenix là cái gì đó được xây—xây dựng lên từ đồng đổ nát.” Tôi nói, “Ồ, điều đó cũng giống việc đã xảy ra với chị sáng nay. Tôi tin, sáng nay, Đức Chúa Trời đã xây dựng lại chị từ một—một sức khỏe bị hủy hoại thành sức khỏe tốt.”

9   Tôi vừa nghe tối hôm qua, các cuộc gọi đến, rất nhiều. Bây giờ tôi là hàng xóm của anh em, tôi sống ở Tucson và cuộc gọi rất nhiều tôi không thể gọi hết được, vì vậy tôi chỉ cầu nguyện cho họ qua điện thoại. Và họ, sau đó, họ chỉ cần để lại số của họ.

10   Và có một bà cụ, tám mươi bảy tuổi, một Cơ-đốc nhân lớn tuổi, đã lãng trí một thời gian. Bà ở ngoài phố, la ré, và gọi cảnh sát, rằng người nào đó đã lấy mất con bà. Tám mươi bảy tuổi, đấy, bị mất trí. Và bà là một cụ bà yêu quý. Tôi không hề biết bà trong đời. Và vì thế Billy đã gọi, và nói, “Đi ngay để cầu nguyện,” nói, “bà ấy bị bệnh nặng, và họ nghĩ bà sắp chết.” Nói, “Bà ấy chỉ...Bà ấy không biết gì nữa.”

11   Sau đó tôi gác ống nghe, và đi vào phòng và cầu nguyện. Trong giây lát, bà đã ngủ. Khi thức dậy, khỏe mạnh bình thường, ăn một bữa ăn tối với món gà đầy đủ, với tất cả bánh ngọt và kem sau đó. Vàng.

12 Anh em thấy, Đức Chúa Trời là đáng tể trị. Ngài rất thật, Ngài có thể...Anh em không phải ở đó; chỉ—chỉ cầu xin điều này.

13 Tôi tin rằng người hướng dẫn của chúng ta ở đây, sáng nay, hoặc ai đó, hoặc có thể đó là Anh Valdez trong lời cầu nguyện của anh ấy, đã nói, “Chúng ta không có bởi vì chúng ta không cầu xin. Chúng ta không cầu xin bởi vì chúng ta không tin.”

14 Tôi biết ơn sự ca ngợi của những bạn trẻ ở đây. Anh Valdez, chúng tôi là những người già, đã nhận xét về sự chân thành của anh bạn trẻ làm chứng đó, rằng anh ấy đã biết Chúa Jêsus.

15 Chúng ta thấy rằng chúng ta, nhiều lần, những nhóm tứ ca này và sự ca hát, tôi...đây là lời của một mục sư khác, Anh Valdez đã nói, “Lúc nào đó chúng trở nên rẻ tiền.” Bởi vì, ngày nay, họ dường như thích, nó đã—đã trở thành một màn trình diễn thay vì sự—sự thiêng liêng và chân thành mà những người ngũ tuần đã từng có.

16 Và sự chân thành của những chàng trai này, tôi—tôi đánh giá cao điều đó. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Và tôi đã...

17 Tôi không phải là người thích truyền hình lắm. Như các bạn biết, tôi thật sự chống lại nó. Và tôi đang thuê một chỗ dưới Tucson cho đến khi chúng tôi kiếm được một nơi thích hợp của mình, nơi mà chúng tôi sẽ xây dựng nhà mình ở đó, ý Chúa. Và người cho thuê nhà, bà ấy là một người bạn Cơ-đốc nhân tốt, nhưng trong nhà bà ấy có một—một—một cái ti-vi.Ồ, tôi có các con nhỏ, và các bạn biết chúng thế nào, vậy là chúng vội vã xem nó. Vì vậy, cách đây vài buổi sáng, khi tôi về nhà sau chuyến đi với Anh Stromei...Tôi không biết Anh Stromei có ở đây sáng nay, hay không, anh ấy là chủ tịch của một chi hội ở Tucson. Con gái nhỏ của tôi đang ngồi phía sau đây, đã gọi tôi đến xem, nói, “Chúng ta sẽ bật ti-vi lên, coi một số nhóm tứ ca hát,” hoặc bất cứ cái gì.

18Ồ, này, tôi là người rất chống đối, và tôi—tôi rất tiếc về điều đó, nhưng tôi—tôi—tôi không thể là gì khác ngoài con người thật của tôi. Nếu tôi làm điều gì trái với chính mình, thì tôi là kẻ giả hình. Và tôi không muốn là thế trước dân sự. Tôi—tôi muốn là

người công bình, và rồi các bạn biết chúng tôi chịu đựng như thế nào. Và tôi—tôi nghĩ tôi phê phán hơi quá nhiều.

¹⁹ Nhưng trong thâm tâm tôi chỉ trích điều đó, bởi vì đối với tôi, nó giống như một kiểu phim nào đó của Hollywood, chỉ là rất nhiều thứ ồn ào. Nó dường như không phải là sự thiêng liêng mà nó nên có. Và họ đã hát những bài thánh ca đó với—với điệu nhạc rock-and-roll, và đi dép vàng. Và phải chăng Phúc Âm đã đến lúc trở thành một màn trình diễn? Tại sao, tôi, nếu là thế, thì tôi—tôi không muốn liên quan gì với nó. Tôi muốn điều gì đúng và chân thật, và chúng ta muốn giữ nó theo cách ấy.

²⁰ Bây giờ, tôi—tôi tin rằng hai điều này bị xáo trộn ngay tại đây, thưa anh em. Mà, anh em nghe tôi tốt hơn bây giờ chứ?

²¹ Bây giờ, sáng thứ Bảy tới, ý Chúa, Tôi có đặc ân lớn là được nói tại chi hội này, lần đầu tiên của tôi, tại Flagstaff, Arizona. Người anh em ở đây, tôi quên mất tên anh ấy, là chủ tịch. [Một anh em nói, “Chester Earl.”—Bt.] Chester Earl, Anh Chester Earl. Vừa có cơ hội gặp anh ấy sáng nay, khi tôi vừa bắt tay với nhà truyền giáo tốt quý ở đây đến từ Ấn Độ, một anh em Ấn Độ. Và anh ấy nói rằng sáng thứ Bảy tới tôi sẽ nói chuyện ở đó. Thân ái mời tất cả anh em đến dự buổi nhóm này. Chúng ta hi vọng Chúa sẽ ban phước cho chúng ta.

²² Và rồi tối thứ Hai tuần sau, tại Tucson, là một bữa tiệc. Chúa đã ban cho tôi vinh dự được nói chuyện với...tại bữa tiệc dưới đó, ngày thứ hai mươi một của—của tháng Mười hai, tại Tucson. Thân ái mời tất cả anh chị em nhất định đến dự bữa tiệc tối hôm đó.

²³ Và rồi Anh Williams thông báo rằng tôi sẽ trở lại đây một lần nữa, hầu như để mở đầu trước khi hội đồng bắt đầu.

²⁴ Và, vì vậy, đang bắt đầu bị nhiễu sóng ở đó, phải không Anh Williams? Có...Nói gì hả? Bây giờ tốt hơn không? Cái đó tốt hơn. Tốt.

²⁵ Tất nhiên tôi hi vọng nhiều anh chị em có thể dành thì giờ để tham dự một, hoặc mỗi ngày và đêm, của buổi nhóm. Mà, mà bắt đầu vào ngày mười bảy, lúc bảy giờ, chiều Chúa Nhật phải không? [Người nào đó nói, “Một giờ ba mươi.”—Bt.] Một

giờ ba mươi. Một giờ ba mươi, chiều Chúa Nhật. Tôi cũng muốn nói, nếu Chúa muốn, tôi sẽ cầu nguyện cho người đau trong—trong—trong những buổi nhóm này, và làm hết sức để có thể giúp đỡ anh chị em.

26 Và các anh em mục sư truyền đạo ở đây, sáng nay, thuộc vùng Phoenix. Lý do mà tôi đến phòng sảnh này, tôi... Mỗi lần tôi đến, tôi thường thực hiện một chuyến thăm quan nhỏ, và đi đến các nhà thờ chung quanh các nhà thờ, từng nhà thờ. Sau đó tôi thấy nó hơi khó, bởi vì một số nhà thờ hầu như nhỏ. Và chúng tôi chắc chắn không muốn bỏ sót bất kỳ anh em nào vì nhà thờ của anh ấy nhỏ, và rồi điều đó gây khó khăn, mọi người không thể vào được. Vì thế nếu... Tôi nghĩ chúng ta sẽ chỉ gặp nhau ở một nơi và tôi sẽ tự mình lo liệu, và chúng ta sẽ gặp nhau ở đây và có buổi hầu việc, chỉ một buổi truyền giảng phúc âm nhỏ, và cầu nguyện cho những người đau và các thứ. Trước khi...

27 Có lẽ nếu tôi bỏ qua điều này, điều này thì tốt hơn ở đây hả? [Người nào đó nói, “Không, đó, đó là băng ghi âm.”—Bt.] Đang ghi âm. Được rồi.

28 Có lẽ nó sẽ là tốt hơn một—một chút nếu tôi làm theo cách đó. Và tôi muốn các anh em của tôi ở đây, của các nhà thờ, các mục sư ở đây tại Phoenix, biết rằng đó là lý do chúng tôi đã làm điều này, để đến đây đến hội trường này, vì vậy tất cả chúng ta có thể nhóm họp ở một nơi nào đó. Và anh em không thể có đủ chỗ được với tất cả các anh em, có rất nhiều người trong số họ. Anh em thấy những người đã đứng sáng nay, và có lẽ đó không phải là một nửa trong số họ. Vậy anh em không thể có được hết thấy họ trong một vài ngày mà chúng ta ở đây, trước khi, hội đồng bắt đầu.

29 Và tôi chắc chắn rằng chúng ta sẽ có một khoảng thời gian tuyệt vời trong hội nghị. Anh em sẽ nghe những diễn giả tuyệt vời. Anh Cash này là Cash Hamburg, Hamburg. Chà, bao nhiêu anh em từng nghe nói đến anh ấy? Anh ấy chắc chắn là một—một cơn bão. Vâng. Xin lỗi, tôi không nên nói cách ấy. Đó là một anh em, nhưng—nhưng, chào ôi, tôi đã ở với anh ấy một lần. Anh em biết đấy, tôi không biết làm thế nào anh em đã từng đến nghe tôi giảng, khi anh em nghe nói về một người như thế. Anh ấy có

thể giảng mà không kịp thở. Tôi—tôi không biết anh ấy làm điều đó như thế nào, tôi...nhưng anh ấy chắc chắn có được rất nhiều điều. Tôi đã đi cùng anh ấy trong hội nghị New York của tôi, gần đây, và anh ấy muốn đưa tôi đi để—để ăn tối sau buổi nhóm. Và tôi đã đi đến một nơi, và tôi hầu như sẵn sàng để đi ra khi anh...Anh ấy, anh ấy đã giảng đi lên đi xuống hết gian phòng, và khắp mọi nơi, với mọi người có mặt trong đó. Anh ấy hoàn toàn là một—một người có cá tính, trong chính anh ấy.

³⁰ Và tôi chắc chắn anh em cũng thích thú người anh em đến từ California. Anh ấy tên gì nhỉ? Tôi không thể nhớ tên anh, một trong các diễn giả. Tôi—tôi cũng quên tên anh ấy. Nhưng anh ấy là một—một diễn giả đầy sức thuyết phục, anh em sẽ thích anh ấy. Có thể sẽ có những diễn giả lớn như vậy, anh em biết đấy, Anh Roberts và nhiều diễn giả lớn hiện nay.

³¹ Vì vậy, tôi rất biết ơn khi nghĩ về một câu Kinh Thánh xuất hiện trong tâm trí tôi tại đây vào lúc này. Và có một lần Đa-vít đã nhìn ra hòm giao ước của Chúa, đang đặt trong trại. Và ông nói... Ông đang ngồi với nhà tiên tri, Na-than, của thời đó. Và vì vậy ông nói, “Có đúng không khi ta ở trong nhà ở đây, sống trong nhà bằng gỗ bá hương, còn hòm giao ước của Chúa ta ở dưới trại?”

³² Và nhà tiên tri nói với người, “Hãy làm theo điều ở trong lòng vua, hỡi Đa-vít, bởi vì Đức Chúa Trời ở cùng vua.” Đó là tất cả những gì ông biết để nói.

³³ Nhưng đêm đó, Chúa đã gặp nhà tiên tri, và phán, “Hãy đi, nói với Đa-vít, đầy tớ của Ta như vậy, rằng Ta đã lấy người từ chuồng chiên, từ sau những con chiên đó, người biết đấy, dựng lập người làm cho người được danh lớn như danh của kẻ cao trọng,” không phải danh lớn nhất, không phải danh nào vĩ đại nhất, nhưng ông được kể với những người cao trọng nhất trên đất vào lúc đó.

³⁴ Và tôi nghĩ, “Ấn điển của Đức Chúa Trời, đối với Đa-vít ở đó!” Và tôi nghĩ, “Tôi không thể được kể vào trong số đó, chính tôi. Khi tôi thấy đặc ân của thời đại mà chúng ta đang sống này, thời đại chấm dứt lịch sử thế giới, và được kể trong số những người như vậy khi chúng ta dự những buổi nhóm này.” Và xin Chúa ban phước cho anh em, thật dồi dào.

³⁵ Bây giờ, người bạn tốt của tôi, Anh Valdez, đã nói, “Anh Branham, tôi tin rằng, tôi phải rời đi lúc mười giờ kém mười lăm phút, hoặc mười giờ mười lăm phút.” Nói, “Tôi sẽ làm xong phần cuối, nhưng tôi sẽ không làm phiên—làm phiên việc giảng của anh.” Anh ấy đã có mặt trong các buổi nhóm trước đây.

³⁶ Tôi—tôi là hầu như là chậm chạp, và phải suy nghĩ, anh em biết đấy, khi tôi đang nói. Và tôi viết ra những lời Kinh Thánh của mình ở đây, và một ghi chú, có thể, nhưng sau đó tôi phải quay trở lại và suy nghĩ những gì Chúa đã bảo tôi nói, anh em biết đấy, phải chờ đợi Ngài. Và tôi hơi chậm chạp, vì vậy tôi hy vọng tôi không giữ anh em quá lâu, sáng nay.

³⁷ Tôi đã hỏi Anh Williams, tôi nói, “Anh Williams, tôi có bao nhiêu thời gian?” Tôi đã nói, “Bây giờ, tôi đã có một câu Kinh Thánh ở đây mà tôi có thể nói chỉ mất khoảng ba mươi phút, hoặc điều gì đó, và giải tán tất cả mọi người và về nhà.” Và tôi nói, “Nhưng tôi muốn có một bài học nhỏ, nếu có thể được,” và về điều mà tôi nghĩ hôm nay sẽ là điều gì đó dành cho anh em, điều gì đó mà anh em có thể mang về nhà, để nghĩ về nó.

³⁸ Và tôi chắc chắn sẽ không thức dậy sáng nay lúc ba giờ rưỡi, hoặc bốn giờ kém hai mươi phút, và đã sẵn sàng đến đây, chỉ để được nhìn thấy. Tôi—tôi—tôi không muốn được nhìn thấy. Tôi—tôi đến đây và học ngày hôm qua dựa trên một số lời Kinh Thánh mà tôi đã viết ra, vì điều gì đó mà tôi đã cầu nguyện chân thành, và nghĩ có thể, qua đó, nó có thể giúp đỡ người nào đó. Tôi... Chúng ta không có thời gian cho các buổi trình diễn và những cảnh quay. Chúng ta—chúng ta phải bắt tay vào công việc. Tôi tin rằng Chúa Jêsus sẽ đến khá sớm.

³⁹ Và bây giờ họ đang ghi âm điều này, và có lẽ ai đó có thể có được băng ghi âm. Và tôi muốn đưa ra tuyên bố này, rằng đôi khi tôi...nhiều lần tôi thực sự bị hiểu lầm. Và nhiều lần mọi người gọi lại cho tôi, nói, “Anh Branham, đây có phải là ánh sáng mà anh muốn nói không?” Và đôi khi chúng ta nói điều gì đó, nhưng các bạn phải biết, tiếp cận nó bằng thuật ngữ mà tôi muốn nói đến nó.

⁴⁰ Và đôi khi tôi nói những điều đó là—điều đó thì hơi trái ngược với niềm tin của ai đó, Tôi muốn các bạn hiểu rõ điều đó

bây giờ, người nào đó, những gì người nào đó tin. Nhưng tôi có một—một Sứ điệp, tôi không...từ Chúa, mà tôi cảm thấy như vậy về điều đó. Những người khác có thể cảm thấy Nó đến từ ma quỷ. Những người khác có thể cảm thấy Nó vô nghĩa. Nhưng, với tôi, đó là Sự sống. Và tôi không có ý khác biệt khi tôi nói những điều khác biệt, hoặc có thể là tổn thương một chút hoặc cắt đứt, với mọi người. Tôi không có ý đó trong ánh sáng đó. Tôi—tôi, nếu tôi làm vậy, thì tôi là một kẻ đạo đức giả. Tôi—tôi nói điều đó dưới ánh sáng của sự tiến bộ, với Chúa. Tôi nói điều đó dưới ánh sáng của—của—của để dân sự biết Đức Chúa Trời rõ hơn. Và tôi nói điều đó không phải vì đó là điều gì đó, do chính tôi tạo ra. Đó là điều gì đó mà tôi tìm thấy từ Chúa.

41 Và bây giờ nếu tôi tình cờ nói về điều gì đó trong bất kỳ hội đồng nào trong số này, mà làm tổn thương mọi người, hoặc....Nói, “Tôi không tin Điều đó là cách ấy.”

Ồ, tôi thường đưa ra tuyên bố thô thiển này. Và vợ tôi đang ngồi đó lắng nghe tôi, cô ấy biết không có hình thức nhiều về tôi. Tôi—tôi...Giống như khi anh em ăn con gà, mà đụng phải cái xương. Vậy thì, không có người nào ưa thích ăn gà mà lại ném luôn cả con gà vì đụng nhầm cái xương. Người đó chỉ ném xương đi, rồi tiếp tục ăn con gà. Cũng giống như việc ăn bánh nhân anh đào. Nếu tôi ăn nhầm phải hạt, tôi—tôi—tôi không bao giờ ném cả cái bánh đi, tôi chỉ ném hạt ấy đi. Vì thế...

42 Và những gì tôi nói ở đây có lẽ như giống, trong bất cứ buổi nhóm nào của tôi, dường như có một hạt với các bạn, thế thì, các bạn cứ quăng nó đi và, nói, cho phép điều đó như tôi không biết gì nhiều về điều đó như các bạn. Vậy, thế thì, các bạn cứ nghe tiếp và ăn những gì các bạn thấy thích hợp. Và tôi sẽ...

43 Bây giờ tôi tin cậy rằng Chúa sẽ ban phước cho Lời của Ngài. Tôi là một người tin kiên quyết vào Lời, và chỉ Lời mà thôi. Chỉ Lời mà thôi, và đó là Sứ điệp mà Chúa đã ban cho tôi.

44 Chúng ta khác nhau, người này khác người kia. Tôi đã để ý sáng nay, các anh em của tôi, các nhà truyền giáo, những nhà truyền bá phúc âm, và các mục sư, đang đứng ở đây, có lẽ—có lẽ hơn một trăm người, đang đứng ở đây. Mỗi người trong số họ có đủ tư cách để đứng đây và nói, hơn là tôi. Tôi chắc chắn về điều

đó. Nhưng, xem đây, mỗi người trong chúng ta, người này không thể chiếm chỗ của người khác. Một người không thể lấy sứ điệp của người khác. Đây, chúng ta có những đường lối khác nhau.

45 Đức Chúa Trời là đáng tể trị. Khi Ngài...Ai, ai có thể nói với Đức Chúa Trời cách làm ra mọi thứ, lúc ban đầu, khi chỉ có một mình Ngài? Hiểu không? Và nếu chúng ta có Sự sống Đời đời, chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời, và đó là Đức Chúa Trời. Vì vậy, nếu chúng ta có Sự sống Đời đời, chúng ta đã ở với Đức Chúa Trời ngay lúc đó, là một phần của Đức Chúa Trời. Chúng ta là thuộc tính của Ngài. Bây giờ chúng ta là thuộc tính của Ngài. Và, bởi vì, “Ban đầu đã có Lời.” Và một lời là một ý tưởng được biểu lộ ra. Cho nên chúng ta là những ý tưởng của Ngài, rồi được diễn tả thành lời và trở nên những gì chúng ta hiện có. Đó là lý do tên của chúng ta, có lẽ không phải là những gì chúng ta có lúc này, nhưng tên của chúng ta đã được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. Hiểu không? Và nếu không có ở đó lúc ấy, thì nó sẽ không bao giờ có ở đó. Hiểu không? Và Chúa Jêsus đến để cứu chuộc tất cả những người mà tên của họ đã có trong Sách ấy. Thấy đó, Ngài đã biết.

46 “Người thợ gốm,” như Rô-ma chương 8 nói với chúng ta, “Ai có thể nói với kẻ nắn nên mình? Làm sao đất sét có thể nói, ‘Làm nên tôi *như vậy, như vậy*?’” Hiểu không? Không. Đức Chúa Trời phải để lộ ra tất cả các thuộc tính của Ngài. Và vì thế Ngài đã làm ra cái bình dành cho việc hèn hạ, và cái kia dùng cho việc sang, dĩ nhiên, để cho thấy điều đó. Vậy thì, nhưng Ngài là đáng tể trị, anh em thấy đây, không ai có thể bảo Ngài điều gì để làm.

47 Và Ngài làm nên chúng ta khác nhau. Ngay cả...ở đó, chúng ta đã được kể, trong Kinh Thánh, ngôi sao này khác ngôi sao kia, ngôi sao kia khác với ngôi sao khác. Anh em biết đấy, có sự khác nhau ở trên Trời, trong các Thiên sứ, những thực thể thuộc về Thiên sứ; đó là các Thiên sứ, có các Chê-ru-bim, có các Sê-ra-phim, và sự khác nhau của—của họ Ở đó. Và tất cả chúng ta đều khác nhau. Và Đức Chúa Trời có những ngọn núi lớn, Ngài có đồng bằng, thảo nguyên, cỏ, sa mạc, nước. Đây, Ngài thì—Ngài khác biệt, Ngài là một—Ngài là một—Ngài là một Đức Chúa Trời đa dạng. Và hãy nhìn dân sự của Ngài ở đây sáng nay, một số

người trong chúng ta da trắng, một số người da đen, một số da nâu, một số da vàng, một số da đỏ; đây, đó là—đó là dân sự của Ngài. Ngài là một...Ngài là—Ngài là một Đức Chúa Trời đa dạng, và do đó tôi nghĩ Ngài giống như vậy giữa những người hầu việc của Ngài.

48 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chỉ trong giây lát, để cầu nguyện. Và tôi có thể nói điều này bây giờ trước khi chúng ta đọc Lời. Tôi biết rằng nếu tôi nói hơi lâu, và anh em phải đứng dậy và đi ra, tôi sẽ hiểu, đây, tôi sẽ hoàn toàn hiểu. Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện. Và trong khi chúng ta cầu nguyện, cúi đầu trước bụi đất mà từ đó Đức Chúa Trời đã đem chúng ta lên, có ai đó ở đây muốn được ghi nhớ trong lời cầu nguyện không, chỉ cần giơ tay lên. Ngài, Ngài biết ngay những gì trong lòng anh chị em, đang sau bàn tay đó.

49 Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, chúng con kính kiềng đến với Cha, với đầu chúng con cúi tới bụi đất từ nơi mà Cha đã đem chúng con lên. Và rồi trong tâm trí của chúng con đang nghĩ rằng Cha đã phán bảo Áp-ra-ham, đêm nọ, ông có thể “đếm cát trên bãi biển không?” Và rồi Ngài đã bảo ông “ngước lên nhìn những ngôi sao,” và ông có thể “đếm chúng không?” Dĩ nhiên, điều đó không thể được. Và Ngài đã phán bảo ông rằng “dòng dõi của ông sẽ là không thể đếm được, và như cát trên bãi biển, và như các ngôi sao chiếu sáng trên trời.” Bây giờ tâm trí của chúng con, ý tưởng, đúng hơn là, những ý tưởng trong tâm trí của chúng con, khi cúi đầu hướng về cát bụi nơi chúng con đến từ đó; rồi lòng chúng con hướng lên Trời, nơi chúng con đang đến. Từ cát bụi lên những ngôi sao, là Dòng dõi của Áp-ra-ham! Chết trong Đấng Christ, chúng con là Dòng dõi của Áp-ra-ham, và những kẻ kế tự với Ngài theo lời hứa.

50 Và chúng con đến đây sáng nay để thông công chung quanh thức ăn tự nhiên của đời sống, mà chúng con đã nhận, để có được điều đó từ cách ấy. Và bây giờ chúng con mong muốn Ngài ban cho chúng con Ma-na Thiên thượng đó, Thức Ăn đó sẽ bổ sức cho chúng con về Sự Sống mà ở trong chúng con. Khi máu mang thức ăn này đi bây giờ, để làm mạnh mẽ cơ thể, làm cho có nhiều tế bào hơn, để gây dựng chúng con mạnh mẽ cho ngày này; nguyện

xin chúng con được nhận lãnh thức ăn của Đấng Christ, hầu cho Ngài có thể đi vào thần linh của chúng con, sáng nay, qua Lời, và—và bổ sức chúng con cho thời đại mà chúng con đang sống. Bởi vì, ngày đã hết và bóng chiều đang xuống, Ánh Sáng chiều tối ở đây, và chúng con đang lắng nghe sự triệu tập để “đến trên Cao,” và chúng con đang muốn sẵn sàng cho thì giờ ấy. Vậy, xin giúp chúng con, Cha ôi.

51 Và không có ai xứng đáng để mở Sách ra, hay tháo những Ấn đó ra; ngoài Chiên Con, mà đã bị giết từ khi sáng thế, đến lấy Sách và tháo các Ấn ra. Ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời, xin đến vào sáng nay, mở Sách cho chúng con, và cho chúng con nhìn vào đó với Ngài, Chúa ôi, để thấy chúng con phải làm gì để chuẩn bị cho thì giờ này. Xin ban ơn cho mỗi hội thánh, ban phước cho những buổi nhóm sắp đến, mỗi người trong họ, và buổi nhóm nhỏ của chúng con, để cùng với họ tiếp tục. Và khi chúng con rời khỏi nơi đây ngày hôm nay, xin cho chúng con có thể nói như những người đến từ làng Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nẩy trong chúng ta sao, khi Ngài đã phán với chúng ta bằng cách ấy?” Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

52 Bây giờ với những anh chị em mà muốn lật ra, anh chị em thường thích đọc theo sau mục sư khi ông sẽ đọc, để tìm hiểu xem ông ấy đang nói từ đâu, nếu anh chị em có Kinh Thánh của mình, và muốn lật ra chương thứ 4 của Thánh Ma-thi-ơ.

53 Và bây giờ tôi sẽ đưa ra đề tài của mình ngay trước khi tôi nói; không nhiều thì ít, muốn dạy dỗ điều đó như thế nào, và nói điều đó khi chúng ta đi tiếp. Và dù thế nào đi nữa, tôi đã đặt đề tài này, tôi không biết tại sao, nhưng tôi đặt đề tài này: *Mùa Gặt*.

54 Và chúng ta sẽ đọc một phân đoạn Kinh Thánh, để làm cơ sở cho ý tưởng này, để rút ra từ đây đề tài cho của phân đoạn. Chúng ta sẽ đọc Thánh Ma-thi-ơ chương 4, một phần của chương đó. Đây là sự cám dỗ Chúa Jêsus. Sau khi Ngài đã đầy dẫy Đức Thánh Linh, Ngài được đưa vào trong đồng vắng.

Bây giờ khi Chúa Jêsus đã được Thánh Linh đưa vào nơi đồng vắng đang chịu ma quỷ cám dỗ.

Và khi Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày và bốn mươi đêm rồi, sau đó thì Ngài đói.

Và khi quỷ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng, Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi.

Nhưng Ngài trả lời và phán, Có lời chép rằng, Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.

Và ma quỷ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, và đặt Ngài trên nóc đền thờ,

Và hắn nói cùng Ngài rằng, Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo mình xuống đi: vì có lời chép rằng, Ngài sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ ngươi; và các đấng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, kéo chân ngươi vấp nhằm đá chẳng.

Chúa Jêsus phán cùng hắn rằng, Cũng có lời chép rằng: Người đừng nên thử Chúa là Đức Chúa Trời ngươi.

Và một lần nữa, ma quỷ lại đem Ngài lên trên...núi rất cao, và chỉ cho Ngài tất cả các nước thế gian, cùng những sự vinh hiển của các nước ấy;

Và hắn nói với Ngài rằng, Ví bằng ngươi sẽ sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy ta, thì ta sẽ cho ngươi hết thấy mọi sự này.

...Chúa Jêsus bèn phán cùng hắn rằng, Ngươi hãy lui ra, hỡi quỷ Sa-tan: vì có lời chép rằng, Ngươi nên thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, và sẽ chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi.

55 Tôi muốn trở lại chỉ một chút, tới câu 4 lần nữa.

Nhưng Ngài trả lời và phán cùng hắn rằng, Có lời chép rằng, Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.

56 Bây giờ dành cho chủ đề, tôi muốn lấy câu đó, “mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Bây giờ nắm giữ ý đó trong khi chúng ta nói.

57 Chúa Jêsus có lần đã nói trong Thánh Giăng 6:48, tôi tin điều đó đúng, như tôi đã đánh dấu ở đây sáng nay, “Ta là Bánh Sự Sống.” Đây là vào bữa tiệc của lễ Vượt qua, khi dân Do-thái đang—đang kiêng ăn để kỷ niệm về ma-na đã rơi xuống trong đồng vắng, và—và họ đang uống từ nguồn nước ở đó tượng trưng cho Vầng Đá mà ở trong đồng vắng, họ đã có một thì giờ trọng đại. Và Chúa Jêsus đã kêu lớn, ngay giữa họ, và Ngài phán, “Ta là Bánh Sự Sống. Tổ phụ các người đã ăn ma-na trong đồng vắng, trong khoảng thời gian bốn mươi năm, và họ mỗi người, đều chết. Nhưng Ta là Bánh đến từ Đức Chúa Trời trên Thiên đàng. Nếu người nào ăn, sẽ không chết.” Và với tảng đá, Ngài phán, “Ta là Vầng Đá trong đồng vắng. Ta là Vầng Đá mà tổ phụ các người đã uống ở đó.”

58 “Bằng cách nào?” Họ nói, “Người là người chưa quá năm mươi tuổi mà nói rằng người đã thấy Áp-ra-ham sao? Vậy thì chúng ta biết rằng Người là ma quỷ và bị điên.”

59 Và Chúa Jêsus đáp, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có TA HIỆN HỮU.” Thấy đó, “ĐÁNG HIỆN HỮU” là Trụ Lửa ở trong bụi cây, đã nói chuyện với Môi-se. Và nếu anh em sắp xếp nó trong những tiếng danh từ và đại từ, không phải “Ta đã là, Ta sẽ là.” “TA HIỆN HỮU” ở thì hiện tại, mọi lúc.

60 Chúng ta nghĩ về điều này, Ngài đang nói, chính Ngài lúc bấy giờ, rằng, “Ta là Bánh Sự Sống.” Vậy thì làm sao người này có thể là Bánh Sự Sống? Đó là điều chúng ta tự hỏi. “Thân thể Ta là Bánh,” Ngài phán. Và bây giờ làm thế nào người này có thể là Bánh? Điều đó hầu như lạ lùng, nhưng đừng bối rối về nó. Dân sự của Ngài thời ấy đã bối rối về điều đó. Họ không biết làm thế nào người này có thể là Bánh, chính Ngài. Cũng trong Thánh Giăng 1, nó được ban cho chúng ta cách này, rằng, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta.” Vì thế, Lời đã trở nên Bánh. Lời và Bánh ở đây sẽ phải là giống nhau, bởi vì Chúa Jêsus là Lời và Ngài là Bánh.

61 Vậy thì làm sao Ngài có thể là Bánh và Lời? Tất cả...Nó sẽ rất khó hiểu, đối với tâm trí xác thịt. Nhưng chúng ta đang hy vọng, sáng nay, rằng không có tâm trí xác thịt nào giữa vòng chúng ta,

mà có tâm trí thiêng liêng ở giữa chúng ta, để chúng ta có thể hiểu những gì Cha đang cố gắng để chúng ta hiểu ở đây. Thấy những lời này gây bối rối, nhưng, đồng thời, đó là Lễ thật Thánh Kinh, đấy.

⁶² “Vậy thì làm sao người này có thể là Bánh?” Đó là điều họ đã nói. Đó là điều mà, tôi nghĩ, Josephus, nhiều người trong quý vị sử gia...như tôi đang nghiên cứu điều đó.

⁶³ Bây giờ tôi đang viết một cuốn sách, bài bình luận của tôi về bốn chương đầu tiên của sách Khải Huyền, hy vọng nó sẽ sớm ra mắt. Đó là một cuốn sách lớn. Sau đó tôi sẽ có một cuốn sách nhỏ về mỗi thời đại hội thánh.

⁶⁴ Và tôi đang nghiên cứu lịch sử hội thánh. Tôi...điều đó hầu như ở trong trí tôi, tôi tin chính Josephus, đó là, một trong những tác giả đầu tiên, dù sao đi nữa, mà đã nói rằng, “Chúa Jêsus người Na-xa-rét này, Đấng đi khắp nơi để chữa lành người đau,” nói, “Các môn đồ của Ngài đã đào Ngài lên và ăn thân thể Ngài.” Đấy, họ đang dự tiệc thánh. Mà người ta nghĩ rằng họ đào thân thể Ngài lên và đang ăn thân thể Ngài. Mà, chúng ta thật ra ăn tiệc thánh, hay dự tiệc thánh, trong nghi thức tượng trưng, về thân thể Ngài, bởi vì Ngài là Lời.

⁶⁵ Bây giờ, hãy xem, điều này đang gây bối rối. Và, đồng thời, đó là lời Kinh Thánh. Và Chúa Jêsus phán, “Tất cả các lời Kinh Thánh phải được ứng nghiệm.” Hiểu không? Vậy thì, chúng ta luôn luôn muốn cắt đứt khỏi tâm trí điều gì nghịch lại lời Kinh Thánh đó. Đừng bao giờ, đừng bao giờ, bất cứ lúc nào, rời khỏi lời Kinh Thánh đó vì bất cứ điều gì, không một Lời nào của Nó. Hãy ở lại sống hoàn toàn với lời Kinh Thánh đó.

⁶⁶ Vậy thì, Đức Chúa Trời phải phán xét dân sự ngày nào đó. Và nếu Ngài sẽ xét đoán dân sự bởi một giáo hội, thì sẽ là giáo hội nào? Họ nói, “Giáo hội Công giáo.” Ồ, thế thì, giáo hội Công giáo nào? Hiểu không? Bởi vì họ khác biệt với nhau, tệ hơn họ với chúng ta. Đấy, họ khác nhau, một...Chúng là tất cả các dạng khác nhau của họ, Rô-ma và Chính thống giáo, người Do-thái và, ồ, hết thấy các bộ tộc khác nhau của họ. Và chắc chắn họ cùng một quan điểm của nhau, vậy thì một trong các giáo hội nào trong số họ là những giáo hội Công giáo? Nếu Ngài làm điều đó bởi giáo

hội Tin Lành, thì giáo hội Tin Lành nào? Mỗi giáo hội đều khác với giáo hội kia.

67 Nhưng Ngài sẽ phán xét thế gian, và Ngài phải có tiêu chuẩn nào đó để phán xét thế gian bởi đó, nếu không thì Ngài không công bình để cho chúng ta đi giờ này và—và sống cuộc đời này không có tiêu chuẩn để bị phán xét. Ai sẽ đúng? Các bạn có thể nói điều gì đúng ở đâu không? Phải có một tiêu chuẩn.

68 Và Ngài đã nói, trong Kinh Thánh của Ngài, rằng Ngài sẽ phán xét thế gian bởi Chúa Jêsus Christ. Và chúng ta đọc ở đây Chúa Jêsus là Lời. Trong Hê-bơ-rơ 13:8, nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Vì thế nên Ngài sẽ phán xét hội thánh bằng thái độ của họ hướng về Đấng Christ, Đấng là Lời. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Không ra từ miệng con người, không ra từ thần học viện, không ra từ—từ giáo hội, nhưng, “ra từ miệng của Đức Chúa Trời.” Con người phải sống bằng Điều đó, và chỉ Điều đó mà thôi; không phải sự thông giải của con người, nhưng Chính Lời của Đức Chúa Trời!

69 “Ồ,” bạn nói, “có sự nhầm lẫn Ở Đây.” Nếu vậy, Đức Chúa Trời phải chịu trách nhiệm về điều đó. Ngài đã mang nó đến cho tôi. Đây là những gì tôi phải nhận lấy, ngay tại đây là những gì Ngài đã phán.

70 Bây giờ, nếu điều này hơi khó hiểu, và về “một người là Bánh và là Lời,” vậy thì chúng ta hãy đi và tìm hiểu điều này. Chúng ta hãy tìm hiểu. Bởi vì, lời Kinh Thánh đều đúng hết thảy, và chúng—chúng không thể bị phá vỡ. Mọi lời Kinh Thánh sẽ được ứng nghiệm. Cho dù điều đó có vẻ kỳ lạ như thế nào, Điều đó, điều đó sẽ luôn được ứng nghiệm.

71 Điều gì xảy ra—điều gì xảy ra nếu Anh Williams hay—hay anh em nào đó ở đây, ông cố của chúng ta, cả hai có thể sống lại, sáng nay, và, nói, ồ, cho họ xem ti-vi? Và có thể ai đó đã nói tiên tri trong thời đó của họ, và nói, “Sẽ có lúc mà các bạn có thể nghe thấy một giọng nói trên khắp thế giới.”

72 Họ sẽ nói, “Thôi, để mặc lão già tội nghiệp, lão đã mất trí rồi.”

73 “Sẽ có lúc màu sắc sẽ tuôn chảy ngay qua không khí.” Nó ở đây ngay bây giờ. “Và họ sẽ vặn một nút nhỏ lên, và khắp thế giới các bạn sẽ thấy người ta đang di chuyển, và các việc khác, ngay trên màn hình.”

74 “Ồ,” họ ắt nói, “lão già tội nghiệp đáng thương!” Hiểu không? Nhưng bây giờ chúng ta có điều đó, ngay trong phòng này bây giờ sáng nay.

75 Và tôi muốn anh em ý thức về điều đó, trước khi chúng ta đi xa hơn, rằng Đức Chúa Trời đang ở trong phòng này. Tác Giả của Lời này thì ở đây. Vì thế, cho dù các bạn ăn mặc thế nào đi nữa, hay các bạn sống ở mức độ nào trong đời, hoặc các bạn sống trong loại nhà gì, hoặc các bạn lái loại xe hơi gì, trình độ học vấn của các bạn đến đâu, Đức Chúa Trời nhìn vào tấm lòng các bạn. Và Ngài nhìn vào lòng chúng ta. Và chúng ta bị đoán xét từ trong lòng, thậm chí không phải lời chúng ta. Lòng chúng ta phán xét chúng ta. “Từ trong lòng mà miệng mới nói ra.” Nếu không phải thế, thì đó là đạo đức giả.

76 Bây giờ, trong phòng này bây giờ đang đến những con người, những hình dạng của con người đang đi qua đây, từ khắp nơi trên thế giới, những giọng hát đang hát, hiện đang ở trong phòng này ngay bây giờ. Nhưng, anh em biết đấy, anh em chỉ bị hạn chế, trong các giác quan của mình, với phần trăm nào đó của thị lực. Nhưng vậy thì anh em có thể lấy một pha lê, hay đèn hình hoặc bất cứ cái gì có trong ti-vi, và vặn nó lên, và với cái máy có thể lệch hướng với những sóng điện từ—sóng điện từ, và làm lệch hướng nó, để làm ngưng tụ nó lại trong một kênh, và bắt được hình của những người đó; người nào đó ở nước Úc, Nam Phi, hay ở đâu, Ấn Độ, hoặc bất cứ nơi nào nó có thể. Các bạn có thể đứng đây, trên một màn hình, và thấy ngay cả màu sắc của áo quần họ mặc, màu sắc cây cối, và mọi chuyển động họ làm. Chỉ bật nhẹ ti-vi, xem thử có đúng vậy không.

77 Thế thì, phải có nơi nào đó, giấu khỏi mắt chúng ta, sự việc cũng giống như vậy đang đi qua ở đây bây giờ. Nó đã được truyền qua đây khi Áp-ra-ham nghe Đức Chúa Trời phán, “Hãy ngược lên nhìn các vì sao.” Chính là ở đây khi Ê-li ngồi trên Núi Cạt-

mên. Chính là đây khi A-đam còn ở đây, nhưng bây giờ họ mới khám phá ra điều đó.

⁷⁸ Và Đức Chúa Trời cũng ở đây, và các Thiên sứ cũng vậy. Và ngày nào đó nó sẽ trở thành thực tế như vô tuyến truyền hình hay bất cứ cái gì khác, bởi vì Thần Linh sẽ mang chúng ta vào Sự Sống bất diệt đó. Lúc đó chúng ta sẽ hiểu. Vì vậy, thế thì, chúng ta đang nói từ Lời Ngài. Bây giờ, điều đó, chúng ta sẽ cố gắng...

⁷⁹ Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời Đấng Tạo Hóa vĩ đại, chúng ta hãy thử nói về hình thái tự nhiên, nắm bắt lấy Ngài trong thiên nhiên trước tiên, và đưa nó trở lại với Lời. Bây giờ, thiên nhiên hành động với Lời, bởi vì Đức Chúa Trời là một Đấng Tạo Dựng của thiên nhiên. Khi anh em nhìn thấy cách hoạt động của thiên nhiên, sự...tìm thấy rằng đó là cách. Đó, đó là Kinh Thánh đầu tiên của tôi, đã được tìm thấy cách mà thiên nhiên...đã tìm thấy Đức Chúa Trời trong thiên nhiên. Và lúa mì là sản phẩm của thiên nhiên, bánh mì, bánh mì được làm ra từ nó, để duy trì thân thể tự nhiên. Thiên nhiên nắm giữ nhiều sự bí mật. Chúng ta...và đó là lần đầu tiên tôi tìm thấy Đức Chúa Trời, là quan sát thiên nhiên. Tôi thấy đó phải là điều gì đó. Và, bây giờ, tôi ít học, vì thế tôi nói nhiều bằng cách sử dụng thiên nhiên. Và nó là...Tôi không cố gắng ủng hộ sự thiếu hiểu biết. Nhưng tôi đang cố gắng nói rằng anh em thậm chí không cần phải có trình độ học vấn, mới biết được Đức Chúa Trời.

⁸⁰ Giảng Báp-tít, người dọn đường cho Đấng Christ, khi ông ra khỏi đồng vắng...Chúng ta được dạy rằng ông đã đi vào trong đồng vắng, lúc chín tuổi, và đã ở đó bởi vì công việc của ông là quan trọng. Cha của ông là một thầy tế lễ. Và trong hàng ngũ nào đó của thầy tế lễ, hay giáo phái, ồ, cha của ông nói, “Này, Giảng, con biết con được giới thiệu Đấng Mê-si. Con biết đây, Anh *Gì đó ở đây* thật sự hoàn toàn là Đấng Mê-si!” Vì thế Giảng phải trốn khỏi điều đó, ông tự đi vào trong đồng vắng, bởi vì đó phải là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời, chứ không phải là sự lựa chọn của con người, chút nào, ai sẽ là Đấng Mê-si. Vì vậy, ông đã ở trong đồng vắng vào lúc khoảng chín tuổi.

⁸¹ Và, anh em để ý, khi ông xuất hiện, ở tuổi ba mươi, các bài giảng của ông không phải như là một nhà thần học. Ông không

dùng những ngôn từ phô trương vĩ đại, nhưng hết thấy đều có tính chất tự nhiên. Ông đã nói như vậy với những thành viên giáo hội ngày đó, ông nói, “Các người là dòng dõi của rắn.” Đó là những gì ông nhìn thấy trong đồng vắng, những con rắn. Ông ghét rắn. Chúng là chất độc. Răng nanh của chúng có thuốc độc giết người, và ông đã tuyên bố điều này dựa trên giáo hội của thời đó, “Các người là một đám rắn độc, ai đã cảnh báo các người trốn khỏi cơn giận hầu đến? Đừng bắt đầu nói, ‘Chúng tôi thuộc về giáo hội này,’ và, ‘Chúng tôi là những—chúng tôi là những tu sĩ Dòng Tên,’ hay là ‘Chúng tôi là người *thế này thế nọ*,’ hoặc, ‘Chúng tôi thuộc về Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão,’ hoặc bất kể nó là cái gì. Đừng bắt đầu nói các người có điều đó, bởi vì, ta nói cùng các người, Đức Chúa Trời có thể làm cho những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.” Hiểu không?

⁸² Và cũng vậy, “Cái búa,” đó cũng là những gì ông đã sử dụng trong đồng vắng, “nó sẽ để kè gốc cây. Và hễ cây nào không sanh trái—trái tốt thì sẽ bị đốn và quăng vào lửa.” Xem đây, ông chắc hẳn không chặt một cây mà đang sanh trái, bởi vì ông sống bằng trái của cây đó. Nhưng, cây mà đã không sinh ra trái! Ô, anh em có thể lấy mọi lời Kinh Thánh, được hà hơi, đến nỗi mọi việc ở trong đó phù hợp với Chúa Jêsus Christ. Anh em biết đấy, “Hễ cây nào không sanh trái tốt thì sẽ bị đốn và quăng vào lửa,” và đại loại như vậy. Anh em biết, ông—ông đã dùng sứ điệp của mình trong lãnh vực thiên nhiên.

⁸³ Còn chúng ta muốn đối diện điều đó lúc này, là điều chúng ta tìm thấy Ngài đã phán, “Ta là Bánh. Và người ta sẽ sống nhờ mọi Lời, và Ta là Lời.” Hiểu không? Vì thế chúng ta cần trở lại với thiên nhiên. Tôi để ý nhiều lần tôi phải làm thế.

⁸⁴ Và thiên nhiên hoạt động không ngừng trên cùng mức độ. Anh em để thì giờ theo dõi những con chim tụ họp lại, lìa khỏi cánh đồng và đi tới ăn. Hãy quan sát hết thấy gia súc khi chúng đi ra ngoài, ở rải rác ngoài đồng, đang ăn. Anh em ném cần câu xuống nước, cá sẽ đớp. Nhưng khi gia súc chúng... Những con chim đó vội vàng bay lên cây, và gia súc dồn vào một góc, anh em có thể cũng lấy cần câu lên. Chúng sẽ không cắn câu, bởi vì thiên nhiên hoạt động không ngừng cùng mức độ mọi lúc.

85 Và Lời Đức Chúa Trời cũng hoạt động liên tục. Đức Chúa Trời luôn làm mọi việc Ngài làm trên cùng một mức độ. Ngài đã quyết định ngay từ đầu, khi con người đánh mất mối tương giao với Ngài, Ngài sẽ cứu con người bằng sự đổ huyết của người vô tội. Và Ngài chưa hề thay đổi phương pháp của Ngài. Chúng ta cố gắng giáo dục họ vào trong điều đó, lập họ thành giáo phái, và— và van xin họ vào trong đó, đánh họ vào nó, hoặc la hét họ vào nó. Nó vẫn như vậy, chỉ Huyết đổ là nơi Đức Chúa Trời gặp gỡ người tin.

86 Không, chúng ta không thể lập một Hội đồng Thế Giới của các giáo hội và mọi người gặp gỡ nhau. Nó sẽ không bao giờ hoạt động; nó sẽ không bao giờ làm, nó sẽ không bao giờ. Đó là cách tôi chống lại hệ thống đó. Đức Chúa Trời đã có một hệ thống. Anh chị em đã nghe nó nói ngày hôm nay, “Tất cả các giáo hội hãy đến với nhau, sẽ là một Hội đồng Thế giới của các giáo hội. Và Chúa Jêsus đã cầu nguyện cho điều đó, rằng chúng ta ‘hết thấy có thể là một.’” Ô, vậy thì, anh em thấy đấy, đó là tâm trí xác thịt, mà không biết đến Thánh Linh.

87 Chúa Jêsus đã phán, “Để họ có thể là một, Cha ôi, như Cha với Con là một.” Không vì người nào đó ở trên điều gì đó, nó sẽ không bao giờ có hiệu quả; một giáo phái muốn tiếp quản giáo phái kia, và một người muốn ở trên người khác. Nhưng để anh em có thể là một với Đức Chúa Trời, giống như Đấng Christ và Đức Chúa Trời là một, đó là ý nghĩa của lời cầu nguyện. Rằng, Ngài là Lời, và Chúa Jêsus cầu nguyện để chúng ta có thể là Lời, phản ánh Ngài. Đó là lời cầu nguyện của Ngài để được đáp lại.

88 Thấy cách Sa-tan nhào nặn điều đó trong tâm trí xác thịt như thế nào không? Nhưng đó không phải là lời cầu nguyện của Chúa Jêsus, chút nào, để chúng ta có thể nhóm họp hết thấy với nhau và tất cả có một tín điều nào đó và đại loại như vậy. Mỗi lần họ làm điều đó, họ ngày càng đi xa hơn và xa cách khỏi Đức Chúa Trời.

89 Ngài muốn chúng ta nên một với Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Lời. Mỗi cá nhân, trong lòng mình, phải là một với Đức Chúa Trời.

⁹⁰ Đức Chúa Trời biết điều đó, điều này, tất cả những điều này đã diễn ra như thế này. Vậy thì đó là cách chúng ta tìm thấy Đức Chúa Trời ngày nào đó, là nhìn vào thiên nhiên. Các mùa, luân phiên nhau, chứng minh Đức Chúa Trời. Đó là nơi tôi tìm thấy nó lần đầu tiên, làm thế nào mà có một sự sống xuất hiện vào mùa xuân, nó sống cuộc sống của nó, tạo ra một hạt giống, chết đi và đi vào lòng đất, trở lại trong sự sống lại, cứ xoay vần. Chúng ta có thể dành hàng giờ cho điều đó.

⁹¹ Nhưng bây giờ thật khác hẳn với điều đó, người anh em truyền giáo của chúng ta ở đây, tại Ấn độ. Tôi tìm thấy nhiều người ở đó, và trên khắp thế giới, họ tin vào sự đầu thai, rằng, họ—họ, rằng bạn chết ở đây như một người và bạn trở lại như một con chim hay một con vật. Xem đấy, điều đó không hợp với thiên nhiên.

⁹² Thiên nhiên nói rằng cùng một hạt giống này đã đi vào lòng đất, cùng một hạt giống lại mọc lên. Hiểu không? Cùng một Chúa Jêsus đã chôn xuống ấy cũng là Chúa Jêsus trở lại. Ha-lê-lu-gia! Và thân thể này, khi nằm xuống trong lòng đất, nó sẽ không trở lại thành một bông hoa hay cái gì khác, nó sẽ trở lại người đàn ông hay đàn bà. Chúng ta thấy điều đó trong thiên nhiên, nó hoạt động thế nào, nó phải trải qua mùa đông lạnh giá, và thối rữa và vân vân, nhưng sự sống được bảo tồn nếu có sự sống trong đó.

⁹³ Nhưng nếu, ở đó, nếu hạt giống đó không được nảy mầm, nó sẽ không bao giờ sống lại nữa; nó không thể sống lại, không có gì ở trong đó để làm nó sống dậy. Nếu chúng ta chỉ trở thành một Cơ-đốc nhân trên danh nghĩa... Có hai hội thánh trong thế gian, hội thánh xác thịt, hội thánh thuộc linh, hết thảy họ đều được gọi là “những Cơ-đốc nhân.” Nhưng hội thánh xác thịt không thể sống lại. Nó đang nuôi sống mình bây giờ bằng Hội đồng Thế giới, hội đồng các giáo hội.

⁹⁴ Nhưng Cơ-đốc nhân sống lại để gặp Đấng Christ bởi vì Đó là Cô Dâu, để đi gặp Ngài. Có một sự khác biệt trong họ. Thiên nhiên nắm giữ những điều bí mật này với chúng ta, và chúng ta có thể thấy khi nhìn xem chúng. Và chúng ta thấy rằng Cơ-đốc giáo nói Lễ thật, về sự chết, chôn, và sự sống lại.

95 Nếu có thể thì chúng ta biết hết thấy chúng ta đều sống nhờ bánh mì, và chúng ta biết rằng có là một cách duy nhất để chúng ta từng có thể sống, là bằng cách nhận lấy vật chất chết vào trong cơ thể chúng ta. Các bạn không thể sống cách khác.

96 Một người ăn chay gặp tôi, cách đây không lâu, ông ấy nói, “Anh Branham à, tôi tin tưởng nhiều vào anh cho đến khi tôi nghe anh nói anh ăn thịt muối và trứng cho buổi điểm tâm.” Hiểu không? Và nói, “Làm sao một người tin kính lại có thể ăn thứ như thế?”

Anh chị em thấy đấy, tôi nói, “Ồ, có gì không ổn với nó?”

97 Mọi sự đều không tinh sạch, nhưng nó được thánh hóa bởi Lời của Đức Chúa Trời và sự cầu nguyện. Kinh Thánh dạy, “Nếu anh em là một mục sư truyền đạo tốt của Chúa Jêsus Christ, anh em nên nhắc nhở anh em về những điều này. Xem đấy, mọi vật đều được thánh hóa cả, không một vật chi đáng bỏ, miễn là mình nhận lấy với sự tạ ơn,” Ti-mô-thê Nhất :3. Bây giờ chúng ta thấy rằng điều đó là đúng. Vì vậy tôi đã nói, ít nhất...

Tôi đã nói, “Chà, anh cũng không cần phải ăn thứ gì đó đã chết chứ?”

“Ồ, không, thưa ông!”

98 Tôi đã nói, “Nếu anh sống bằng mọi thứ, anh phải sống bằng vật thể chết. Nếu anh ăn bánh mì, lúa mì đã chết. Nếu anh ăn rau, rau đã chết. Bất cứ thứ gì anh ăn, ngay cả sữa, anh uống luôn vi khuẩn. Anh có đấy.” Anh chị em chỉ có thể sống bằng vật thể chết.

99 Và thế thì nếu có cái gì đó phải chết để cho chúng ta có thể sống về thể chất, phương chi điều gì đó phải chết để chúng ta có thể sống Đời đời! Sự chết cần phải có, để làm điều đó. Bánh! Khi thấy Chúa Jêsus phán, “Ta là Bánh,” và có một cái bánh mì và Ngài không phải là loại bánh đó, vì vậy phải có hai loại sự sống được duy trì bởi bánh. Nó sẽ dẫn chúng ta đến điều đó. Không thể có...Ngài không phải, Ngài đã không phải là lúa mì; và Ngài không phải là Lời, Ngài đã là xác thịt, vì vậy phải có hai loại sự sống. Chúng ta biết rằng lúa mì chết để chúng ta sống về thể chất, như tôi đã nói. Chúa Jêsus, Bánh Lời, đã chết, để chúng ta được

sống Đời đời. Ngài là Bánh Lời. Bây giờ hãy lưu ý, hãy ghi nhớ trong trí điều đó. Bây giờ để chứng minh Lời của Chúa Jêsus là đúng, chúng ta thấy điều này, trong thiên nhiên, nó diễn ra như thế nào.

¹⁰⁰ Bây giờ chúng ta hãy đi đến Kinh Thánh, để tìm hiểu một lần nữa, trở lại trong lời Kinh Thánh cho đến khi chúng ta đi đến đề tài chính của mình. Trong vườn, Đức Chúa Trời đã ban cho gia đình đầu tiên của Ngài sống bằng Lời của Đức Chúa Trời, mọi Lời của nó. Gia đình đầu tiên mà đã được dựng lên ở đây trên trái đất, đã được ban Sự Sống Đời đời miễn là họ ở lại với Lời Đức Chúa Trời.

¹⁰¹ Đó là kế hoạch của Ngài. “Ta là Đức Chúa Trời,” Ngài phán, “Ta không thay đổi.” Đó vẫn là kế hoạch của Ngài. Kế hoạch của Ngài không bao giờ dành cho tín điều, hay tổ chức, hoặc những luật lệ do con người làm ra, để con người sẽ sống bởi đó, nhưng bởi mọi Lời phát ra từ miệng Đức Chúa Trời.

¹⁰² Bây giờ quay trở lại Sáng thế ký, đó là sự khởi đầu. *Sáng thế ký* nghĩa là “sự bắt đầu.” Chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã ban cho gia đình của Ngài Sự Sống Đời đời miễn là họ ở lại sống trong Lời này và sống bằng Lời này. Nhưng khi họ phá bỏ nó, chỉ một mắt xích trong chuỗi dây xích lời hứa, thì sự chết đánh vào họ, mà cũng là lời hứa.

¹⁰³ Nó là một sợi dây xích. Anh em đang lơ lửng trên địa ngục với nó, và đó là điều duy nhất sẽ mang anh em vượt qua. Khi người tín hữu trở nên kẻ giả tin và sống trên một lời trái ngược với Lời này, người đó cắt đứt sự tương giao của mình với Đức Chúa Trời. Một mắt xích bị phá hủy! Và, nên nhớ, đức tin của anh em trong Lời này thì giống như sợi dây xích. Một sợi dây xích mạnh nhất ở chỗ mắc xích yếu nhất của nó. Đúng thế. Nó là cái mạnh nhất, mà, bởi vì điều đó sẽ nắm giữ tất cả. Và nếu có điều gì đó trong Lời đang làm cho anh em bối rối, điều gì đó mà anh em đã nghe khác hẳn, nhưng họ nói, “Anh à? Ồ, điều đó dành cho các sứ đồ, và những việc đó dành cho những ngày đã qua rồi,” trong khi lời Kinh Thánh đã nói Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, đừng để điều đó làm điểm yếu! Hãy củng cố Nó và giữ Nó, và gắn bó cuộc đời anh chị em

với Nó, bởi vì đó là điều duy nhất sẽ đem anh chị em vượt qua lửa địa ngục. Đúng thế.

¹⁰⁴ Khi sợi xích này bị phá vỡ, với A-đam và Ê-va, gia đình đầu tiên, bây giờ hãy nhớ, họ đã không phá vỡ một câu, họ không phá vỡ ba Từ; chỉ một Từ! Con người sẽ lơ lửng trên địa ngục bởi mọi Lời, mọi Lời phát ra từ miệng của Đức Chúa Trời. Đó là nơi xác định đích đến Đời đời của con người. Tại sao, con người sẽ bị sợi dây xích đó treo lên, nếu không thì anh ta sẽ lơ lửng bởi một tín điều; hay là nếu có một tín điều nào pha trộn vào trong sợi xích, đó là chỗ mắc xích yếu nhất, và anh em chết. Đó là chỗ mắc xích yếu với A-đam và Ê-va. Mắc xích yếu đó, “chắc chắn,” nó nói, “Đức Chúa Trời...” Nhưng chắc chắn Đức Chúa Trời đã nói điều đó! Và nếu Đức Chúa Trời đã nói thế, Đức Chúa Trời muốn nói điều đó. Và Ngài cũng giữ Lời Ngài bởi nói, “Ngày nào các người ăn đến, ngày đó người chết.” Ngày mà anh chị em đưa bất cứ điều gì khác thêm vào Lời thuần khiết của Đức Chúa Trời, vào trong linh hồn của mình, đó là ngày mà anh chị em bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời.

¹⁰⁵ Bây giờ điều này rất đanh thép, nhưng cứ nghe cho kỹ. Bây giờ để ý. Một Lời, một Lời đầu tiên của Kinh Thánh, Đức Chúa Trời đã phán rằng, “Một Lời, đã phân cách con người khỏi sợi Dây Xích Sự Sống Đời đời của nó.”

¹⁰⁶ Điều đó giống như lấy một người và anh em treo người đó lên, bằng bàn chân anh ta...bàn tay của người đó thì ở trên Trời, và anh em cắt anh ta làm đôi, đứt đi ngón chân cái, hay bất cứ cái gì anh em đang treo. Anh em đang lơ lửng trên chính phần dưới cùng, và, phá đứt dây xích đó, bất cứ ở đâu, anh em chết. Vậy thì hãy nhớ điều đó trong trí.

¹⁰⁷ Nên nhớ, Kinh Thánh nói, “Mọi việc sẽ được định, cứ lời khai của ba người làm chứng.” Chúng ta sẽ tiếp tục điều đó, trong một vài phút, về ba sự cám dỗ Chúa Jêsus; ba sự cám dỗ các vị mục sư truyền đạo, ngày hôm nay, nơi làm cho họ sa ngã; ba sự cám dỗ của hội thánh, và nơi chúng khiến họ sa ngã; ba sự cám dỗ của một tổ chức, nơi nó làm cho nó sụp đổ; và ba sự cám dỗ trong những cá nhân, và làm cho họ sa ngã. Bây giờ, hết thấy đều hành động trong ba đó; giống như sự xưng công bình, sự nên thánh,

phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh; Cha, Con, Thánh Linh. Mọi thứ được hoàn hảo trong ba.

¹⁰⁸ Bây giờ để ý Đức Chúa Trời, ngay từ đầu, chính điều đầu tiên Ngài ban cho con cái Ngài để sống, là Lời của Ngài. Bây giờ chúng ta thấy đó là sự thật. Thế thì ở giữa Kinh Thánh, chúng ta nghe Chúa Jêsus đến và phán rằng, “Người ta sống nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Và rồi trong Khải Huyền 22:18, Chính Chúa Jêsus phán lần nữa, “Ta làm chứng về những điều này. Nếu ai thêm một lời vào Sách Này điều gì, hoặc bớt một Lời trong Sách này, thì phần của người đó sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống.”

¹⁰⁹ Bây giờ, hãy xem, đó không phải là cuộc sống tốt của chúng ta; đó chỉ là điều gì đó đi với nó. Không phải lòng trung thành giáo hội của—của chúng ta; mà phù hợp với nó. Nhưng vấn đề chính là, ở lại sống với Lời đó. Đừng ăn gì khác ngoài Lời đó. Ở lại với Nó. Ngài là Lời đó. Bây giờ chúng ta muốn xem kỹ bây giờ.

¹¹⁰ Sự khác biệt trong bánh này, của của sự sáng tạo, để sống là gì? Vậy thì, lúa mì là bánh sự sống, nếu nó không phải là hạt lai giống, nó sẽ...chôn chúng và nó sẽ xuất hiện lại. Nó phải là một loại hạt chín mùi hoàn toàn. Những hạt giống lép sẽ không lớn lên. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Anh Sothmann, đang ngồi ở đây, một người trồng lúa mì đến từ Canada, biết rằng anh em không gieo những lúa lép vào trong đất, để mong được một vụ mùa ra từ nó. Bởi vì, con bọ hoặc—hoặc vi khuẩn, những gì nó có trong hạt, ăn nó, ăn sự sống của nó trước tiên.

¹¹¹ Anh em có biết chính sâu bọ đó sẽ hủy phá anh em, sẽ ăn dần mòn thân thể anh em, đang ở trong chúng ngay lúc này không? Gióp nói, “Dầu sâu da của tôi phá hủy thân thể này!” Đặt bạn vào trong quan tài và niêm thật chặt, kín gió; vẫn có sâu bọ, mà ở trong thân thể bạn, sẽ ăn dần bạn.

¹¹² Các bạn thấy bột và bột mì, cùng các thứ, trộn nó lên một lát, nó có con bọ trong đấy, niêm nó lại. Đó là gì? Con bọ đó ở trong đó, ngay từ đầu. Khởi đầu, nó ở đó.

¹¹³ Bây giờ, hạt giống này phải là một hạt giống tốt. Nó phải là không có lỗi, hỏng hóc, và vân vân, bên trong nó. Nó phải là hạt

giống thuần chủng. Nó không thể là hạt—hạt giống lai, bởi vì, khi nó lớn lên, anh em trồng nó lại, và lúa mì của anh em—của anh em đã xong đời, bởi vì hạt lai giống sẽ không mọc lên lại. Nó không thể tăng trưởng lần nữa. Anh em lấy sự sống ra khỏi nó khi anh em đem nó đi lai giống.

114 Và đó là những gì đã xảy ra với các giáo hội. Họ đã bị lai giống với thế gian, và đó là nguyên nhân mà mỗi buổi nhóm phục hưng sắp tới, và các bạn không thể có sự phục hưng nào khác đằng sau nó. Mọi tổ chức đã từng tổ chức, sẽ chết ngay tại chỗ và không bao giờ sống lại, bởi vì nó tổ chức thế giới thành các hệ thống của nó, do đó nó không bao giờ có sự phục hưng nữa. Không có lịch sử nào cho thấy rằng bất kỳ giáo hội nào, từng được tổ chức, từng được sống lại. Nó chết ở đó. Tại sao? Các bạn lai giống nó.

115 Đừng đặt một giám mục vào nó. Hãy để Đức Thánh Linh ở lại trên nó. Hiểu không? Đức Thánh Linh đã được sai đến để giữ cổ đại và mọi thứ ở bên ngoài; không phải những gì giám mục nghĩ, hay giám sát, hoặc đại loại như vậy nghĩ. Hãy để Đức Thánh Linh giữ hội thánh đó trong tình trạng của nó. Ngài là Lời hoàn hảo ấy, như chúng ta sẽ thấy.

116 A-đam đã có sự chọn lựa của mình, Lời và sống, hay không tin một Lời và chết.

117 Chúng ta có cùng một lựa chọn, vì chúng ta phải như vậy. Nếu Đức Chúa Trời đặt A-đam trên Lời, và chỉ Lời, rồi Ngài đặt chúng ta trên một tín điều hoặc bất kỳ loại tín điều nào, thế thì Đức Chúa Trời không công bằng trong sự phán xét của Ngài, nó không trở thành sự thánh khiết của Ngài cũng như quyền tể trị của Ngài. Nhưng nó trở thành quyền tối cao của Ngài khi thấy rằng Ngài đặt mọi người trên cùng một cơ sở. Và Ngài là Đức Chúa Trời và không thay đổi. Điều gì Đức Chúa Trời làm trước tiên, Ngài mãi mãi làm tương tự. Ngài không bao giờ thay đổi chương trình của Ngài—của Ngài. Điều duy nhất, Ngài phóng đại nó, Ngài không bao giờ thay đổi nó. Sự việc giống như vậy cứ tiếp diễn.

118 Bây giờ, A-đam có một sự lựa chọn. Và nếu ông đã tuân giữ Lời, ông đã sống. Nếu ông không giữ Lời, ông đã chết.

¹¹⁹ Và chúng ta đã nhận được điều tương tự. Chúng ta ở lại với Lời, chúng ta sống. “Người ta sẽ sống bởi mọi Lời.” Nhưng nếu chúng ta không làm vậy, chúng ta chết, chúng ta chết về mặt thuộc linh.Ồ, chúng ta có thể vẫn làm ồn ào, chắc chắn vậy, đá chân, và hò hét, và hành động kỳ quặc, nhưng, điều đó, điều đó không—không phải đang sống. Đó không phải là đang sống. Tôi là một nhà truyền giáo. Tôi đã nghe thấy những người ngoại đạo đá xung quanh và kêu la nhiều hơn chúng ta có thể, và tuyên bố biết các vị thần, và những thứ như thế. Họ không sống. “Họ đã chết trong khi họ đang sống.” Kinh Thánh đã nói vậy. Bây giờ chúng ta thấy rằng sự lựa chọn này được trao cho chúng ta.

¹²⁰ Nhưng người đó đã thỏa hiệp với một lời của Sa-tan, rồi chết.

¹²¹ Và nếu, sự khởi đầu mà Đức Chúa Trời trong ân điển và lòng thương xót của Ngài có thể đã bỏ qua tất cả những đau khổ mà chúng ta đã làm, tất cả những cái chết của những đứa trẻ nhỏ, và mọi thứ, và các cuộc chiến tranh, và nội bộ, và sự đóng đinh, và những thứ mà chúng ta đã có; nếu Ngài có thể bỏ qua nó, quyền tể trị của Ngài đối với Lời của Ngài ắt cho phép Ngài bỏ qua nó, thì Ngài sẽ không công bình nếu Ngài đã bỏ qua điều đó lúc ấy. Anh em hiểu điều đó không? Ngài không thể bỏ qua. Ngài không hề bỏ qua điều đó cho A-đam lúc ban đầu. Và Ngài sẽ không bỏ qua điều đó cho anh chị em hay tôi, từ đầu. Chúng ta phải đến với điều đó, chỉ Lời mà thôi. “Hãy để lời của loài người là đối trá, và lời Ta là thật,” Ngài phán.

¹²² Bây giờ chúng ta chỉ đang trông đợi điều mà trong thời mà chúng ta đang sống, là mùa gặt.

¹²³ Rồi Đức Chúa Trời, sau khi A-đam đã sa ngã (bị thử bằng Lời, và sa ngã), Đức Chúa Trời tiếp tục, trong sự sáng tạo của Ngài, để cố tìm một người mà sẽ sống bằng mọi Lời. Nào hãy xem. Ngài đã cố tìm con người, đó là, sống bằng Lời dành cho thời đại của mình. Vậy thì, anh em thấy, Đức Chúa Trời phân bổ Lời Ngài ra, bởi vì Ngài có thể.

¹²⁴ Ngài là, Ngài là vô hạn, và Ngài là—Ngài có mặt khắp nơi. Thông suốt mọi sự, do đó Ngài biết tất cả mọi điều. Ngài không thể có mặt ở khắp mọi nơi. Bằng sự toàn tri, biết tất cả mọi sự, thì Ngài có thể hiện diện ở khắp mọi nơi. Bởi vì, đó là cách Ngài

định sẵn chúng ta, bằng sự biết trước, không phải vì Ngài mong muốn người *này* sẽ được cứu còn người *này* bị hư mất. Nhưng Ngài biết ai sẽ bị hư mất và ai sẽ được cứu. Hiểu không? Do đó, bởi sự biết trước của Ngài, Ngài có thể định trước. Và Ngài làm cho mọi thứ hoạt động vì sự vinh hiển của Ngài. Đó là những gì các thuộc tính của Ngài đang làm, thể hiện sự vinh hiển của Ngài. Một cái bình dùng cho việc sang và một cái bình dùng cho việc hèn, nhưng chính là Đức Chúa Trời làm nên nó. “Điều đó chẳng phải bởi người nào ao ước hay người nào bôn ba mà được, bèn là bởi Đức Chúa Trời thương xót.” Hiểu không?

125 “Chẳng ai có thể đến cùng Ta,” Chúa Jêsus phán, “vì bằng Cha Ta không kéo người ấy đến. Và tất cả những kẻ Cha đã,” thì quá khứ, “ban cho Ta, sẽ đến với Ta, đến với Lời.” Làm sao họ có thể đến trừ phi họ được, tất cả, họ đã được định trước để đến? “Nhưng hễ ai nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép để trở nên con cái của Đức Chúa Trời.” Đấy, bởi vì tên của họ đã được ghi trong Sách, Ngài đến để cứu chuộc những ai có tên trong Sách.

126 Trong Khải Huyền, chúng ta thấy, khi các Ấn được mở ra, có một Quyển Sách. Và Ngài ngự trên Ngai, Đức Chúa Trời, có Nó trong tay phải Ngài. Và không có gì, không có ai, ở trên Trời hay dưới đất, hoặc ở bất cứ đâu, xứng đáng để đến lấy Cuốn Sách, hoặc thậm chí để nhìn vào Nó. Giăng đã khóc đầm dề...bởi vì toàn bộ Sách cứu chuộc đã ở đó.

127 Tại buổi nhóm họp vào đêm nọ, anh chị em trẻ Phúc Âm Ngũ Tuần đã hát bài hát đó, “Tôi tự hỏi Giăng có thấy tôi khi tất cả các dân nhóm họp lại với nhau không. Người có thấy tôi không?” Chắc chắn, ông đã thấy, nếu tên bạn ở trong Sách đó. Và khi...

128 Tên của Giăng cũng có ở trong sách, và ông đã khóc đầm dề bởi vì không có ai có thể chạm đếm Nó. Và rồi một trong các trưởng lão đến và nói, “Hỡi Giăng, chớ khóc, vì Sư Tử của Chi phái Giu-đa đã thắng.”

129 Và Giăng đã nhìn quanh để tìm một—một sư tử, và từ sau bức màn Chiên Con bước ra, Chiên Con đã bị giết từ trước khi sáng thế. Rồi ông thấy một Chiên Con đầm máu đi ra, và Ngài đến và lấy Sách từ tay hữu của Đấng ấy, và gọi mọi tên có trong Sách đó.

Đó là Sách cứu chuộc hoàn toàn. Và đây chính là Nó. Sách Cứu Chuộc, Ngài đã cứu chuộc hết thảy những ai có tên trong Sách ấy, không phải ở ngoài Sách. Bất cứ điều gì có sự bắt đầu đều có sự kết thúc. Nhưng nếu anh chị em có Sự Sống Đời đời, anh chị em không bao giờ có bắt đầu và anh chị em không thể chấm dứt, bởi vì anh chị em là con trai con gái của Đức Chúa Trời, những thuộc tính của ý tưởng Ngài và Lời Ngài. Anh chị em không có sự kết thúc của Sự Sống, nếu tên của anh chị em có trong Sách đó. Chiên Con để để cứu chuộc Nó. Không phải hết thảy những ai xưng nhận là “Cơ-đốc nhân,” không phải hết thảy những ai cố sống tốt đẹp và thánh khiết; nhưng chỉ những người có tên được chép trong đó, Ngài đã cứu chuộc, và chỉ những người đó, mà tên của họ có trong Sách đó thôi.

¹³⁰ Bây giờ chúng ta thấy rằng Sa-tan đã khiến A-đam sa ngã, chỉ bằng một lời nói đó. Và Đức Chúa Trời tiếp tục cho đến bây giờ, trong sự sáng tạo của Ngài, để cố gắng tìm một người có thể sống theo mọi Lời. Người đầu tiên của Ngài đã thất bại. Và người này ắt sống trong thời đại của mình, thời đại mà người đó đã sống.

¹³¹ Bây giờ, hãy xem, có những thời đại khác nhau mà Đức Chúa Trời đã nói tiên tri ngay từ đầu, sẽ diễn ra tất cả. Đó là lý do Ngài có thể nói cho biết sự cuối cùng từ ban đầu, là vì Ngài đã biết mọi sự. Ngài làm nên mọi sự bởi Đức Chúa Jêsus Christ, và cho Ngài, vì sự vui thích của Chính Ngài. Để ý kỹ bây giờ. Đừng bỏ qua điều này.

¹³² Điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se đến mang sứ điệp của Nô-ê? Nó sẽ không có tác dụng. Không thể. Không.

¹³³ Điều gì xảy ra nếu Chúa Jêsus sẽ mang đến sứ điệp của Môi-se? Nó sẽ không có tác dụng.

¹³⁴ Điều gì xảy ra nếu chúng ta đến, cố mang đến sứ điệp Giám Lý, sứ điệp Báp-tít, hay sứ điệp Ngũ Tuần? Nó sẽ không có tác dụng. Chúng thì tốt đấy; chứng minh trong giờ phút ấy, bằng Lời. Chúng đúng lắm trong thời đại của họ. Thời đại đó đã qua rồi. Chúng ta phải tìm thấy những gì Kinh Thánh nói ở đây cho ngày hôm nay. Ngày này, đó là điều nhờ đó con người sống cho thời đại của họ.

Ngài đã cố tìm một người sống bằng Lời hoàn toàn.

¹³⁵ Điều đầu tiên Ngài đã làm, Ngài đã thử Nô-ê. Nô-ê đã làm Ngài thất vọng; say khướt, ông đã thất bại.

¹³⁶ Môi-se, kiệt tác vĩ đại tuyệt vời của Đức Chúa Trời, Ngài đã thử ông và ông đã thất bại. Ông đã tự làm vinh hiển mình, và không được phép đi vào miền đất hứa.

¹³⁷ Rồi đến Đa-vít, mà Ngài đã định phản ánh của Ngài—của Ngài...Thiên hi niên vĩ đại, trong Đa-vít, và Ngài định tỏ cho thấy Vua của Ngài là ai. Và Đức Chúa Trời đã thề với Đa-vít, Ngài sẽ đẩy lên...đẩy lên Con Ngài ngồi trên ngai của ông. Và Đa-vít là một người dũng cảm như vậy, đến nỗi, “ông là người sống theo lòng của Chính Đức Chúa Trời.” Và Đa-vít làm điều tốt. Ông đã đánh thắng tất cả quân Phi-li-tin và phá đổ các bàn thờ, và ở lại sống với Lời. Và, cuối cùng, một người đàn bà đẹp đã đánh đổ ông, và ông đã vi phạm điều răn, đánh mất Lời, phạm tội tà dâm. Hiểu không? Một người sống theo lòng của Chính Ngài, đẩy, Đa-vít vẫn làm Ngài thất vọng.

¹³⁸ Môi-se đã làm Ngài thất vọng, hết thấy những người khác đã làm Ngài thất vọng, nhưng tất cả đời sống của họ chỉ phản chiếu về một Đấng mà sẽ đến.

¹³⁹ Trong Sách Khải huyền, như tôi đang viết, một người đang dịch hoặc viết lại cho đúng ngữ pháp...Ngữ pháp của tôi quá kém, tôi đã có một—một học giả giỏi để ngữ pháp hóa nó, đặt các danh từ và đại từ phù hợp với nhau. Mà, tôi không biết đâu là sự khác biệt giữa danh từ và đại từ. Nhưng, nhưng anh ấy làm, và anh ấy đang đặt tất cả chúng...Tôi biết, điều duy nhất tôi biết, Chúa ban Nó cho tôi và tôi chỉ cần viết Nó ra, đấy. Và, họ, họ phải đưa nó vào nếu nó được đưa vào trường học và mọi thứ, họ—họ biết điều đó có thể đọc nó nhiều hơn theo cách hiểu của họ. Và rồi người viết đó nói với tôi, ngữ pháp, người mà viết lại ngữ pháp cho đúng ấy, đã nói với tôi rằng, anh ấy nói, “Nhưng, Anh Branham, chúng tôi thấy trong thời đại hội thánh Bết-găm...Rằng, Chúa Jêsus đã nói ở đây, ‘kẻ nào thắng, Ta sẽ ban cho người ấy Sao Mai.’ Ban cho người ấy Sao Mai à?” Anh ấy nói, “Bây giờ làm sao người ấy có thể có được Sao Mai, khi Chúa Jêsus phán, chính Ngài, rằng Ngài là Sao Mai?”

¹⁴⁰ Xem đây, hết thấy dòng dõi của Áp-ra-ham được phản chiếu bằng những ngôi sao. Họ khác hẳn với nhau, và chúng ta không giống nhau. Và Chúa Jêsus là Sao Mai đó, là ngôi sao sáng nhất trong số họ. Nhưng chúng ta tìm thấy Ngài, trong Khải Huyền 1, với bảy ngôi sao trong tay Ngài. Ngài giải thích điều đó và nói, “Bảy ngôi sao này là bảy thiên sứ cho bảy hội thánh, hay bảy thời đại hội thánh sắp đến.”

¹⁴¹ Sau đó anh ấy nói, “Vậy thì làm sao có thể được, nếu họ có Sao Mai?”

¹⁴² Tôi nói, “Các ngôi sao mà ở trong tay Ngài chỉ là sự phản chiếu các ngôi sao từ Sao Mai, hãy xem, vì sứ giả ngày đó đã có Lời.” Và Ngài là Lời; người chỉ được phân bổ cho ngày đó. Và những người mà đã sẵn sàng đi ra khỏi hệ thống thế gian và các việc thế gian và bước đi với Ngài, nhìn thấy sự phản chiếu của Sao Mai qua sứ giả của thời đại đó. Như Ngài đã làm qua Nô-ê và qua Môi-se, và vân vân, khi Ngài phản ánh Cựu Ước, cuối cùng tất cả họ đều đến với một Đấng. Và vì thế cuối cùng của các thời đại hội thánh cũng sẽ vậy, hết thấy sẽ trở lại với Chúa Jêsus, mà Ngài là Lời.

¹⁴³ Chúng ta là những Cơ-đốc nhân chỉ đang phản ánh Ngài. Mặt trăng chỉ phản chiếu ánh sáng mặt trời, khi mặt trời lặn. Và người tin chỉ phản ánh Con Đức Chúa Trời, khi vắng mặt Con Đức Chúa Trời. Đó là Ánh Sáng của Kinh Thánh, lời Kinh Thánh, được chứng thực trong đời sống của chúng ta, Lời trở nên Sự Sáng trong bóng tối. Anh chị em là những ngọn đèn được đặt trên ngọn đồi. Đó không phải là mặt trời; nó là ngọn đèn. Ngọn đèn chỉ thay thế mặt trời, chỉ chiếu một lượng ánh sáng nào đó. Chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời, chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, chỉ có Thánh Linh với một phần. Ngài đã có Nó mà không có sự đo lường. Chúng ta là một ngôi sao đang chiếu sáng, hết thấy chúng ta với nhau tạo nên Sự Sáng cho thế gian, nhưng Ngài là toàn thể Con đó phản chiếu Sự Sáng tới mỗi ngôi sao. Ha-lê-lu-gia! Tôi tin Ngài. Xin Chúa giúp cho sự không tin của tôi!

¹⁴⁴ Cuối cùng, Đấng trọn vẹn này đã đến. Bây giờ, Ngài đã đến để bị thử thách trong mọi vị trí giống như chúng ta. Kinh Thánh

nói đã bị cám dỗ. Ngài đã bị cám dỗ giống như Nô-ê. Ngài đã bị cám dỗ giống như Môi-se. Ngài đã bị cám dỗ giống như hết thảy những người còn lại của họ. Ước gì chúng ta có thời gian để phân tích điều đó và tỏ cho anh chị em thấy, nhưng chúng ta không có, bởi vì tôi không muốn mất quá nhiều thì giờ của anh chị em. Nhưng, để phân tích ra cho anh chị em thấy, Ngài đã bị cám dỗ cũng một thể ấy.

¹⁴⁵ Sa-tan không bao giờ thay đổi chiến thuật của nó, Đức Chúa Trời cũng không, chỉ thay đổi thời đại. Nhưng những gì...Sa-tan đã đi vào đó, đến trong gia đình đầu tiên của Đức Chúa Trời, trên đất. Nó đây này, thưa anh chị em. Đừng không hiểu điều này. Làm thế nào Sa-tan có được gia đình đầu tiên? Nó không thể đột nhập vào cách nào khác ngoài lấy Lời đó phá vỡ ra, vì họ được vững mạnh đằng sau Lời đó. Nếu nó chỉ có thể đi vào chỗ hở!

¹⁴⁶ Đó là cách nó có được mọi hội thánh trong mỗi thời đại hội thánh, có được mọi tín hữu, chỉ lôi kéo ra qua kẻ hở đó. “À, tôi—tôi tin Kinh Thánh là đúng, nhưng tôi không tin *điều đó*.” Ồ, anh ta tiêu đời. Thật đáng tiếc, nhưng anh ta chết ở đó.

“Mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời!”

¹⁴⁷ Bây giờ nhớ kỹ điều này bây giờ. Vậy thì cuối cùng Ngài, Đấng sẽ đến này đã đến và bị cám dỗ hoàn toàn chính xác như những người khác đã bị cám dỗ. Bây giờ để ý cách Sa-tan tấn công mỗi lần thế nào, mỗi lần đều giống nhau. Bây giờ hấn cố gắng dâng cho Ngài bánh tự nhiên, giống như hấn đã làm với Ê-va. “Nếu người muốn ăn *cái này*, hãy lấy *cái này*,” hay điều gì khác, hấn đã có điều đó.

¹⁴⁸ Đó là điều hấn làm với mọi tổ chức, đó là những gì hấn làm với mỗi cá nhân, hấn cố đưa cho anh chị em những điều tự nhiên mà anh chị em có thể nhìn thấy. Và điều đó đang lấy đi anh chị em! “Ồ, hãy nhìn giáo hội to lớn này! Ồ, họ có rất nhiều triệu đô-la trong đó! Giáo hội của chúng tôi là giáo hội lớn nhất thành phố. Ồ, của chúng tôi, chúng tôi có thị trường thành phố đến nhà thờ chúng tôi. Thấy hết thảy điều đó! Mục sư của chúng tôi có một—một bằng Tiến sĩ Thần đạo, Tiến sĩ Luật, Tiến sĩ Triết học! Điều đó, tốt, điều đó, tốt, ông ấy nhất định phải là một người đàn ông thông minh.” Một linh mục Công giáo có thể đến gần và bao bọc

anh ta, bất cứ lúc nào với những tấm bằng của ông. Ông ta có sáu mươi mấy quyển sách mà ông phải biết rõ như anh chị em biết Kinh Thánh, để có được bằng cấp là một linh mục, vì thế đừng cố so sánh các nền giáo dục.

¹⁴⁹ Điều đó cũng giống như thế gian luôn đang cố so sánh. Đừng so sánh với những việc của thế gian. Đừng so sánh với các giáo hội. Hãy so sánh với Kinh Thánh! Đó là điều chúng ta đang làm ngày hôm nay. Đó là vấn đề với các giáo hội Ngũ Tuần của chúng ta. Đó là vấn đề với các nhóm tứ ca và sự ca hát của chúng ta, vân vân, như chúng ta có, chúng ta đang cố gắng hành động giống như Hollywood. Hollywood lấp lánh; Phúc Âm rực rỡ chói lọi. Có nhiều sự khác nhau giữa lấp lánh và rực rỡ chói lọi. Hiểu không? Hollywood lấp lánh với quần áo, và Rickys và Rickettas, và những món đồ giả. Nhưng Đức Chúa Trời rực rỡ khiêm nhường trong sự khiêm nhường của người tín hữu, cho dù người đó có ngu dốt đến đâu. Ngài chiếu rực rỡ trong sự khiêm nhường, không chiếu sáng trong Hollywood.

¹⁵⁰ Để ý, hắn đã thử chiến thuật cũ với Chúa Jêsus, giống như hắn đã làm với Môi-se, giống như hắn đã làm với những người còn lại của họ. Hắn đã thử điều đó. Hắn sẽ thử điều đó với bạn để bạn chấp nhận điều gì đó vĩ đại trông có vẻ sáng chói.

¹⁵¹ Nhắc tôi nhớ lại khi tôi thường đi săn gấu trúc, những con gấu trúc. Tôi đã kiếm được một...Bố, cha tôi, đã dùng thuốc lá. Tôi không biết hết thấy các bạn từng biết một trong những mảnh giấy thường được cuộn lại với thuốc lá hay không. Tôi sẽ lấy chúng, kiểm cho tôi một khúc gỗ và xoi một cái lỗ trong đó, qua nhánh sông nơi một con gấu trúc đang chạy qua. Và rồi tôi xoi một cái lỗ ở trong đó, và dán đuôi thuốc lá này ở đó. Và rồi tôi đóng vài cây đinh, đặt nghiêng như thế này. Và con gấu trúc luôn luôn tìm kiếm cái gì đó chiếu sáng. Vì thế khi trăng lên, và nó chạy lên theo ở đó, nó nhìn lui ở đó, nó đẩy tay vào đó để lấy đuôi thuốc. Và nó sẽ không thả đuôi thuốc lá ra.

¹⁵² Nó giống như một số thành viên giáo hội. Thậm chí người đó biết mình đã bị bắt, người đó sẽ không thả nó ra. “Nếu tôi làm thế, người ta sẽ đẩy tôi ra khỏi tổ chức.” Đó chỉ là sự chết của

người ấy, chỉ thế thôi. Đúng thế. Để ý. Anh ta cứ nắm giữ nó, anh ta sẽ không buông nó ra.

¹⁵³ Bây giờ Sa-tan đã thử cùng một chiến thuật đối với Chúa Jê-sus, mà hắn đã thử với những người còn lại. Hắn đã cố làm cho Ngài ăn cái gì đó bên ngoài Bánh Lời đã hứa. Bởi vì, Chúa Jê-sus đã phán, “Có lời chép rằng, ‘Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi.’” Hiểu không? Hắn đã cố làm cho Ngài vâng lời hắn. Mặc dù việc ấy trông khá tốt đẹp, giống như Ngài có thể tự nuôi chính Ngài, và Ngài đã có thể làm điều đó. Anh chị em có...

¹⁵⁴ Anh chị em cũng có thể hành động bất cứ cách nào anh chị em muốn. Anh chị em có thể nhận lấy Nó hoặc lia bỏ Nó, anh chị em có thể muốn một điều đó. Vậy thì nếu con gấu đó có đủ cảm giác chỉ để, ồ, khép bàn tay nó lại, nó có thể lòi ra trở lại; nhưng nó sẽ không làm thế, nó cứ nắm chặt lấy ở đó. Và đó cũng là cách mà nhiều Cơ-đốc nhân danh nghĩa cũng làm. Họ không muốn nghe bất cứ điều gì về Nó, không muốn đến và nghe Nó. Họ không muốn gì về Nó. Cứ tiến tới và nắm chặt nó lúc đó, đây, anh em sẽ thấy điều gì xảy ra.

¹⁵⁵ Bây giờ để ý, họ đã cố làm cho Ngài ăn cái gì khác ngoài Bánh Sự Sống mà mọi người sẽ sống nhờ đó. Nhưng Chúa Jê-sus đã ở lại với Lời của Cha. Ồ, hắn đã không đánh vào Ê-va lúc ấy, hắn không bao giờ đánh vào Môi-se, hắn không bao giờ đánh vào bất cứ người nào trong họ. Hắn đánh vào Đấng sẽ phản chiếu mọi Lời. Đây, Ngài, đó là lý do, Ngài là Lời. Nhưng Chúa Jê-sus đã ở lại với Lời, từ chối học thuyết thần học chủng viện của hắn, vâng, thừa quý vị, ánh sáng mới của hắn, kinh nghiệm nhiều hơn của hắn. Hắn không thể đẩy điều đó vào Chúa Jê-sus như đã đẩy vào Ê-va, cho bà thấy, “Ồ, chắc chắn rồi, Đức Chúa Trời...”

¹⁵⁶ “Ồ, chắc chắn rồi, Đức Chúa Trời sẽ ở trong điều này nếu chúng ta đến với nhau và tạo nên một Hội đồng Thế giới toàn bộ giáo hội. Chắc chắn, Đức Chúa Trời sẽ ở. Ngài muốn sự hiệp nhất và Ngài muốn tình anh em.” Với chính Ngài, không phải với thế gian; tình anh em với chính Ngài, thờ phượng với chính Ngài. Đó là điều Ngài đã chết cho, để anh chị em thờ phượng Ngài. Như mọi khi, nếu hắn không thể kiếm được...

Bây giờ chúng ta thấy hắn đã thất bại. Chúa Jêsus đáp ngay lại với hắn, bằng CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

¹⁵⁷ Bây giờ khi hắn thấy rằng một tín hữu...Theo dõi người tin, đi vào trong những phạm trù giống như vậy lúc này, mỗi người trong anh em. Khi hắn thấy (hắn) anh em sẽ ở lại với Kinh Thánh, “Đúng thế, tôi tin Kinh Thánh. Tôi không kết hợp với tín điều và thứ ngoài đó. Tôi sẽ ở lại với Kinh Thánh.” Và, như đã từng có, nếu hắn không thể làm cho anh chị em tin, để—để sống với Lễ thật chân chính và tin Lời đó, tôi muốn anh em để ý những gì hắn đã làm với Chúa Jêsus, lần thứ hai, nếu nó không thể có được anh em. Nói, “Tôi sẽ không kết hợp với tín điều. Tôi sẽ không làm thế. Tôi thì, tôi được sanh ra tự do, tôi sẽ ở lại với Điều đó. Tôi sẽ làm điều này, điều kia, hay điều nọ.” Xem đấy, “gia nhập giáo hội,” và “anh đến gia nhập,” và điều gì khác; hắn không thể bắt anh em làm điều đó, thế thì hắn sẽ làm điều gì khác với anh em.Ồ, thưa anh em, hãy theo dõi điều này.

¹⁵⁸ Nếu không, thì hắn sẽ tống khứ anh em ra khỏi thần học viện của riêng hắn, được giảng dạy bởi các nhà thần học của riêng hắn, đấy, nơi mà Sa-tan là kẻ thông giải. “Ồ, những ngày phép lạ đã qua rồi. Những người ở dưới đó, tôi đã có...ồ, đó là một đám người dị giáo. Họ, họ không phải, đấy.” Hắn sẽ tống khứ anh em khỏi nơi ấy.

¹⁵⁹Ồ, anh em có thể nói, “Chờ một chút, Anh Branham! Chờ một chút nào!” Vâng, chúng ta hãy chờ một chút, đấy. Anh em nói bây giờ, “Anh không còn được cho là như vậy sao? Chúng ta không được cho là như vậy à?” Không, thưa quý vị. Không, thưa quý vị.

¹⁶⁰ Nhưng Chúa Jêsus phán, “Khi Ngài là Thần Lễ Thật đến, xem đấy, Ngài sẽ mang những điều này mà Ta đã dạy dỗ các người, nhắc lại cho các người nhớ, Lời. Và Ngài cũng sẽ cho các người thấy những việc hầu đến.” Đó là Hội Thánh đầy đầy Thánh Linh thật bây giờ, ở lại sống trong Lời, phản chiếu Lời, Đức Chúa Trời trên đất. Hiểu không? Ngài không cần nhà thần học nào, bởi vì Lời Ngài không thuộc về sự thông giải riêng. Ngài thông giải Lời của Chính Ngài, bằng sự chứng thực Nó và chứng minh Nó, Nó là Lễ thật.

¹⁶¹ Khi giáo hội Giám Lý nói với anh em rằng anh em không thể nhận lãnh Đức Thánh Linh như họ đã từng vào Ngày lễ Ngũ tuần, anh em có chú ý đến điều đó không? Chắc chắn là không rồi. Anh em đã đi đúng hướng và có được Đức Thánh Linh, dù sao đi nữa. Hiểu không? Gây ra...

¹⁶² Tôi đã thảo luận về—về ba ngôi với một—một mục sư Báp-tít, đêm nọ, và tôi nói với anh ấy rằng đó chỉ là thuật ngữ. Và vì vậy chúng tôi đi đến chỗ tìm thấy, anh ấy nói, một mục sư trẻ khác ở đó xuất thân từ thần học viện, anh ấy nói, “Nhưng, thưa Ông Branham, ông đang cố gắng làm cho dân sự tin vào một tôn giáo sứ đồ.”

Tôi nói, “Tất nhiên, đó là một tôn giáo sứ đồ duy nhất đấy.”

Và anh ta nói, “Thưa ông, ông đã đi học ở trường nào?”

¹⁶³ Tôi đáp, “Trên đầu gối của tôi, người anh em à. Không tới... Xem đây, đó là nơi tôi nhận được, không phải thần học, nhưng quỳ gối học.” Tôi đã nói, “Đó là nơi tôi tìm thấy Ngài.”

¹⁶⁴ Và anh ta nói, “Thưa Ông Branham, phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh, giống như họ đã nhận lãnh vào Ngày lễ Ngũ tuần, ông có nói rằng điều đó xảy ra ngày nay?”

¹⁶⁵ Tôi nói, “Kinh Thánh đã nói, thưa ông, rằng...rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Tôi nói, “Đó là Chúa Jêsus Christ đến trong Ngày lễ Ngũ tuần.” Ồ, đúng thế.

¹⁶⁶ Không, cùng Đấng ấy! “Tuy nhiên còn ít lâu, Ta sẽ cầu xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một đấng yên ủi khác, tức là Đức Thánh Linh. Còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa, không thấy Ta nữa; tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở với các người, ở ngay cả trong các người, cho đến sự kết thúc hoàn toàn, ngày tận thế.”

¹⁶⁷ Tôi đã nói, “Đúng thế, đó là Ngài đến trong Ngày lễ Ngũ tuần. Vâng, thưa ông. Ngài đã đến, sống trong họ, để ý, trong hình dạng của thân vị Đức Thánh Linh, là Chúa Jêsus Christ trong thân vị Đức Thánh Linh, như chúng ta hiểu thần tánh của Đức Chúa Trời.”

¹⁶⁸ Bây giờ để ý, Sa-tan không cần thần học, thần học của hắn. Và người này nói với tôi, anh ta nói, “Thưa Ông Branham,” anh ta nói, “tôi sẽ cho ông hiểu, tôi xuất thân từ một trường nào đó, và chúng tôi đã được đào tạo.”

Tôi đã nói, “Tôi nghe chương trình của các anh, mọi lúc.” Hiểu không?

Anh ấy nói, “Chúng tôi đã được đào tạo ở đó.” Nói, “Phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh của họ là chỉ dành cho các môn đồ mà thôi.”

¹⁶⁹ Tôi nói, “Kinh Thánh cho biết có ‘một trăm hai mươi người’ trong phòng cao.” Và tôi đã nói, “Vậy thì ai đúng, các anh hay Lỗi?”

¹⁷⁰ Và tôi đã nói, “Và sau đó, khi Phi-líp đi xuống và rao giảng cho người Sa-ma-ri, và ông đã làm báp têm cho họ trong Danh của Chúa Jêsus Christ, nhưng Đức Thánh Linh vẫn chưa đến với họ, vì Phi-e-rơ đã có chìa khóa. Vì vậy ông được sai lên Giê-ru-sa-lem và kiểm Phi-e-rơ, người xuống và đặt tay trên họ, và Đức Thánh Linh giáng trên họ. Kinh Thánh nói, ‘Đức Thánh Linh!’”

¹⁷¹ Tôi nói, “Sau đó Phi-e-rơ, có một khái tượng, có những chìa khóa, đã đi đến nhà của Cột-nây, Công vụ 10, bốn mươi chín... ‘Và trong khi người đương nói những lời này, thì Đức Thánh Linh giáng trên họ. Vì người ta nghe họ nói tiếng lạ, và—và—và nói tiên tri, làm vinh hiển Đức Chúa Trời. Bấy giờ Phi-e-rơ lại cất tiếng nói, chúng ta có thể từ chối nước về phép báp-têm, cho những kẻ đã nhận lấy Đức Thánh Linh cũng như chúng ta lúc ban đầu chăng? Và người đã truyền làm phép báp têm cho họ nhân Danh Chúa Jêsus Christ.’

¹⁷² “Chúng ta thấy, ba mươi năm sau, Phao-lô đi qua những miền thượng duyên hải ở Ê-phê-sô, tìm thấy một số tín đồ Báp-tít đang có buổi nhóm phục hưng lớn. Những việc vĩ đại đang xảy ra. Họ la lớn, ngợi khen Chúa. Và Phao-lô đã thăm viếng hội thánh ở đó khoảng hai mươi người đang dự, nơi mà A-qui-la và Bê-rít-sin đang dự buổi nhóm; nơi mà A-bô-lô, một luật sư cải đạo, đang chứng minh bằng Kinh Thánh rằng Chúa Jêsus chính là Đấng Christ. Và họ đã có một buổi nhóm vui vẻ, và phước hạnh vô

cùng. Phao-lô đi qua, ông đã đến sau khi ông...Chúa đã giải cứu ông khỏi tù; vì đuổi tà linh ra, ma quỷ ra khỏi một thầy bói. Và sau đó ông đi lên đó, làm công tác của Chúa, và ông đã đi đến nghe buổi nhóm. Và ông nói, ‘Người này là một con người vĩ đại, được lắm, nhưng,’ nói, ‘anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh kể từ khi anh em tin chưa?’ Người tin anh em đã nhận lãnh Nó khi anh em tin. Nhưng người hỏi, ‘Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh kể từ khi anh em tin chưa?’ Người ấy đáp, ‘Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.’

¹⁷³ “Nói rằng, ‘Thế thì anh em đã nhận lãnh phép báp-têm nào?’ Đó là vấn đề. Trả lời rằng, ‘Chúng tôi đã chịu phép báp-têm, cùng người đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus: Giăng. Chúng tôi đã chịu phép báp-têm của Giăng.’ Hiếu không? Người nói, ‘Giăng chỉ làm phép báp-têm về sự ăn năn, không phải cho sự tha tội.’ Giăng...vì Chiên Con vẫn chưa bị giết. Người nói rằng, ‘Giăng đã làm phép báp-têm về sự ăn năn tội, vì thấy rằng anh em phải tin Đấng sẽ đến, nghĩa là tin Chúa Jêsus Christ.’ ‘Và khi họ nghe bấy nhiêu lời này, họ bèn chịu phép báp-têm nhân danh Chúa Jêsus Christ. Và Phao-lô đã đặt tay trên họ, thì có Đức Thánh Linh giáng trên họ, và họ đã nói tiên tri và tiếng lạ,’ ba mươi năm sau đó.”

Và tôi đã nói, “Ngoài ra, anh có tin Kinh Thánh không?”

Anh ấy nói, “Tất nhiên rồi.”

¹⁷⁴ Tôi nói, “Phi-e-rơ, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, khi tiếng này được vang ra, và hết thảy họ đều la lớn và ngợi khen Đức Chúa Trời, họ nói, ‘Hỡi các ông và các anh em, chúng ta có thể làm chi để được cứu?’ Phi-e-rơ nói, ‘Hãy hối cải, ai nấy trong anh em, phải nhân Danh Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình, rồi anh em sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh, vì lời hứa thuộc về các anh và con cái các anh, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.’ Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời ấy sẽ không bao giờ qua đi!”

¹⁷⁵ Anh em ngũ tuần không quan tâm đến Giám Lý, Báp-tít, hay Trưởng Lão. Anh em đã biết Điều đó dành cho mỗi thế hệ, và anh em đã bước tới Nó. Chắc chắn vậy. Bây giờ, đừng ngừng bước tới ngay tại đó, hãy tiếp tục bước tới, đấy.

176 Đó là chỗ những người Giám Lý phạm sai lầm, họ nhấn mạnh vào sự thánh hóa nhưng đã ngừng lại. Lutheran nhấn mạnh vào sự xưng công bình và đã dừng lại. Xem đây, rồi nó lập tổ chức, nó chết ở đó. Đó là sự chấm dứt của nó. Điều đó chỉ có thể thôi.

177 Hãy theo dõi giờ này khi chúng ta đi nhanh. “Khi Thần Lẽ thật đến, Đấng ấy sẽ dạy dỗ các người về mọi điều, mà Ta đã dạy các người,” ồ, chao ôi, “nhắc lại cho các người nhớ mọi điều, mà Ta đã phán cùng các người, nhớ lại tất cả. Và Ngài sẽ tỏ cho các người thấy những điều sẽ xảy đến. Ngài sẽ chứng thực mọi Lời, xác thực Lời với những dấu hiệu đi theo.” Mọi điều mà Ngài đã hứa, mà Đức Chúa Trời đã hứa trong Kinh Thánh, nếu anh em buông ra những tín điều và mọi điều khác, và giữ lấy Lời, Đức Chúa Trời có nghĩa vụ chăm sóc Lời của Ngài. Và vì vậy khi họ làm điều này, Lời chứng thực Chính mình.

178 Ngài không cần người nào nói, “Ồ, những ngày của phép lạ đã qua rồi.”

179 Người đàn ông đó là ai để nói với tôi những ngày của phép lạ đã qua rồi, khi tôi từng là người bị mù lòa? Ha-lê-lu-gia. Tôi đã từng nằm ở nơi mà các bác sĩ nói tôi còn ba phút để sống, và tôi vẫn đang sống ngày hôm nay. Làm sao họ có thể nói cho tôi biết điều gì khác? Từng là một thuộc viên hâm hẩm của giáo hội, bây giờ được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời không cần bất cứ người thông dịch nào. Chính Đức Thánh Linh, là Lời, thông giải điều đó là Lẽ Thật. Nếu có một người dám đứng ra và nhận lãnh Nó. Người ấy là người thông giải của Chính Ngài. Hãy thử Ngài một lần, và tìm hiểu xem điều đó có đúng không. Đừng chú ý đến những gì ai đó đã nói. Hãy làm những gì Chúa đã nói.

180 “Ồ,” anh em nói, “tôi làm điều này.” Ồ, còn những lời khác thì sao, mọi Lời mà? Một lời phá vỡ dây xích.

181 Đó là chỗ các giáo hội luôn thất bại, ngay trên mắc xích đó. Họ lập nó thành tổ chức và lấy sự việc với nhau, và làm thành một giáo phái lớn. Những người này đến với nhau, Đức Thánh Cha A gì đó và Tiến sĩ Giám mục B gì đó. Và điều trước tiên anh em có là gì? Thế đấy. Anh em chết ngay tại đó. Chúng ta sẽ chứng minh điều đó bằng thiên nhiên và bằng Lời, nếu Chúa cho phép, trong vài phút. Được rồi.

¹⁸² “Nhắc lại cho nhớ.” Ngài chứng thực mọi Lời, và chúng ta sống bằng Nó. Ha-lê-lu-gia! Sống bằng Nó! “Người ta sẽ sống nhờ mọi Lời, mọi Lời được chứng thực.” Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo kẻ mà tin. Sẽ đi theo những kẻ mà tin!” Hãy nắm giữ Điều đó; Đức Chúa Trời chứng thực Nó, rằng Nó là Lẽ Thật.

¹⁸³ Chỗ mà, các thần học viện và những nhà thần học, được Satan hà hơi, nói, “Bạn không thể tin Nó. Điều đó là dành cho các sứ đồ. Thời đó đã qua rồi. Không có chuyện như vậy. Điều đó chỉ dành cho các sứ đồ, để chứng minh Phúc Âm lúc ấy. Chúng ta đã có những người hiểu biết ngày nay.”

¹⁸⁴ Lúc ấy họ đã học biết tốt hơn chúng ta bây giờ. Hãy nói cho tôi biết giáo hội nào có thể theo kịp với điều đó, tòa Công luận đó, khi ông cố của họ phải là những thầy tế lễ, đứng sau họ. Một lời bị bẻ cong trong đó, trong cuộn sách đó, hay là, ồ, họ—họ bị ném đá vì điều đó. Họ phải ở lại hoàn toàn chính xác. Nhưng họ đã bỏ lỡ việc nhìn thấy Cốt lõi thật của Lời khi Nó đến, Sự Sống. Đó là lý do họ bị lên án và bị gọi là “những kẻ làm công của Sa-tan.”

¹⁸⁵ Xem đây, điều đó không phản ánh Lời của Đức Chúa Trời, khi một sinh viên thần học nói với bạn, “Đức Thánh Linh không dành cho ngày hôm nay. Và những điều này, tất cả việc chữa lành Thiêng liêng, dành cho thời khác nào đó.” Đây, nó không phải là sự phản chiếu từ Đức Chúa Trời, nó chính là sự phản chiếu từ một—một tín điều. Nó là sự phản chiếu từ một giáo điều ở bên ngoài Kinh Thánh.

¹⁸⁶ Hê-bơ-rơ 13:8 nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Thánh Giăng 14:12, nói, “Kẻ nào tin Ta, thì những việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Vậy thì làm thế nào anh em định tách Lời đó ra khỏi chỗ đó, làm sao anh em định thêm vào điều gì đó vào chỗ của Nó? Anh em phá vỡ dây xích Sự Sống của mình. Người ta sống chỉ nhờ vào Bánh Sự Sống mà thôi, Bánh, người ta sống Đời đời nhờ Bánh đó. Về mặt thuộc thể, người ta sống nhờ bánh này. Có hai thứ bánh. Đức Thánh Linh, Đức Thánh Linh ở trong anh em, nói “a-men” với mọi Lời

của Đức Chúa Trời, nếu đó là Đức Thánh Linh. Bây giờ tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Bây giờ đây là phần gay go.

¹⁸⁷ Mẹ thường xúc cho tôi dầu thầu dầu khi tôi còn bé. Và tuy nhiên, tôi—tôi không thể chịu nổi mùi của thứ dầu đó. Hiểu không? Chúng tôi sống nghèo nàn, và mẹ nấu sôi những miếng da và rán cho chúng chảy mỡ. Chúng tôi đã lấy chúng ở...từ bà cụ tên là Goodwin, có một lò nướng bánh ở dưới đó, bà đã nướng thịt muối và các thứ, và thắng mỡ. Chúng tôi có thể kiếm được bột, và lấy mỡ và thứ đó để làm bánh ngô. Và chúng tôi ăn uống nghèo nàn, không ngạc nhiên khi chúng tôi đã bị suy dinh dưỡng và vân vân, bị bệnh truyền nhiễm. Nhưng rồi mẹ, mỗi tối thứ Bảy...Chúng tôi—chúng tôi không có được loại thức ăn ngon, vì thế mẹ tôi đã làm cho chúng tôi một lượng lớn dầu thầu dầu. Và tôi—tôi cứ bịt mũi và la lớn, tôi nói, “Mẹ ơi, nó làm con phát ốm.” Bà nói, “Nếu nó không làm con phát ốm, thì nó không ích gì cho con.” Vì vậy, vì vậy có lẽ điều đó sẽ có tác dụng trong cách này. Bây giờ làm thế nào...

¹⁸⁸ Tôi sẽ hỏi anh chị em đôi điều. Làm sao một người nam hay một người nữ có thể tuyên bố mình được đầy đầy Đức Thánh Linh, tức là Lời (đúng thế không?), và làm sao anh em có thể là xác thịt của Đức Thánh Linh đó, đã làm cho anh em là một phần của Ngài, để phản chiếu Phúc Âm của thời đại mình, mà lại chối bỏ Lời mà Ngài đã viết ra?

¹⁸⁹ Tôi không quan tâm quý vị giỏi như thế nào.Ồ, tôi có thể đưa anh em đến Phi Châu, tới—tới những người Hottentot ở đó, và cho anh em thấy một đời sống mà một Cơ-đốc nhân không thể chạm đến được. Ngay cả nếu họ bị bắt gặp phạm tội ngoại tình; nếu một trong những người đàn bà, trước khi cô ấy kết hôn, một thiếu nữ, cô ấy phải được xét nghiệm sự đồng trinh của mình trước tiên. Nếu cô ấy phạm tội, cô ấy phải cho biết người đàn ông nào đã làm điều đó, và cả hai sẽ bị giết cùng nhau. Điều gì sẽ xảy ra nếu điều đó xảy ra ở Hoa Kỳ, ai sẽ chôn tất cả các xác chết, thấy không? Vì vậy, vì vậy các bạn đây, thấy đó. Và họ là những kẻ ngoại đạo, hãy thấy tinh thần đó. Xem đây, vì vậy các bạn không thể kiểm tra nó bằng cách đó. Người anh em Ấn Độ của chúng ta

ở đây có thể kể lại cho các bạn giờ này, những người Hồi giáo có lẽ sống đời sống tốt hơn chúng ta từng nghĩ về.

¹⁹⁰ Nhưng đó là gì? Đó là Lời đưa ra sự thử nghiệm. Người Pha-ri-si đã khiêm nhường gấp đôi Chúa Jêsus. Ngài đã đi khắp nơi đá phá các nhà thờ của họ, và ném họ ra ngoài, và đánh họ, và mọi thứ như thế.

¹⁹¹ Và thầy tế lễ già tin kính này, anh em biết đấy, ồ, người mà... Nếu tôi có buổi nhóm chống lại Ngài, sáng nay; tôi có thể đã nói, ai đã đến cầu nguyện cho anh chị em, khi anh chị em bị đau ốm? “Thầy tế lễ già tin kính đó.” Ai đã cho cha mượn tiền khi mùa màng thất bát? “Thầy tế lễ già tin kính đó.” Ai đã dâng anh em cho Đức Chúa Trời, để sống cuộc đời hầu việc? “Thầy tế lễ già tin kính đó.” Đó là ai, khi anh em bị cầm tù, đến thăm viếng anh em? “Thầy tế lễ già tin kính đó.” Còn người nổi loạn trẻ tuổi được gọi là Chúa Jêsus này, Người làm gì? Đã gọi mục sư của bạn là “rắn”! Hiểu không? Xem đấy, đó không phải là bởi bông trái.

¹⁹² Đó là bởi Lời. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

¹⁹³ Và Ngài là Lời đó. Họ chỉ không nhìn thấy Nó. Đó là những gì Ngài được cho phải làm. Họ không thể thấy điều đó, bởi vì họ không được định trước để thấy. Phán rằng, “Các người không thể đến cùng Ta.” Hãy nhìn những người Do-thái đáng thương, mắt họ bị mù. Chắc chắn vậy, Ngài đã làm thế. Ngài đã làm cho họ bị mù, chính Ngài.

¹⁹⁴ Hãy nghĩ xem sẽ như thế nào nếu bị mù. Tốt hơn anh em nên tạ ơn Chúa về những gì anh em đã nhìn thấy trong Kinh Thánh. Bây giờ để ý.

¹⁹⁵ Vậy thì, Ngài, Ngài là Lời này. Vậy thì, sau điều này, Ngài đã bị thử nghiệm. Chúa Jêsus bị cám dỗ. Bây giờ chúng ta đang xem xét những điều này.

¹⁹⁶ Hãy xem, nó không phản ánh Lời khi ai đó nói, “Chà, Điều đó là dành cho thời đại khác,” bởi vì Kinh Thánh cho biết Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Làm thế nào Đức Thánh Linh trong bạn có thể nói rằng bạn là người đầy dẫy Đức Thánh Linh?

197 Bây giờ tôi có thể làm tổn thương các bạn một chút được không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều đó được không? Hãy đưa tay lên. Anh chị em không giận tôi chứ? [“Không.”] Nếu thế, anh chị em phải là vậy.

198 Làm sao những người phụ nữ với mái tóc bông bênh lại có thể, nói với tôi rằng các chị được đầy dẫy Đức Thánh Linh? Một Lời! “Ồ, tôi đã nói tiếng lạ.” Điều đó chẳng có gì quan trọng. Tôi đã thấy những thầy phù thủy nói tiếng lạ, thông giải, la lớn trong linh, nhảy múa trong linh.

199 Làm thế nào đàn ông các anh có thể tự xưng mình là người đứng đầu gia đình, mà lại để cho vợ mình mặc đồ ngắn và hành động kỳ quái theo cách của cô ấy, tự xưng mình là Cơ-đốc nhân?

200 Làm sao quý vị mục sư có thể từng đối mặt với Đức Chúa Trời với việc như thế, mà không đứng lên và chống lại điều đó? Quý vị không thể để họ làm điều đó. Nhưng khi anh em bắt đầu giảng như thế, anh em sẽ không thuộc về thần học viện rất lâu hay với một nhóm. Anh em sẽ phải nhận được sự hợp tác từ một nơi khác. Chúng ta sẽ đi vào điều đó, chỉ trong giây lát, ý Chúa. Hiểu không?

201 Nhưng chính là anh em đấy. Không, tôi không muốn làm tổn thương anh em. Tôi yêu mến anh em. Đó là lý do. Nếu—nếu anh em bị trôi trên dòng sông, và tôi thấy anh em sắp chết đuối, tôi sẽ là kẻ tội nghiệp, nói, “Ồ, hãy là một người tốt, anh ơi.” Tốt hơn anh em nên cảnh báo họ. Đúng thế. Hãy nói cho họ biết!

202 Như tôi đã nói đêm nọ, nếu tôi là một Cơ-đốc nhân, tôi phải được đồng nhất với mọi nhân vật trong Kinh Thánh. Tôi phải sát cánh với Nô-ê và rao giảng với ông ấy, trong thời đó, và cảnh báo dân sự. Đúng thế. Tôi đã phải đứng trên Núi Cạt-mên, một mình, với Ê-li. Tôi phải đứng trên Đồi Sọ, và chịu khổ hình cho chính mình và cho những ý riêng của tôi, với Ngài. Nhưng sau đó, tôi đã sống lại với Ngài vào ngày lễ Phục Sinh, đắc thắng mọi sự. Tất cả nhục dục của xác thịt thể gian, sống lại trên điều đó, ở trong Ngài.

203 Để ý, nó không phản chiếu Lời lúc ấy, không, nó không chứng thực Điều đó. Vậy thì, nhưng nếu anh em tin Lời, Đức Chúa Trời

sẽ chứng thực Nó, chính mình Ngài, như Ngài đã làm ở đây trong Chúa Jêsus.

204 Bánh Lời luôn luôn có ý nghĩa được nuôi ăn. “Và người ta sẽ không sống bởi bánh, giống như bánh này, mà thôi, nhưng bởi mọi Lời.” Vì vậy đó là Bánh Lời, hãy ghi nhớ điều đó trong trí, đây là Bánh này mà hội thánh qua mọi thời đại đã được nuôi sống, là Ma-na giấu kín chỉ dành cho người nào đặc thẳng. Khải Huyền đã nói vậy. Bây giờ tôi không có thì giờ đi vào toàn bộ điều này, bởi vì có lẽ tôi còn ba mươi phút nữa thôi. Nhưng, nhìn xem, khi bánh—khi ma-na thánh từ Trời rơi xuống, là một hình bóng về Đức Thánh Linh. Anh em sẽ đồng ý về điều đó.

205 Đức Chúa Trời đã phán bảo Mô-i-se đi ra và nhặt một ô-me đầy nó, và đặt nó vào trong nơi Chí thánh. Bởi vì, nếu họ không đặt nó vào trong nơi Chí thánh, nó trở nên ứ đọng. Đúng thế không? Sâu mọt chui vào trong đó. Bây giờ Ngài đã phán, “Nhưng đặt nó vào trong nơi Chí thánh, trong ô-me này, để mọi thế hệ;” sắp tới, sau chức thầy tế lễ đó, khi một người trở nên một thầy tế lễ, để hầu việc Lời, điều trước tiên người ấy phải làm, sau khi được phong chức, là đi vào và lấy một nắm ma-na nguyên thủy ấy và ăn nó.

206 Điều đó là tượng trưng cho Sự Sáng đó trong tay Ngài, ở trong thời đại hội thánh mới, phản chiếu Sự Sáng của Ngài, là Ma-na; và chỉ người đó đặc thẳng hoàn toàn, người đó thật sự ngồi xuống và quăng hết thấy mọi sự khác qua một bên ngoài Lời. Và Lời là Ma-na đó. Ô, chao ôi, đó là Chúa Jêsus! “Người ta sẽ sống nhờ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Đó là Ma-na giấu kín cho người đặc thẳng, ồ, điều đó đã được đặt cho mỗi—mỗi, cho mỗi chức thầy tế lễ theo sau nó.

207 Cách đây không lâu, những trường thần học đã đánh đổi Bánh phước hạnh này để lấy một món súp hầm. Điều đó hoàn toàn chính xác. Vâng, thưa quý vị.

208 Giống như Ê-sau đã làm. Vậy thì, về mặt đạo đức, Ê-sau là một người tốt hơn Gia-cốp, nhưng ông đã không tôn trọng quyền trưởng nam của mình là Lờ-i. Bao nhiêu người biết điều đó, quyền thừa kế là Lờ-i, lời hứa, con trai trưởng? Nhưng ông là người tốt, con người đạo đức, giống như, ồ, giống như Cơ-đốc

nhân hữu danh vô thực ngày nay, một người tốt. Ông không nói dối. Ông không trộm cắp. Ông tốt với cha mình. Ông đã làm tất cả những điều này. Nhưng, anh em thấy, quyền trưởng nam của ông, ông nói ông không quan tâm đến điều đó. “Điều đó có gì quan trọng? Dù sao đi nữa, tôi cũng là người Y-sơ-ra-ên. Đây, tôi—tôi thuộc về nó, dù sao đi nữa.” Nhưng chính là quyền trưởng nam mới là đáng kể, đây. Bản chất của ông được lắm, nhưng về mặt thuộc linh của ông thì sai hết.

²⁰⁹ Ngày nay cũng vậy, giáo hội và thế gian pha trộn với nhau, như món súp, mỗi thứ một phần; những trò cờ bạc, nhảy nhót, hết thấy các thứ hành động kỳ cục trong nhà thờ; phụ nữ cắt tóc ngắn, mặc quần đùi.

Ồ, các bạn nói, “Anh Branham, chuyện nhỏ đó có là gì đâu?”

²¹⁰ Đó là một trong các Lời, vì Kinh Thánh đã nói phụ nữ cắt tóc ngắn là sai trái. Đúng thế. Nếu nàng làm thế, nàng sẽ đi vào bằng cách nào? Hiểu không? Cứ hỏi xem, bất cứ thầy giảng nào sẽ nói cho chị em biết Lời nói thế. Đây, “nàng không tôn trọng đầu nàng,” nàng không tôn trọng chồng nàng. Nàng sẽ bị li dị. Điều đó hoàn toàn chính xác. “Vị bằng người đàn bà muốn cắt tóc, hãy để cho nàng cũng cắt đi, cạo đi.” Hãy xem, nó thể hiện qua điều đó. Không chỉ cắt ngắn, Đức Chúa Trời không muốn nó cách đó. Đó là Ông Nửa nọ-nửa kia. Đừng bị lừa với điều đó. Cắt hết nếu không thì để nó mọc ra, đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán. Bất cứ mục sư truyền đạo của Phúc Âm nào đều biết đó là Lẽ thật, cho dù anh em sẽ nói điều đó hoặc không. Nhưng đó là Lẽ thật. Hiểu không? Thế đây, ích lợi gì, nếu anh chị em sẽ thực hiện hết mọi điều, mà lại bỏ đi điều đó?

²¹¹ Điều gì vậy? Có chỉ một chút của lối sống thế gian ở trong anh chị em, cố gắng hành động chỉ một chút giống như các giáo hội khác. Đó chính xác là chỗ Y-sơ-ra-ên gặp rắc rối. Đó là chỗ họ chết. Đó là chỗ A-đam gặp rắc rối. Đó là chỗ tất cả những người khác gặp rắc rối. Chỉ một Lời, nó lấy đi tất cả, chỉ một điểm nhỏ. Món thịt hầm, pha trộn với thế gian! Một chút của thế gian, một chút của Hollywood, một chút của giáo hội, một chút của các nhà thần học, và anh chị em có được cái gì?

212 Để ý, nếu Sa-tan thất bại ở đây, thì hắn sẽ thử thủ đoạn lần thứ hai để—để anh chị em không tin Lời, hắn sẽ...và—và đi đến thần học viện. Hắn sẽ cố lần kế tiếp, một mưu đồ. Bây giờ đây là chỗ anh chị em phải thật cẩn thận, và cứ ngồi lại chỉ trong năm phút nữa về phần này, nếu anh chị em muốn. Sau đó hắn đưa ra cho anh chị em sự giúp đỡ siêu nhiên. Tôi sẽ trở lại với tất cả điều này, ngay trước khi kết thúc. Hắn làm...Xem đấy, nếu hắn không thể cám dỗ anh em rời khỏi Lời, “Không, tôi sẽ ở lại với Lời,” thế thì hắn sẽ cho anh chị em một lời đề nghị giúp đỡ siêu nhiên.

213 Hắn nói, “Ta sẽ nói với cho Người biết điều gì. Người hãy đứng lên đây và nhảy khỏi nóc đền thờ, và nhảy lên trở lại. Đấy, tỏ cho mọi người thấy rằng Người có thể làm điều gì đó siêu nhiên.”

214 Chà, hắn có được họ ở chỗ đó. Bây giờ hãy xem điều này, đây là điều đó. Hãy xem khi anh em đi đến cuối cùng, nơi sự cám dỗ này đến. Có lẽ hắn có thể để một số các bạn nói tiếng lạ, nghĩ rằng các bạn đã có được Điều đó. Hiểu không? Hoặc là hắn có thể thậm chí để bạn nói tiên tri, mặc dù đó không phải là Lời. Tôi đã thấy nhiều người đứng lên nói tiên tri, trái ngược với Lời như phương Đông xa cách phương Tây. Hiểu không? Chính là Lời mà anh chị em sống bằng. Những ân tứ siêu nhiên, Sa-tan có thể đưa ra cho họ một ít. Chắc chắn vậy. Điều đó không có một ý nghĩa gì cả.

215 Chúa Jêsus há chẳng phán, “Trong ngày đó nhiều người sẽ đến với Ta, và nói, ‘Lạy Chúa, tôi chẳng đã từng nói tiên tri như Danh Ngài sao? Như Danh Ngài tôi đã đuổi các quỷ. Tôi đã làm những công việc quyền năng. Tôi là một người vĩ đại trong tổ chức. Tôi đã làm hết thấy những điều này?’” Ngài sẽ phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm điều bất chính.”

216 Bất chính là gì? Đó là điều gì đó bạn biết là đúng, và thừa nhận nó mà bạn lại không muốn làm, trong lòng mình. Khi bạn biết rằng Kinh Thánh dạy một điều nào đó, và bạn không làm điều đó, thì đó là điều bất chính. Và Đa-vít nói, “Nếu tôi giấu điều ác trong lòng tôi, ắt Đức Chúa Trời chẳng nghe lời cầu nguyện của tôi.” Đó có phải là Lẽ thật không? Đó có phải là Kinh Thánh không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ, chắc chắn bạn

sẽ không thể tức giận với Điều đó, xem đấy. Chúa Jêsus đã phán rằng, “Nhiều người sẽ đến với Ta trong ngày đó, và nói, ‘Tôi đã làm tất cả những điều này,’ và Ta sẽ phán, ‘Hãy lui ra, hỡi kẻ làm điều bất chính.’”

217 A-đam cũng đã làm giống như vậy. A-đam nói, “Lạy Chúa, tôi đã làm *điều này*, *tôi* đã làm *điều kia*.” Nhưng một Lời, đấy, một Lời đã làm điều đó. Nó chỉ cần thể thôi, chỉ không vâng theo một Lời.

218 Vâng, có lẽ nói tiên tri trái ngược với Lời. Nhưng bây giờ, lúc người ấy có được ân tứ thuộc linh này, người ấy bị lôi cuốn bằng sự ồn ào, bằng vẻ hào nhoáng của nó. “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi cầu nguyện cho ông *A gì đó*, họ đã đứng dậy và bước đi! Ha-lê-lu-gia, tôi có thể nói tiếng lạ! Và người nào đó thông giải nó, điều đó là chân thật, sự thật.”

219 Phao-lô đã nói, “Dầu tôi có thể nói tiếng của loài người và các Thiên sứ, thì tôi cũng chẳng là gì cả. Tôi có thể có đức tin dời núi được, và tôi vẫn chẳng ra gì.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “Đúng thế.”—Bt.]

220 Nhưng, xem đấy, hắn sẽ dâng cho anh em điều đó. Ồ, hỡi những người Ngũ Tuần, tôi yêu mến anh chị em, nếu không thì tôi hân không ở với anh chị em. Đó là chỗ anh chị em đã thất bại, đấy. Hãy quan sát Lời, không phải ân tứ. Hãy quan sát người ban cho, thấy nó đến từ đâu, đấy. Hắn làm cho phấn khích, người đó nhảy trong linh, chàng trai...[Băng trống—Bt.]...điều duy nhất. Người ấy có nhiều người ở chung quanh, và mọi người đang gọi người ấy, ở đây và ở đó, và người đó quên mất Lời.

221 Ồ, anh em rất được nhiều người biết đến chừng nào anh em ở lại cách xa khỏi Lời đó. Nhưng anh em đi vào trong Lời đó, một lần đi, rồi xem ai sẽ hợp tác với anh em. Hiểu không? Hãy xem điều gì xuất hiện sau đó. Chúng ta sẽ đi đến điều này, trong giai đoạn khác về bản chất, trong chốc lát. Xem đấy, hãy xem ai—ai cần có anh em lúc ấy, không ai cả. “Ồ, thả tay về Điều đó!” Giống như một hiệp hội nào đó nhóm lại với nhau ở đây cách đây vài tuần tại đây và đã tập hợp tôi, bất cứ mục sư truyền đạo nào đến thành phố, Phúc Âm toàn vẹn, muốn tôi đến thành phố để cầu nguyện cho người đau của họ, sẽ bị hoàn toàn dứt

phép thông công khỏi hội. Được rồi, bởi vì tôi cầu nguyện cho người đau. Được rồi. “Đừng nghe Điều đó,” nói. Và đó là Lời được chứng thực.

²²² Điều đó cũng giống như họ đã làm với Chúa chúng ta. Điều đó cũng giống như người ta đã làm với mọi người, trong mọi thời đại. Đó là điều họ đã làm với Luther, Wesley, và tất cả. Đó là điều họ đã làm với anh em, từ ban đầu, bây giờ anh em quay lại ngay trong cùng bãi lầy mà anh em đã đi ra. Để ý đường lối, nó luôn luôn là cách ấy. Nó không bao giờ sai, Sa-tan làm việc giống như vậy.

²²³ Bây giờ người ấy bị cuốn đi bởi tiếng ồn của sự hào nhoáng, và vân vân, cho đến nỗi, chao ôi, thậm chí người đó không còn chú ý đến Lời. “Ồ, thưa anh, Anh A gì đó đã nói *như vậy-như vậy*, và tôi đã phải đi qua đây. Tôi...” Thấy đó, người ấy đã đi quá xa, anh ta thậm chí còn không để ý Nó. Cho dù đó là Lời hay không phải Lời, không có gì quan trọng. “Những người còn lại của họ đã nói điều đó ồn thoi, vì vậy Điều đó không có gì quan trọng.” Giáo phái nói, “Anh bạn ơi, anh đã có điều đó, đừng để người nào khác nói với anh!” Anh em đã có điều gì? Thấy không? Để ý.

²²⁴ Sa-tan đã từng có, ngay cả lúc đó, hãy xem trong một chỗ này ở đây, hắn đã tẩm bọc Lời. Ngay cả về việc siêu nhiên này mà hắn đã cố đem đến cho Chúa Jêsus làm, con người siêu nhiên, đấy, có sự siêu nhiên, điều gì xảy ra nếu Chúa Jêsus đã nghe lời hắn? Hiểu không? Hắn nói, “Này đợi đã. Người muốn ở lại sống với Lời, phải không Người? Người muốn ở lại sống với Lời à?” Nói, “Có lời chép rằng, Ngài sẽ giao trách nhiệm cho các Thiên sứ Ngài quan tâm đến điều này. Bất cứ lúc nào Người vấp chân Người vào đá, Họ sẽ nâng Người lên.” Nhưng Ngài không vấp chân Ngài vào đá. Hiểu không? Hãy xem. Điều gì xảy ra nếu người ở lại với nó? Ngài...Anh em có để ý, tôi không hề nói hắn trích dẫn Lời; hắn chỉ tẩm đường Nó, bao bọc Nó, giống như đặt kem lên bánh ngọt, bao phủ Nó bằng lớp kem, tô trắng Nó, đấy, Nó không ở đúng chỗ của Nó.

²²⁵ Đó là những gì họ cố gắng nói ngày hôm nay, cố gắng tô trắng cho Điều đó, nhưng anh em không thể làm cho nó vận hành với phần còn lại của lời Kinh Thánh. Nó phải là mọi sự, “Đức Chúa

Jésus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đấy, cho dù anh em cố bao phủ Lời thế nào đi nữa, điều đó không làm cho...

²²⁶ Nó phải được trích dẫn theo cách mà Ngài đã nói Nó. Thế thì, nếu Nó được trích dẫn đúng, Ngài sẽ chứng thực Nó là như vậy trong đời sống của anh em. “Đó là cách tất cả mọi người biết anh em là bức thư được viết ra của Đức Chúa Trời.” *Thư tín* được viết ra là “Kinh Thánh” này. Đúng thế không? Một thư tín là Kinh Thánh. Và anh em là Kinh Thánh được viết ra phản chiếu Lời Ngài, con người hoàn hảo đó lần nữa, trong Đức Chúa Trời.

Nhưng Chúa Jésus phán, “Cũng có lời chép rằng.” Hiểu không?

²²⁷ Nhưng để ý Ê-va ở cùng khung cảnh này, bị lôi cuốn bởi sự hiểu biết siêu nhiên của mình, bà đã có một kinh nghiệm thần học. Kiến thức của bà siêu việt so với bất cứ nhà thần học nào trong xứ vào lúc ấy. Xem đấy, bà rất bị lôi cuốn, mà bà không biết điều đó. Bà biết mình có điều gì đó mà A-đam không có. Có lẽ bà có khả năng cai trị trên ông ngay lúc bấy giờ, bởi vì bà biết nhiều hơn A-đam của bà, về điều đó. Hãy xem những gì các A-đam của họ đang làm ngày hôm nay. Bà biết phân biệt điều tốt với điều ác, giáo dục tốt về Lễ thật. Đúng thế. Bà có một nền giáo dục tốt đẹp về Lễ thật, mà bà không biết trước đó, và đó là Lễ thật của Đức Chúa Trời. Nhưng bà đã chết, bởi vì phạm Lời. Vâng, bà đã có được sự giáo dục của mình, được rồi.

²²⁸ Thần học viện ngày nay cũng cho anh em một kinh nghiệm thần học như vậy, mà anh em có thể trích dẫn mọi chữ của Cựu Ước hay Tân Ước. Nhưng hãy cẩn thận những gì anh em đang làm, nếu nó không phá vỡ Lời đó ngay tại đó, nếu anh em thật sự nói, “Ồ, điều đó dành cho họ.” Không, đó là cho anh em, bất kỳ ai muốn! Hiểu không? Hiểu không? Hãy cẩn thận. “Ồ, điều đó dành cho hội thánh cách đây đã lâu.” Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Bà đã có một nền giáo dục tốt, nhưng bà cũng đã chết trong tội lỗi và sự vi phạm của mình.

²²⁹ Bây giờ là kế hoạch thứ ba của Sa-tan. Chúng ta sẽ đến với điều đó nhanh chóng vì chúng ta không muốn mất nhiều thời gian hơn có thể, có lẽ thêm mười lăm, hai mươi phút nữa, nếu

các bạn muốn đi xa như vậy. Sau đó, hãy chú ý đến kế hoạch thứ ba của hần, của hần, hoặc sự cám dỗ thứ ba của hần. Nếu những lần khác đã thất bại, thì lần này sẽ không. Hần biết dâng cho anh em một địa vị trong hội thánh như nó đã làm cho Chúa Jêsus. “Ta sẽ cho Người thế gian. Người sẽ là vua, ta sẽ làm cho Người. Hết thấy chúng đều thuộc về ta, vì thế ta sẽ trao nó cho Người.”

²³⁰ Ai có thể làm cho một người thành một mục sư? Ai có thể cho con người một ân tứ bằng sự đặt tay trên người đó? “Đức Chúa Trời đã lập trong hội thánh!” Hiểu không? Thấy cách nó uốn cong Lời thế nào. Giống như Ê-va bấy giờ, với sự hiểu biết mới mẽ của mình, kiến thức, bà đã cai trị A-đam. Bà đã làm những gì bà muốn, đấy, ngay khi bà làm cho A-đam chấp nhận nó.

²³¹ Và, nhưng khi hần đến với Chúa Jêsus, Ngài đã không chấp nhận nó. Ngài phán, “Hỡi Sa-tan, hãy lui ra khỏi Ta.” Nói cách khác, xin để tôi không trịch dẫn sai, nhưng chỉ thêm điều này vào đó. “Có lời chép rằng, mọi người sẽ sống nhờ mọi Lời Đức Chúa Trời; không phải nhờ lời gạ gẫm của người, ‘Tôi sẽ làm cho anh thành tổng giám sát, một trưởng lão, hay—hay là một chấp sự, hoặc tôi sẽ để cho chị đàn piano, chị ơi.’ Đấy, tất cả những lời gạ gẫm này, ‘Anh là người rất được mọi người ưa thích, và chúng tôi rất cần tài năng của anh trong hội thánh chúng tôi.’” Đấy, hãy đến với Lời!

²³² Bà có thể cai trị ông, hay dạy ông ấy, giống như nhóm người ngày hôm nay. Đó là cách họ làm ngày nay, để trở nên một Tiến sĩ Thần đạo, một trưởng hạt, giám sát, quản lý hạt, hay điều gì đó giống như thế.

²³³ Thật khác hẳn với Chúa Jêsus làm sao! Ngài ở lại với Lời. Bây giờ, vài phút tiếp theo, tôi muốn chứng minh tất cả những điều này là đúng, đấy, bằng cả bản chất và Lời, mang điều này lại với nhau. Điều này chứng tỏ Ngài là Lời đã trở nên xác thịt, cho Bánh. Ngài là Lời đã trở nên xác thịt. Vì Ngài phản ánh điều gì? Lời duy nhất.

²³⁴ Nếu anh em là một bức thư được viết ra, anh em phản chiếu chỉ Lời; không phải những gì thần học viện nói, những gì người nào khác nói, những gì Cô Jones nghĩ về Nó, những gì Tiến sĩ A gì đó nghĩ về Nó, nhưng những gì Đức Chúa Trời đã nói về Nó.

“Hãy để mọi lời của con người là dối trá, và Lời Ta là Lẽ thật! Hễ ai sẽ vi phạm một trong những điều răn này, và dạy người ta như vậy! Hễ ai bớt đi một Lời ra khỏi Sách này, hoặc thêm vào một lời vào Nó! Người ta sẽ sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Sống Đời đời bằng Lời đó!

²³⁵ Cũng giống như anh em phải có vật thể chết để nhờ đó mà sống, anh em phải có Đấng Christ để sống ở đây nếu không thì anh em chết. Và Đấng Christ là gì? “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta.”

²³⁶ Và anh em là thư tín được viết ra giống như vậy, một thư tín dành cho một thời đại và một thư tín dành cho thời đại khác, vì Ánh Sáng của thời đại đó; nhưng họ đã không thấy nó. Anh em chỉ phản chiếu Nó.

²³⁷ Những người khác đứng vững, mặc dầu người ta chỉ thất bại trong một điểm; nhưng Ngài thì không. Và như tôi đã nói, trong Khải Huyền 22:18, Ngài đã phán, “Hễ ai thêm vào Sách này!”

²³⁸ Bây giờ hãy xem thật kỹ nào. Ma-thi-ơ 24:24 là điểm nổi bật, làm thế nào mà họ...“Hầu như, trong những ngày sau rốt này,” Chúa Jêsus phán, “chính những người được chọn sẽ bị lừa dối bằng điều này.” Hãy xem những linh. “Trong những ngày sau rốt,” bây giờ lời Kinh Thánh đó đã được ứng nghiệm. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, đó là, “Trong những ngày sau rốt, chính những kẻ được chọn, được định sẵn, được chọn với điều đó, sẽ bị lừa dối...” Nó thật hoàn hảo, nó rất phù hợp với lời Kinh Thánh, và trông rất đẹp dễ và trong sáng, đến nỗi anh em không thể thấy một vết nào, dù sao đi nữa, chỉ người được chọn sẽ thoát khỏi nó. Bây giờ đó là những gì Chúa Jêsus đã phán. Anh em tin điều đó không? [“A-men.”] “Sẽ lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được.”

²³⁹ “Tại sao, đó là lời Kinh Thánh thật hoàn hảo, anh em có thể thấy điều đó bằng con mắt xác thịt.” Nhưng anh em thấy, điều đó không phải vậy. Chúa Jêsus...Người Pha-ri-si đã có lời Kinh Thánh đó Nó hoàn hảo hết sức, nhưng bằng sự thông giải riêng của họ.

²⁴⁰ Làm sao họ biết Ngài không sai trật? Bởi vì Đức Chúa Trời đã chứng thực mọi Lời mà Ngài đã hứa với Ngài trong thời đại đó. Đó là lý do họ biết Ngài là Đấng Mê-si. Hiểu không?

²⁴¹ Bây giờ để ý, “nếu có thể được,” trong thời đại này. Chỉ một Lời, một Lời là đủ. Đó là tất cả những gì Sa-tan phải có để có được A-đam, chỉ có được Ngài trên một Lời. Đó là tất cả những gì hần phải có được ngày hôm nay, chỉ làm cho một điều vụn vẹo. Chỉ thế thôi, đó là tất cả những gì hần cần. Vậy thì, anh em biết đó là Lẽ Thật. Thêm một, hay bớt một lời, là thất bại toàn bộ. Mỗi chút, “Mọi Lời của Đức Chúa Trời!” Hãy suy nghĩ bây giờ về những sự thông giải của thần học viện, mỗi một cái không giống với cái khác.

²⁴² Phải có một Lẽ Thật ở đâu đó, và Nó *đây* này, Kinh Thánh. Bây giờ Chúa Jê-sus phán...

²⁴³ Anh em nói, “Ồ, Anh Branham, họ có sự thờ phượng đẹp đẽ nhất.”

²⁴⁴ Chúa Jê-sus phán, “Sự chúng nó thờ phượng Ta là vô ích, vì chúng nó dạy theo những học thuyết thần học của con người, không phải Lời,” con người, quan điểm riêng của họ về Lời được thông giải.

²⁴⁵ Như tôi đã nói, Đức Chúa Trời không cần người thông giải nào. Ngài tự Ngài thông giải mọi Lời. Xem đây, anh em không cần người nào thông giải Nó cho anh em, Đức Chúa Trời thông giải cho anh em khi anh em muốn tiếp nhận Nó. Đây, đó là Sự Sống, đó là Sự Sống chính Nó.

²⁴⁶ Chúa Jê-sus phán, “Sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích.” Họ thực sự thờ phượng Đức Chúa Trời. Ca-in thực sự đã thờ phượng Đức Chúa Trời, ban đầu. “Nhưng sự chúng nó thờ phượng Ta là vô ích.” *Vô ích* là gì? “Nó không có lợi ích gì.”

²⁴⁷ Họ có thể nói, “Ồ, tôi làm *điều này*. Tôi nhảy trong thần linh. Tôi, tôi nói tiếng lạ. Tôi, tôi nói tiên tri. Tôi rao giảng Phúc Âm.” Nhưng không để tóc mình dài ra, thất bại trong một việc, và hãy xem điều gì sẽ xảy ra, Thánh Linh sẽ lìa khỏi bạn ở ngay đó. Đó là những gì đã xảy ra với các giáo hội của chúng ta, đã thất bại.

248 “Sự chúng nó thờ lạy Ta, là vô ích.Ồ, đó là một sự thờ phượng đẹp đẽ. Nhưng sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích, vì chúng nó dạy theo giáo lý những điều răn của con người.”

249 Những người Pha-ri-si kia đã được học những nhà thần học. Anh em không dám nói chúng ta có điều gì ngày nay để so sánh với họ. Không, quả thật vậy. Họ biết một lời, mọi lời, đúng như cách nó được viết ra, nhưng sự họ thờ phượng là vô ích. Hãy suy nghĩ về điều đó, “vô ích,” những trường lớn tốt đẹp, và các thần học viện, và các giáo sư, và những người trẻ tuổi, cùng mọi thứ như thế, nhưng hư mất!

250 Giống như trong đồng vắng, Ngài đã phán, “Hết thấy đều ăn ma-ma từ Văng Đá thiêng liêng trong đồng vắng, họ đều uống nước từ Văng Đá đó, Ta muốn nói, và hết thấy họ đều ăn ma-na của nó.” Và Chúa Jêsus phán, “Và họ, mọi họ, đều chết.” *Sự chết* có nghĩa là “bị phân cách Đời đời.” Tại sao? Bởi vì họ không tin lời hứa của Đức Chúa Trời.

251 Ồ, tôi không muốn giữ anh chị em như thế này, nhưng tôi thật sự phải nói điều đó. Nhìn xem, tôi sẽ không làm mất thì giờ về điều này. Mỗi một người trong họ đi ra dưới Trụ Lửa, họ đi ra trong đồng vắng, tin Đức Chúa Trời, đã tiến bước. Nhưng khi họ thấy sự trở ngại, khi—khi mười người đi trở về và nói, “Chúng ta không thể chiếm lấy xứ đó.Ồ, chao ôi, họ là những người khổng lồ ở đó. Họ *thế này, thế kia*, và *thế nọ*. Họ thật...Chúng ta không thể làm điều đó. Không thể được.”

252 Nhưng Ca-lép và Giô-suê đã làm gì? Họ làm cho dân sự nín lặng. Họ nói, “Chúng ta có nhiều hơn khả năng chiếm lấy xứ đó.” Tại sao? Những người đó đang nhìn những gì họ có thể thấy, đấy, đang nhìn vào điều họ có thể thấy. Nhưng Ca-lép và Giô-suê nhìn vào lời hứa của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán, “Ta đã ban cho các ngươi xứ đó. Hãy đi lấy nó!”

253 Bây giờ Hê-bơ-rơ chương thứ 6, tôi xin trích dẫn nó, “Vì không thể được cho những kẻ đã được soi sáng một lần, và đã nếm sự ban cho của Đức Thánh Linh, quyền phép của đời sau, nếu họ lại vấp ngã, chối bỏ, bỏ đi.”

254 Giống như những người kia đến và ăn những trái nho từ xứ bên đó, đã đứng ở đấy; và khi đến với Lòi, qua đó, họ nói, “Chúng ta không thể làm điều đó.” Và họ đã chết trong đồng vắng.

255 Đó là chỗ chúng ta đã có. Chúng ta đã nếm biết Lòi tốt lành của Đức Chúa Trời. Nhưng, lời hứa trọn vẹn, “Không, không, chúng ta không thể làm điều đó, bởi vì Tiến sĩ A *gì đó* hay người nào khác nói chúng ta không thể làm thế. Điều đó chỉ dành cho các sứ đồ. Đó là thời khác.” Anh em chết ở đó.

256 Xem đấy, lời Kinh Thánh ràng buộc tất cả với nhau, mọi Lòi của Nó gắn liền với nhau. Và nó không thể được đưa ra bởi bất cứ hệ thống, thần học nào do con người làm ra, hay bất cứ điều gì. Nó chỉ được mặc khải bởi Đức Thánh Linh. Chúa Jêsus đã phán, “Cha ôi, Con tạ ơn Cha vì Cha đã giấu những điều này với kẻ thông minh và người cần trọng, và bày tỏ nó cho con trẻ muốn học biết.”

257 Chúng ta hãy nhanh chóng đi vào điều kế tiếp này ở đây nếu có thể được. “Sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích.” Những người Pha-ri-si kia, đã học biết, ồ, đạo đức tốt; nhưng Chúa Jêsus đã gọi họ là, “các quỷ.” Họ đã học các nhà thần học, Chúa Jêsus đã phán, “Các người là các quỷ, và các người sẽ làm các công việc của cha các người.” Phán, “Các người tô đắp cho mồ mả các đấng tiên tri, nhưng tổ phụ các người lúc đó... Các đấng tiên tri họ xuất hiện để phá đổ những hệ thống tôn giáo kia.” Đó là những gì họ đã làm.

258 Những đấng tiên tri! Lòi đến ở đâu, với nhà thần học, hay với đấng tiên tri? [Hội chúng nói, “Đấng tiên tri.”—Bt.] Không đến với nhà thần học hay trường lớp nào. Nó luôn luôn đến với đấng tiên tri, luôn luôn. Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi hệ thống của Ngài, không bao giờ. Luôn luôn, luôn luôn! Không đến với một nhóm; mà đến với một cá nhân! Không bao giờ đến với một nhóm; cá nhân, vâng, thưa quý vị, một đấng tiên tri. Và họ đã nói...

259 Chúa Jêsus phán, “Các người tô đắp mồ mả của các đấng tiên tri, mà tổ phụ các người đã giết họ đặt trong đó.” Và họ đang làm chính điều giống như vậy dưới sự đui mù của thần học viện Satan. Hiểu không?

²⁶⁰ Còn bây giờ, Ngũ Tuần, hãy tránh xa Hội đồng Thế giới của các giáo hội. Bây giờ, anh em mục sư truyền đạo ở đây, anh em sẽ viết thư với các tổng hành dinh, đến—đến những người này. Vậy thì, anh em sẽ không phải viết cho—cho Ngũ Tuần và nhiều người của họ, bởi vì họ đã sắp đặt ra sự việc đó, họ không muốn liên quan gì với nó. Và các anh em Báp-tít cũng vậy, hãy tránh xa nơi ấy. Anh em há không thấy dấu hiệu con thú sắp đến sao? Anh em biết ai sẽ nuốt hết tất cả, nếu anh em biết bất cứ điều gì về Kinh Thánh. Nếu những Lời phản chiếu chính Nó trong anh em, hãy tránh xa thứ đó. Giáo phái của anh em sẽ chạy vào trong đó. Và anh em sẽ làm điều đó hay bị dứt phép thông công với giáo phái của mình. Anh em không thể là một giáo phái và ở lại đó, vì anh em phải đi vào hoặc ở lại bên ngoài.

²⁶¹ Thế thì, anh em không còn là tổ chức nữa, rồi anh em tự tổ cho thấy chính mình. Chính xác. Xin Chúa ban phước cho anh em, nếu anh em làm điều đó. Thật khó để nói bao nhiêu người sẽ làm. Nhưng một số người sẽ làm, không nghi ngờ gì. Vâng, thưa quý vị.

²⁶² Bị lừa dối, và Chúa Jêsus đã gọi họ là “các quý.” Bây giờ, nhưng khi Chúa Jêsus đứng đó, (điều gì) mọi sự cảm dỗ, Ngài đã quở trách nó bằng Lời, và đứng đó bằng Lời. Đức Chúa Trời đã chứng thực Ngài.

²⁶³ Giống như ở trên, đêm nọ, tôi đã giảng về Michelangelo. Bao nhiêu người từng đến Forest Lawn và đã thấy đài tưởng niệm của Môi-se ở đó, tác phẩm của Michelangelo? Điều đó thật ấn tượng, khi tôi đến đó lần đầu tiên và nhìn thấy nó. Michelangelo gần như đã dành cả cuộc đời của mình để làm việc đó. Trong tâm trí của ông, ông đã có những gì—những gì Môi-se phải trông giống như thế nào. Và ông—ông muốn có được—được hoàn thành nó trước khi ông chết. Và ông đã mất nhiều năm này qua năm khác, để chạm khắc, đục đẽo ra ở đây, bỏ bớt ở đây, và đánh bóng ở đây. Cho đến khi, cuối cùng đến một ngày ông đã hoàn thành nó, sau nhiều năm, ông đang đứng ở đó với tấm giẻ trong tay, như thế này. Ông bước lui và nhìn nó, khái tượng đã ở trong trí ông, vì từ khi lần đầu tiên ông nghe nói về Môi-se, nó phải trông giống như thế. Nó kia kìa, lóe sáng trước mặt ông. Ông trở

nên rất có cảm hứng bởi công việc của chính mình, ông chụp lấy cái búa đánh mạnh vào một chân, và la lớn lên, “Nói đi, Môi-se!” Ông nghĩ đó chính là Môi-se sẽ nói, ông thấy nó giống rất nhiều như điều đã có trong tâm trí ông. Và vết nứt trên chân vẫn còn đấy. Nó là một tượng đá hoàn hảo tất cả ngoài một vết nứt trên chân, chân phải. Hãy xem nó ở Forest Lawn, khi bạn vào cửa, một bản sao của nó. Môi-se của Michelangelo, kiệt tác của ông, mà, điều đó đã đóng dấu cuộc đời ông.

²⁶⁴ Đức Chúa Trời là Điều Khắc Gia vĩ đại, đúng, Ngài đã làm nên con người theo hình ảnh Ngài, để phản ảnh Ngài, và Ngài là Lời. Và Ngài đã làm gì? Ngài đã thử A-đam; ông đã thất bại, Môi-se đã thất bại, tất cả những người khác đã thất bại. Nhưng đây là Đấng hoàn hảo, ha-lê-lu-gia, (đó là gì?) không gì khác hơn Chính Đức Chúa Trời ở trong xác thịt, Lời đã phản chiếu trong Ngài, mang lại sự đầy đủ thân thể của bốn tánh Đức Chúa Trời; không phải là một nhà tiên tri, tuy Ngài là một đấng tiên tri; không phải là một người, tuy Ngài là một con người.

²⁶⁵ Hỡi người Do-thái, đừng cố tuyên bố Ngài là của các bạn. Ngài không phải là người Do-thái cũng không phải là dân Ngoại. Ngài là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Các bạn là những gì mà máu huyết các bạn có, đấy, dĩ nhiên, các bạn là xác thịt. Còn Ma-ri, dĩ nhiên Ma-ri không thụ thai với Đức Thánh Linh bằng cảm giác của nàng. Đức Chúa Trời là Cha đã tạo nên mầm sự sống, hay—hay là một trứng trong Ma-ri và một tế bào Huyết cũng ở trong nàng, và đó là Huyết của Đức Chúa Trời.

²⁶⁶ Huyết đến từ sự giao phối người nam. Vì thế nó không...Chất hemoglobin và máu phải đến từ người cha, bởi vì đứa bé thậm chí không thể nhận lấy bệnh truyền nhiễm của mẹ nó, như lao phổi. Nó có thể thừa hưởng điều đó từ hơi thở của người mẹ, nhưng không thừa kế điều đó, tôi muốn nói vậy, nhưng có thể thở ra nó và—và hít nhằm nó. Nhưng nó không thể nhận điều đó từ người mẹ, bởi vì nó, người mẹ không có điều đó, nó không phải là máu của người mẹ.

²⁶⁷ Vậy thì, nhưng Chúa Jê-sus không mang dòng máu của người Do-thái hay dân Ngoại, Ngài là Huyết sáng tạo bởi Chính Đức Giê-hô-va. Ngài là Huyết của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, “Chúng

ta đã được cứu bởi Huyết của Đức Chúa Trời.” Không phải huyết của người Do-thái hay huyết của dân Ngoại, tất cả điều đó là tình dục, nhưng đây là Huyết của Đức Chúa Trời.

²⁶⁸ Bây giờ hãy lưu ý khi Ngài nhìn thấy Đấng hoàn hảo đó, Ngài đã đánh Người, làm cho Người bị vết. Ê-sai nói, “Nhưng Người đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương.” Ngài là gì? Ngài là Lời hoàn hảo đó, phản chiếu cho Bánh, mà mọi người sống nhờ đó. Ngài là lúa mì đó của Lời Đức Chúa Trời mà có thể được nghiền nát và đưa vào trong bốn sách Phúc Âm, sáu mươi sáu Sách. Và người ta sẽ nhờ Đó mà sống, và chỉ Đó mà thôi, và mọi Lời của Nó. A-men. Đó là kiệt tác của Michelangelo. Và khi Đức Chúa Trời có thể nhìn thấy chính Ngài phản ánh vào trong một Người, Ngài đã có được một Người được dựng nên theo hình ảnh của Chính Ngài. Ồ, chao ôi, thật là một Người tuyệt vời biết bao! Ngài đã phải chết cho hết thảy chúng ta. Chúng ta có thể nói về điều đó, nhưng chúng ta sẽ không có thì giờ. Ngài đã phải chết cho hết thảy chúng ta. Và Ngài đã chết, Đấng hoàn hảo; hầu cho chúng ta, bất toàn, có thể trở nên hoàn hảo trong Ngài, bằng cách dự phần mọi Lời trong Kinh Thánh của Ngài. Bây giờ, sau đó Ngài đã làm cho Ngài sống lại, vì sự xưng công bình của chúng ta, để chúng ta có quyền, được sống lại như Chúa Jêsus đã sống lại, mà Ngài ở đây bây giờ để chăm sóc chúng ta, hầu cho chúng ta sẽ sống nhờ, mọi Lời của Đức Chúa Trời.

²⁶⁹ Bây giờ, nhanh lên nào, rồi chúng ta kết thúc. Bây giờ, cô dâu Ê-va thứ hai.

²⁷⁰ Bây giờ, chàng rể đầu tiên, A-đam; phải được nuôi dưỡng qua một chuỗi dài các nhà tiên tri, và vân vân, sau đó xuất hiện hoàn hảo, và rồi đã chết để có Bánh cho những người còn lại.

²⁷¹ Vậy thì còn Ê-va thì thế nào? Nàng phải làm giống như vậy. Nhưng khi Chúa Jêsus đến...Nên nhớ, Ê-va là người nữ. Hội thánh luôn luôn là một người nữ được đại diện trong Kinh Thánh, vì nó là nàng dâu. Bây giờ hãy xem nó đã làm gì. Nó đã cố gắng thuyết phục Ngài theo học thuyết của nó. Miễn là Ngài rao giảng đúng như những gì họ nghĩ, thì Ngài là một Người vĩ đại.

²⁷² Nhưng ngày kia Ngài bắt đầu nói, “Ta với Cha là một.”

273 “Ồ, Ngài cho Mình ngang hàng với Đức Chúa Trời, thấy đó.Ồ, chao ôi! Chúng tôi không muốn có liên quan gì với Người đó nữa.”

274 Và tất cả những điều khác Ngài đã bắt đầu nói, “Nếu các người không ăn Thịt của Con người.” Anh em nghĩ một bác sĩ sẽ nghĩ gì, khi đang ngồi đó? Anh em nghĩ bất cứ người nào, thật bình thường sẽ nghĩ gì? “Các người phải ăn Thịt Ta và uống Huyết Ta.”

275 Họ nói, “Đây là con quỷ ăn thịt người, không phải là một mục sư. Hãy tránh xa Người đó, Ông ta bị điên. Hãy tránh xa Ông ta.”

276 Nhưng đó là Lẽ thật. Đấy, đó là Lẽ Thật. “Nếu các người không ăn Nó, các người sẽ hư mất. Các người sẽ chết hết, nếu các người không ăn Nó.”

277 Ngày nay cũng vậy. Bánh và rượu chỉ là tượng trưng, đừng để việc xác thịt đó đánh đổ anh em. Anh em phải ăn Đấng Christ, là Lời mà nhờ đó anh em sống, “mọi Lời phán ra,” cả Kinh Thánh từ Sáng thế kỷ đến Khải Huyền.

278 Bây giờ, Ê-va thứ hai, xem nào. Nàng được tạo dựng một lần nữa, giống như Ngài đã làm vào Ngày lễ Ngũ tuần, đầy dẫy Thánh Linh, và được nuôi bằng Lời. A-men. Bây giờ tôi đang cảm thấy mộ đạo. Tôi cảm thấy dễ chịu. Hội thánh đầu tiên đó, Ê-va đầu tiên đó, mà là Cô Dâu của Đấng Christ. Bao nhiêu người có thể nói “a-men” với điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nàng là Cô Dâu của Đấng Christ. Nàng được sanh vào lễ Ngũ tuần, không phải tại giáo hội nghị Nicaea, Rô-ma; không phải tại Luân-đôn, nước Anh; cũng không phải ở nước Hoa Kỳ; không phải tại nước Đức với Luther, không phải ở nước Anh với Wesley, không phải ở nước Hoa Kỳ với cái gọi là những người Ngũ Tuần. Nàng được sanh vào Ngày lễ Ngũ tuần. Nàng được đầy dẫy Thánh Linh. Và Nàng được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và Lời nuôi dưỡng, “mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Ngay cả với Giu-đa...Và, ồ, họ chỉ phải lấy mọi thứ, chỉ theo từng Lời từng Lời, một cây nở hoa thực sự trên đất của Đức Chúa Trời, đại diện cho Ngài, cây Cô Dâu khác.

²⁷⁹ Lời Ngài về lời hứa đã phản ánh Ngài ở trong Nó. Người ta phải để ý đến Phi-e-rơ và họ. Họ chưa từng tới thần học viện, và họ đã biết điều đó. Họ chưa từng tới bất cứ trường Kinh Thánh nào, thần học viện nào đó. Họ không được học hành, vì họ thậm chí không thể viết tên của chính mình. Kinh Thánh nói, “Họ là những người dốt nát và thất học.” Nhưng điều gì đã xảy ra? Họ phải được chú ý khi họ đã ở với Chúa Jêsus, vì tại điều đó Ngài ở trong họ, phản chiếu lời hứa của Ngài. Ha-lê-lu-gia! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Đó là những gì chúng ta cần trong thời đại này. Lời Ngài phản chiếu Ngài trong nó, hội thánh. Nó sống động nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.

²⁸⁰ Nhưng sau đó, khi Ê-va, nàng sa ngã, về Lời, tại giáo hội nghị Nicaea, Rô-ma, nơi tổ chức đầu tiên từng được lập thành tổ chức, giáo hội Cơ-đốc giáo phổ thông. Có học giả Kinh Thánh nào ở đây không? Có một...Có nhà thần học nào ở đây biết đó là sự thật không? Tổ chức đầu tiên là tại Nicaea, Rô-ma. Đức Chúa Trời không bao giờ có một tổ chức, sẽ không bao giờ có một tổ chức. Đó là con người kiểm soát. Đó là nơi tất cả họ...

²⁸¹ Tôi là Cơ-đốc nhân. “Bạn thuộc hội thánh nào?” Chỉ có một hội thánh duy nhất. Tôi đã là một Branham, năm mươi lăm năm, và tôi chưa bao giờ gia nhập vào gia đình, tôi đã được sinh ra một thuộc viên rồi. Đó là cách anh chị em được sinh ra trong Vương quốc của Đức Chúa Trời, và anh chị em là sự phản chiếu của Lời Ngài.

²⁸² Để ý, Ê-va đã gặp tổ chức của mình. Và Ê-va thứ hai đã gặp tổ chức của mình ở Nicaea, Rô-ma, đã ban cho nó một giáo phái, tín điều, chấp nhận giáo điều thay vì Lời; lấy những hình tượng ngoại giáo như là Jupiter và vân vân xuống, và đưa Phao-lô và Ba-na-ba lên. Và—và lấy thần mặt trời và mặt trăng xuống, Át-tạt-tê, thần mặt trăng, với bánh hình tròn trên nó, làm cho nó thành mẹ của thần mặt trời là Jupiter. Và thay đổi ngày sinh của Chúa Jêsus từ tháng Tư, nơi tất cả thiên nhiên, nơi Ngài được sinh ra được coi là chiêm đực, vì Ngài là chiêm con, và đã thay đổi điều đó thành ngày sanh của thần mặt trời tính theo mặt trời ở đó, làm nó thành một ngày...Chỉ có một sự khác biệt duy nhất khoảng một phút trong ngày khi mặt trời đi qua vào ngày hai mươi lăm

tháng Mười hai, ngày sanh của thần mặt trời, không phải của Con Đức Chúa Trời. Và mỗi người trong chúng ta đóng vai ông già Nô-ên, và trang trí cây thông, một ngoại giáo, và những điều giống như thế, và rồi tự xưng mình là Cơ-đốc nhân sao? Hội thánh Cơ-đốc làm sao vậy?

283 Liệu có bao giờ sẽ dấy lên một người nào đó trong chúng ta, là người có thể rao giảng Lời và nói Lễ thật, và Đức Chúa Trời chứng thực điều đó và chứng minh với mọi người rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? Chúng ta không cần một trường thần học. Chúng ta không cần một nhà thần học. Chúng ta cần một nhà tiên tri. Đúng thế. Đức Chúa Trời cũng hứa điều đó.

284 Rồi Ê-va gặp thất bại, hội thánh cũng vậy; nhường chỗ cho giáo phái, luật lệ của con người, bị con người cai trị, không được Thánh Linh điều khiển nữa. Nó đi ra khỏi Lời, và chấp nhận giáo điều. Ai có thể nói “a-men”? [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Chắc chắn. Nhưng anh chị em biết những tín đồ Tin Lành chúng ta tiếp nhận nhiều giáo điều như họ đã có, khi chúng ta thêm điều gì đó vào Lời này hoặc bớt đi điều gì đó khỏi Nó không? Sa-tan đã có được nó, với cùng một kỹ thuật xưa nó đã dùng với Ê-va, sự thỏa hiệp. Đó là chỗ hấn có được nó, nói điều gì đó khác với Lời, một tín điều hay một giáo phái.

285 Hội thánh nguyên thủy tiếp tục đi xuống đất, trong sự tử vì đạo, những cây cỏ gai của Rô-ma đã nghiền nát lúa mì từ lễ Ngũ tuần, vào trong bụi đất, và cột trói họ nơi các cây cọc để thiêu sống và để cho họ bị sư tử ăn. Họ đã đi vào lòng đất giống như lúa mì, đúng thế, nhưng Ngài bắt đầu đầu làm nó sống lại trong sự cải chánh, cũng như vậy, lần thứ hai.

286 Giống như Ngài đã làm với A-đam thứ Hai. Sau khi A-đam sa ngã, Ngài bắt đầu dấy lên một A-đam thứ Hai. Và A-đam thứ Hai ngã xuống, rồi Nó được cất lên. A-đam đầu tiên đã sa ngã trong tội lỗi của mình và ở lại đó. A-đam thứ Hai đã ngã xuống, để cứu chuộc con người khỏi tội lỗi, và được cất lên.

287 Vậy thì, hội thánh đầu tiên đã sa ngã tại giáo hội nghị Nicaea, Rô-ma, đầu tiên, bởi một Lời của Lễ thật từ Kinh Thánh, nơi mà giáo hội Rô-ma đã thêm vào những giáo điều và tín điều của họ.

Ở đó xuất hiện một linh nục trẻ tuổi tên là Martin Luther, người đã nói, “Đây không phải là tiệc thánh, đây không phải là thân thể của Đấng Christ. Đó là một miếng bánh xốp tròn. Và, con người, ‘người công bình sẽ sống bởi đức tin.’” Và ông đã ném thứ ấy xuống nền nhà, và chống lại điều đó. Đó là ngôi sao đầu tiên của anh chị em chiếu sáng sau thời đại Thi-a-ti-rơ. Vâng, thưa quý vị, được xưng công bình bởi đức tin! Ngài, Kiến Trúc Sư vĩ đại, làm nên một Cô Dâu kịet tác mà sẽ phản chiếu Lời Ngài.

²⁸⁸ Nhưng những tín đồ Luther đã làm gì sau khi ông chết? Họ tiếp nhận Sa-tan, và lập thành một giáo phái ra từ nó, và đã chết. Nó không bao giờ làm điều gì khác sau đó, nó xong rồi, chỉ trở nên một số đông người. Được rồi.

²⁸⁹ Sau đó Đức Chúa Trời đã lấy nó lên lại, trong thời đại của John Wesley, với một Lễ thật khác để phản chiếu. Ông đã làm gì? Ông nói, “Sự nên thánh là công việc thứ hai của ân điển.” Và Đức Chúa Trời đã làm gì? Ngài đã ban phước cho nó. Và ông đã chống lại giáo hội Anh giáo, và giáo hội Zwingli, và hết thấy những người còn lại, và hết thấy những người tuân thủ luật pháp, và những—những người theo Calvin, thì đúng hơn, và chống lại nó. Và—và nói, “‘Người công bình sẽ sống bởi đức tin,’ Luther nói. Và công việc thứ hai của ân điển là sự nên thánh.” Và đó là Lễ thật. Đúng thế. Hiểu không?

²⁹⁰ Sau đó ông đã làm gì? Cũng một thể ấy, sau khi cái chết của Wesley, và Asbury và họ, cũng giống như Luther đã làm, tổ chức, rồi chết. Hãy nhìn vào nó lúc này.

²⁹¹ Đi đến đó, cách đây không lâu, để cầu nguyện cho một người phụ nữ trong bệnh viện, đang trải qua một cuộc phẫu thuật. Tôi đã vào đó. Cô ấy nói, “Anh Branham, tôi đã gọi cho anh. Anh không biết tôi,” cô ấy nói, “nhưng anh sẽ cầu nguyện cho tôi chứ? Tôi phải chịu phẫu thuật vào buổi sáng.”

Tôi đã nói, “Chắc chắn rồi, thưa chị.”

²⁹² Có một người khác, một phụ nữ, và một chàng trai, đang ngồi ở đó, một chàng trai khoảng mười tám tuổi, và họ nhìn tôi thật kỹ. Và tôi quay quanh và nói, “Xin quý vị tha lỗi cho, tôi sẽ...”

Bà ấy nói, “Kéo bức màn đó lại!”

Tôi nói, “Bà không phải là Cơ-đốc nhân sao?”

Bà ấy nói, “Chúng tôi là tín đồ Giám Lý!”

²⁹³ Tôi nói, “Đó không phải là điều tôi hỏi bà. Tôi hỏi bà...Nếu bà chỉ là tín đồ Giám Lý, tôi sẽ kéo bức màn. Nếu bà là Cơ-đốc nhân, bà không cần phải kéo tấm màn.” Vì vậy, đúng thế, điều đó đúng.

²⁹⁴ Vì vậy, nhiều sự khác nhau giữa là một tín đồ Giám Lý, hay Báp-tít, hoặc Trưởng Lão, và rồi là một Cơ-đốc nhân; không phải là một tín đồ Campbellite, nhưng là một Cơ-đốc nhân, đấy. Bà ấy đã làm gì? Cũng giống như vậy.

²⁹⁵ Rồi điều gì đã xảy ra? Đức Chúa Trời lấy ra một đám nhỏ miền Nam dưới đây, một người đàn ông da màu trẻ tuổi mất lé. Và, Ngài, Ngài đã làm gì? Ngài đã tuôn đổ ra sự khôi phục các ân tứ, và nó trở nên Ngũ Tuần. và nhiều anh em kỳ cựu như là Anh Valdez đang ngồi phía sau đó, một hiền triết lớn tuổi, đã giảng khi tôi lên năm tuổi. Anh nhớ lại Lễ Ngũ Tuần lúc ban đầu. Ô, đừng nói tổ chức với những người ấy, họ đã ra khỏi thứ buồn nôn ấy. Và họ có Sứ điệp của Đức Chúa Trời.

²⁹⁶ Nhưng họ đã làm gì? Giống như những người kia đã làm, tổ chức nó. Hiện giờ họ có khoảng ba mươi hay bốn mươi tổ chức khác nhau, một ngôi, hai ngôi, ba ngôi. Cho đến nỗi, chao ôi, chao ôi, tôi chưa hề nghe như vậy trong đời! Anh em đã làm gì? Anh em đã chết ngay tại đó. Đó là tất cả những gì anh em có thể đi xa hơn. Tổ chức của anh em sẽ không chấp nhận Điều này. Anh em, anh em chọn người của mình, “Người này, nếu người đó không tin chúng ta, đừng cho anh ta ở trong đó. Sự thông công của chúng ta sẽ không có điều đó.” Ô!

²⁹⁷ Nhìn đi, nhanh lên, ở đó phải xuất hiện Dòng dõi thật. Phải có ở đó, bởi vì Ngài đang đến vì Cô Dâu không tì hay không vết. Ngài đến vì điều đó, một Cô Dâu Lời được chứng thực. Ô, nàng sẽ là một nhóm nhỏ. Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong đời Nô-ê thế nào, trong đó chỉ có tám linh hồn được cứu,” (đúng thế không?) “khi Con người đến cũng thế ấy.” Bao nhiêu người? Tôi không biết.

298 Nhưng, xem nào, Cô Dâu sẽ được tạo thành qua tất cả các thời đại, mà đã có Lời trong thời đại của họ. Không phải chỉ nhóm nhỏ này, Đức Chúa Trời sẽ lấy hết thấy ra từ đây. Ồ, không.

299 Nó sẽ là—là rất nhỏ, nó sẽ làm kinh ngạc. Họ sẽ biến mất, anh em sẽ thậm chí không biết họ đã biến mất. Điều gì sẽ xảy ra nếu Ngài lấy năm trăm trong những ngày sau rốt này? Anh em sẽ không hề biết điều đó. Lấy đi năm trăm người trong thời gian vài ngày, hai hay ba ngày? Có nhiều người biến mất trên khắp thế giới, thậm chí không biết họ ở đâu, không hề nghe gì về họ. Sự Đến bí mật của Chúa Jêsus, Nàng sẽ được cất đi.

300 Và những người còn lại tiếp tục đi ra rao giảng, giống y như đã xảy ra trong thời Nô-ê, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, chúng ta có Nó, ha-lê-lu-gia,” và niêm phong với sự chết của họ. Đó là điều Kinh Thánh nói, và Điều đó không thể sai.

301 Như Nô-ê, Môi-se, Đa-vít, đã phản chiếu sự đến của Chàng Rể hoàn hảo này; Luther, Wesley, và Ngũ Tuần cũng vậy, đã phản chiếu sự đến của một Cô Dâu hoàn hảo.

302 Để ý, mỗi lần nó được chứng thực, nó đã làm gì? Mỗi lần, hội thánh này, giống như Ê-va đã làm, nàng đã buộc A-đam của mình tin ánh sáng mới của mình, kế hoạch của nàng, và đã chết với nó. “Chúng ta sẽ, ồ, nhóm của chúng ta sẽ đến với nhau, hãy xem, ồ, những phước lành mới của chúng ta về những gì chúng ta đã tìm thấy, vân vân.”

303 Tất cả điều này đã làm gì với Ê-va? Chúng ta chỉ còn một thời gian ngắn lúc này. Tất cả điều này đã làm với Ê-va, bởi giáo hội mẹ đầu tiên, cô dâu đầu tiên với A-đam đầu tiên? Nó đã làm gì với nàng? Bây giờ hãy lắng nghe kỹ, các bạn sẽ không đồng ý với Điều này. Nhưng nó đã sanh ra “dòng giống của con rắn.” Chính xác.

304 Con trai đầu tiên của bà không phải là con trai của A-đam. Nếu đúng như vậy, ông có quyền trưởng nam. Kinh Thánh, trong sách Giu-đe, đã nói rằng A-đam...rằng, “Hê-nóc là đời thứ bảy kể từ A-đam.” Đúng thế không? Và ông bắt đầu, “A-đam sanh con trai của mình, Sết.” Thế còn Ca-in, có quyền trưởng nam nào? Ông không phải là con của A-đam. Sết, và Sết sanh ra; Giê-rết,

và tiếp tục xuống từ A-đam, mà xuống cho đến...“là đời thứ bảy từ A-đam.” Thế thì nếu Ca-in là con của ông, không có chỗ nào trong Kinh Thánh, ngay cả trong Lu-ca khi ông nhắc lại điều đó lần nữa, ông không hề nhắc tới Ca-in là con của A-đam. Và, nếu ông không phải, vậy thì ông là con của ai? Và nếu Ca-in là con của A-đam, ông là con trai đầu, thì có tất cả quyền thừa kế. Ồ!

305 Đó là hội thánh xác thịt (anh em không thể thấy điều đó sao?) mà đã chấp nhận điều gì đó, là tội tà dâm thay vì Lời. Những người Ngũ Tuần, chúc phước cho các bạn. Được rồi, hấn đã sanh ra điều gì với Ê-va? Dòng giống của rắn. Nó đã làm gì trong ngưỡng ngày sau rốt này, bởi giáo phái? Sản sanh ra dòng giống của rắn, lần nữa, chối bỏ Lời. Ông đã dâng cái gì? Trái cây và các thứ, không phải Huyết.

306 Bằng sự mặc khải của Lời, Lời của Đức Chúa Trời trước khi Nó được viết ra, “A-bên bởi đức tin đã dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn của Ca-in, và được chứng rằng ông là công bình,” Lời tự phản ánh Nó qua ông, bằng của lễ dâng của ông.

307 Ồ, Ca-in đã đi kiếm trái cây trên cánh đồng, ông nghĩ rằng Ê-va ăn một quả táo. Phần lớn các thần học viện đã thay đổi điều đó bây giờ thành một trái mơ. Đó là một tội tà dâm. Và ai mà biết Kinh Thánh, đều biết điều đó. Chắc chắn, là vậy.

308 Để ý, dòng giống của rắn được sanh ra bởi Ê-va đầu tiên đang trở nên xa cách Lời. Ê-va thứ hai đã làm giống như vậy tại giáo hội nghị Nicaea, Rô-ma. Và nó đã có được điều gì? Một đám giáo phái con. Điều đó đúng. Ồ, đạo đức tốt; chắc chắn, tốt đẹp. Nhưng còn nó thì thế nào? Chết, qua các tín điều của họ.

309 Bây giờ cũng vậy. Sự mặc khải của Ca-in về Lời đã làm điều tương tự như những điều này. Điều gì? Đã hứa với bà. Vào cuối thời kỳ, điều gì hứa cho Ê-va này hiện giờ? Hãy nghe kỹ nào, tôi đang kết thúc. Lời hứa gì cho Ê-va này vào thời điểm cuối cùng? Sự giàu có, Lao-đi-xê, tên tuổi lớn, con người vĩ đại, giàu có. “Nhưng chết, và lừa lồ, mà không biết.” Đó là điều mà thời đại hội thánh đã chấm dứt ở trong.

³¹⁰ Nhưng nó chối bỏ Lời. Để làm cho Ma-thi-ơ thành hiện thực với nó, nó cố di chuyển với nhiều tiếng ồn ào, và nhiều *điều này*, và nhiều quan điểm xã hội, cùng những việc giống như thế này, cố gắng nói, “Ồ, chúng ta có quyền năng! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, ha-lê-lu-gia, chúng ta có quyền năng!” Có hình thức tin kính, nhưng bên trong chối bỏ Quyền phép đó, rất gần gũi đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được chọn...Làm sao một người có thể nhảy múa trong Thánh Linh và nói tiếng lạ, mà phủ nhận Lời Đức Chúa Trời là Lẽ thật, và là Đức Thánh Linh? Nó thực sự không thể được thực hiện.

³¹¹ “Mọi Lời!” Đức Chúa Trời nói một điều, điều đó hoàn toàn chính xác những gì Ngài muốn nói. Đừng diễn giải Nó cách khác. Kinh Thánh nói, rằng, “Nó không có sự thông giải riêng nào.” Hãy nói như cách Ngài đã nói Nó.

³¹² Để ý, một quyền năng giả. Đó chính xác những gì Sa-tan muốn đưa cho Chúa Jêsus, đưa lên đó và làm cho Ngài thể hiện chính Ngài. Người ta làm điều đó, ngay cả Hội đồng Thế giới, hết thầy họ. “Ai có thể giao chiến cùng nó được,” người nói, Kinh Thánh nói, “hình ảnh của con thú này mà sẽ dấy lên?” Nếu chúng ta có thời gian, chúng ta sẽ đi vào (nhưng chúng ta không có) với điều đó. Để ý Chúa Jêsus, A-đam Lời thứ hai, trong thời của nó, hãy xem trong thời đại hội thánh này bây giờ mà sẽ rất là gần gũi. Thời đại hội thánh cuối cùng là Lao-đi-xê. Bao nhiêu người có thể nói “a-men” với điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó làm gì? Nó hành động như thế nào trong giai đoạn đầy vinh hiển này? Hâm hăm, không có Đức Chúa Trời. Và nó đã làm gì?

³¹³ Bây giờ, A-đam đã cố ý nhìn thấy Ê-va...hoặc không cố ý, nhưng bị lừa dối một cách thiếu hiểu biết, và A-đam đã bước ra với Ê-va để có thể cứu chuộc nàng. Đúng thế không? Kinh Thánh nói, “A-đam đã không bị lừa dối.” Đó là lý do Nó cấm đàn bà rao giảng Phúc Âm. Hiểu không? A-đam không ở trong sự vi phạm, tuy nhiên Ê-va đã vi phạm. Vì thế đó là lý do nàng sẽ không giảng dạy, dạy, hay chiếm quyền hạn trên đàn ông, hay là vân vân. Đó là—đó là những gì Lời nói.

³¹⁴ Anh em nói, “Thôi được, điều này...” Tôi không quan tâm *điều này* làm gì và *điều kia* làm gì. Đó là những gì Lời nói, thưa

anh, chị em. Tôi đang cố gắng đem điều đó đến với anh chị em, đây, đó là điều Lời nói. Chúng ta sống nhờ Lời, không phải những gì chứng cứ nào đó nói, hay điều gì đó xác thật, hoặc kinh nghiệm nào đó. Điều đó không có liên quan gì với nó. Bất cứ loại kinh nghiệm nào cũng không có tác dụng, nếu nó chối bỏ Lời. “Nhiều người sẽ đến cùng Ta mà nói, ‘Tôi đã từng nói tiên tri, đuổi quỷ. Tôi đã nói tiếng lạ. Tôi đã làm tất cả những việc này, rao giảng Phúc Âm, và là một Tiến sĩ Thần đạo.’ Ngài phán, ‘Hỡi kẻ làm công gian ác, Ta chẳng biết các ngươi bao giờ.’” Biết rằng Lời nói Điều đó, và rồi thỏa hiệp bởi vì một tổ chức nào đó hay điều gì đó, hệ thống nào đó. Ô, thưa các bạn của tôi, xin để tôi cảnh cáo các bạn như người anh yêu dấu mà yêu thương các bạn. Hãy nghe cho kỹ.

³¹⁵ Bây giờ, A-đam đầu tiên đi ra ngoài với Ê-va, bởi vì nàng đã bị lừa dối. Nhưng, đã có người nào đó ở đây trong hội thánh Lao-đi-xê này, người biết khác hẳn. Vâng, thưa quý vị. Bởi vì nó đuổi Ngài ra khỏi giường của nó, khỏi phòng của nó, sh-...Ngài đã ở bên ngoài, đang gõ cửa, cố gắng trở vào lại bên trong. Tuy nhiên nó có văn hóa, nó có địa vị cao. Nó đã, ồ, chào ôi, “không cần gì nữa,” nó nói, song không biết mình bị lừa dối, khổ khổ. Đó là giáo hội lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được. Để ý, nó có quyền năng, quyền năng giả. Nó dự phần về Lời, không nhận lấy phần còn lại của Nó.

³¹⁶ Lời nói dối lớn nhất từng được nói là gì? Nó có chín mươi chín phần trăm Sự thật trong đó. Nếu người nào đó nói “William Branham, vào ngày tháng nào đó, đã lên ở trên Houston, Texas, anh ấy đã say xỉn hết sức.” Đó là một lời nói dối. Hiếu không? “Ồ,” nói, “không, anh ấy ở Phoenix, Arizona. Anh ấy đang giảng cho các doanh nhân Cơ-đốc, anh ấy đã giảng về một chủ đề nào đó, rất nhiều người đã ở đó, họ đã lắng nghe cho đến khoảng mười giờ rưỡi. Và, lúc mười giờ rưỡi, bạn biết anh ấy đã làm gì không? Đưa tay xuống lấy một ly rượu, rồi uống nó.” Vậy thì đó là một lời nói dối. Phần còn lại đều đúng hết. Đây, nó phải trông hoàn toàn chính xác giống như thật, để lừa dối.

³¹⁷ Đó là cách người ta làm ngày nay. Họ có rất nhiều về Lẽ Thật, họ lừa dối chính người được chọn...Tuy nhiên, một Lời,

đó là tất cả những gì nó cần. Và tôi đã chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh.

318 Để ý, Ngài không hề bước ra với nó. Nó đẩy Ngài, là Lời, ra ngoài, chối bỏ Ngài. Bây giờ đây là cảnh đáng thương, khi chúng ta đi đến kết cuộc.

319 Giống như nó đã xảy ra ở Ba-by-lôn, con người sẽ không dừng lại ở bất cứ điều gì mà anh ta đang cố gắng đạt được cho chính mình. Người ấy sẽ không dừng lại. Như trong đời Nô-ê, cho dù Nô-ê đã rao giảng và cảnh báo bao nhiêu đi nữa, chẳng có ích chút nào. Trong thời khi A-háp, ông phải làm cho mình thứ bánh riêng để đưa chính ông xuống địa ngục. Điều đó hoàn toàn chính xác. Ông phải làm bánh của mình để mắc xích sẽ bị phá, để nó sẽ đẩy chính ông xuống địa ngục. Cũng giống như A-háp và Giê-sa-bên. Họ, nhưng, vấn đề của nó là, họ không nghĩ rằng họ đang phạm tội. Họ nghĩ rằng họ đang làm đúng.

320 Anh chị em biết, Chúa Jêsus phán, “Sẽ ứng nghiệm rằng họ sẽ giết các người mà nghĩ rằng họ đang hầu việc Đức Chúa Trời.” Hãy chờ đến khi quyển sách mới này của tôi xuất bản. Họ đã bắt những người nào đó, đem họ, vì nói rằng thật sai lầm khi liên kết giáo hội Công giáo Rô-ma với Tin Lành. Ba phát bắn xuyên qua tòa nhà, của một trong những người bạn của tôi, suýt trúng họ. Chờ cho đến khi quyển sách này lưu hành. Không nghĩ họ đang phạm tội; họ nghĩ họ đang làm điều đúng. Họ nghĩ họ—họ đang làm điều đó vì cơ Đức Chúa Trời, không hề biết điều đó.

321 Người Do-thái đã giết Chúa Jêsus, nghĩ họ đang làm điều đúng, bởi vì giáo lý giáo hội của họ nói Ngài thì sai. Ô, đã nói cho họ Ngài...“Họ đã đóng đinh chính Bánh mà họ được cho là sống nhờ đó.”

322 Bây giờ, thế thì, “Như hễ ai đã nhận Ngài là Sự Sống của họ, Sự Sống Đời đời, thì họ sống nhờ Ngài, và Ngài ban cho quyền phép trở nên một phần của Ngài, các con trai của Đức Chúa Trời.” Đúng thế không?

323 Họ thích những trái bầu đại, sự chết ở trong nồi canh, từ trường học của những nhà thần học của họ. Họ không muốn có Chúa Jêsus, là Bánh Sự Sống. Họ không muốn có Ngài. Họ đuổi

Ngài ra khỏi nhà thờ của họ. Họ phải làm điều đó. Tôi không quan tâm những gì họ làm.

324 Anh em nói, “Anh nghĩ anh sẽ thay đổi điều đó phải không, Anh Branham?” Không, thưa quý vị. Nhưng tôi đang nói với người được Chọn.

325 Họ đẩy Ngài ra. Tại sao? Họ lấy nồi canh, pha trộn với thế gian, một số lý thuyết thần học về điều gì đó, và pha trộn nó với nhau, làm thành một món canh thần học viện. Và họ từ khước bột của tiên tri Ê-li để chữa lành cho nó.

326 Họ đã làm điều đó trong thời ấy không? Ê-li đã có một ít bột. Bột đó là Đấng Christ, của lễ dâng bằng bột, mọi lý lẽ đều giống như vậy. Mọi gờ đá xây phải giống nhau, để nghiên nó. Và ông đã ném nó vào trong nồi canh đó, và nó chữa lành bệnh của họ, hay sự chết của họ trong nồi canh.

327 Nhưng hôm nay họ đã có sự chết trong nồi, và họ không muốn Bột của Ê-li, Đấng Christ, Bánh, Lời. “Không, thưa ông! Đó là dị giáo!” Họ không muốn có Nó. Cứ đi tới và ăn nó, và anh em sẽ chắc chắn chết như thế gian. Có thuốc độc trong nồi đó. Họ sẽ không chấp nhận Bột này (không, thưa quý vị) trong những nồi thần học của họ. Họ thật sự sẽ không làm điều đó. Bây giờ họ sẽ đuổi anh em ra khỏi nó, họ không muốn liên quan gì với nó.

328 Bây giờ Ê-va thứ hai, hạt lúa mì, là Ngũ Tuần, đã làm như bánh A-đam, đầu tiên, đã đi tới cái chết dưới những gờ đá của La-mã, dưới sự bách hại, tử vì đạo.

329 Nhưng em gái của nó đã trở nên gái điếm, (đó là những gì Kinh Thánh nói phải không?) đúng thế, cô ta đã làm gì? Cô ta đi ngay ra với thế gian và sanh ra con cái. Ai có thể nói “a-men” với điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Khải Huyền 17, “Dâm phụ và các con gái của nó,” không phải đàn ông; những người đàn bà, các giáo hội. Lập thành giáo phái, điều gì đã làm nó thành dâm phụ, giáo phái? Nó chối bỏ Lời và nhận lấy giáo phái, nó trở nên một dâm phụ. Con cái nó đã làm gì? Chúng là gái điếm, cũng giống như vậy. Làm cùng một việc như vậy, chối bỏ Lời và nhận lấy giáo phái. “Con cái của nó,” những con gái, là các giáo hội, hãy nhìn họ.

³³⁰ Bây giờ cho phép tôi nói điều này, về lời tiên tri. Anh em muốn hiểu chứ? Sự ồn ào của đại gia đình sắp chấm dứt. Họ hết thấy đang trở lại với nhau. Mẹ già sẽ lấy lại những đứa con của mình. Họ đều như nhau, dù thế nào đi nữa. Họ muốn là một. Đã đến lúc cho Hội Thánh và Đức Chúa Trời, Hội Thánh và Lời, trở nên một, ngay tại đây, bởi vì đó là những gì Ngài sẽ đến sau đó; không phải là “một” nhóm như thế. Không, thưa quý vị.

³³¹ Một hạt lúa mì là được. Nào hãy xem thiên nhiên, và chúng ta sẽ kết thúc về ý này. Hãy nhìn thiên nhiên. Một người trồng lúa mì.

³³² Họ đã viết một cuốn sách, tôi đoán là tất cả các bạn đều đã đọc nó, có lẽ là một số nhà thần học, gọi là *Đức Chúa Trời Im Lặng*. Tôi nghĩ anh em có thể kiểm quyển sách đó trong—trong các tiệm sách của anh em, của—của nơi anh em bán sách, các tiệm sách. *Đức Chúa Trời Im Lặng*, đã nói... Một người không theo đạo, đã nói, “Làm sao bạn có thể trông mong đó là một Đức Chúa Trời, mà có thể ngồi trên Đó trong suốt Thời đại Tối tăm và nhìn các con cái bé mọn bị đưa đến chỗ chết, bằng lửa; những phụ nữ, mái tóc dài của họ bị tẩm vào dầu hắc, và bị đốt; cột một tay vào con bò, còn tay kia vào con khác, và kéo họ ra từng mảnh, bởi vì họ không chịu hôn vào thánh giá; và tất cả những việc như thế?” Nói, “Làm sao có thể có một Đức Chúa Trời, nếu có, ngồi trên đó mà nhìn những con cái bé mọn kia bị thiêu sống?” Đấy, đó là tâm trí xác thịt, tự nhiên. Hiểu không?

³³³ Nhìn xem, anh chị em biết lúa mì, khi nó đi vào lòng đất, nó phải nằm ở đó và bị thối rữa không? Đó là những gì mà giáo hội ngũ tuần phải làm, nằm ở đó và đi vào lòng đất, và chết. Nó phải thối rữa, để sanh ra Sự sống lần nữa. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ hãy xem, và bây giờ đây là những ý tưởng kết thúc của tôi. Bây giờ để kết thúc tất cả điều đó, chúng ta hãy lấy thiên nhiên làm ví dụ. Bao nhiêu người trong anh chị em tin rằng Đức Chúa Trời làm việc song song trong thiên nhiên, với vạn vật? [“A-men.”]

³³⁴ Ngài, nhìn kia, Ngài đã làm nên thế gian. Ngài cứu chuộc thế gian giống như cách Ngài cứu chuộc con người. Con người tin điều gì? Con người tin, rồi chịu phép báp-tem; sau đó người

đó được tẩy sạch bằng huyết, được nên thánh, là sứ điệp của Wesley; rồi người đó được đầy dẫy Lửa Thánh Linh, đem thế gian ra khỏi người đó, và người đó đầy dẫy Thánh Linh, tức là Lời. Anh em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, hãy xem nào. Đức Chúa Trời sẽ cứu chuộc thế gian của Ngài cùng một cách.

³³⁵ Bao nhiêu người đã có bài—bài—*Nhà Tương Lai Của Cô Dâu Và Chú Rể*, trên băng ghi âm? Đây, tôi đã đưa ra điều đó trong đó. Chúa đã ban nó cho tôi. Tôi trao nó cho anh chị em như Ngài trao nó cho tôi.

³³⁶ Nhìn xem, điều trước tiên, thế gian bị kết tội, dưới sự sa ngã của A-đam tách ra khỏi Lời. Sự rao giảng của Nô-ê mang lại sự xưng công bình, và Đức Chúa Trời đã làm phép báp-tem cho trái đất bằng nước; rồi sau đó Con đã đến và nhỏ Huyết Ngài trên nó, để làm nó nên thánh, để tuyên bố nó dành cho Chính Ngài; rồi trong sự kết thúc cuối cùng, sự đổi mới, sẽ là lửa mà sẽ thiêu đốt mọi mầm sự sống, mọi thứ, nó sẽ thiêu đốt lên cao trong hàng ngàn dặm, trên không trung.

³³⁷ Và rồi điều gì xảy ra? “Tôi thấy Trời mới và đất mới, vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất. Và tôi thấy Thành Thánh, là Giê-ru-sa-lem Mới, từ Đức Chúa Trời mà xuống, từ trên Trời, sửa soạn sẵn như một cô dâu vì...như một cô dâu trang điểm vì chồng mình, đây, xuống trên trái đất.” Rồi Đức Chúa Trời và con người...

³³⁸ Sự việc cũng giống như vậy với Chúa Jêsus, nhìn xem, khi Ngài chịu phép báp-tem bằng nước, và làm những sự chuẩn bị của Ngài. Trước hết, Ngài đã được thánh hóa bởi Đức Chúa Cha; rồi Ngài giơ tay Ngài lên, và ở đây Bô Câu đến trên Chiên Con. Đức Chúa Trời đã làm gì khi Ngài đặt Bô Câu ở Đó? Ngài tuyên bố phần sự sống đó; đó—đó là một phần của trái đất, Đức Chúa Jêsus ăn thức ăn giống như chúng ta, bánh tự nhiên. Nhưng bây giờ Đức Chúa Trời tuyên bố điều đó, không có điều gì sẽ nắm giữ nó. Sự chết không thể nắm giữ nó. Ngài phán, “Hãy phá hủy Đền thờ này đi, Ta sẽ dựng lại Nó.”

³³⁹ Và khi người nam và người nữ đi vào trong Đức Chúa Trời, hoàn toàn bây giờ, không chịu ảnh hưởng nào đó, không phải

dưới cảm xúc nào đó, nhưng thực sự khi Lời và Ngài trở thành một; Đức Chúa Trời đã cứu người đó, đã thánh hóa người đó khỏi mọi thứ của thể gian, đổi mới mọi thứ của thể gian khỏi người đó, bằng Lửa của Đức Thánh Linh, và sống trong con người đó, phản ánh chính Ngài, người nam hay người nữ hoàn hảo đó sống bởi Lời. Xem đây, đó là trái đất đã được làm sạch. Ngài sẽ sử dụng trái đất theo cùng một cách, Ngài cứu chuộc nó.

³⁴⁰ Bây giờ hãy xem, hạt lúa mì rơi xuống đất. Vậy thì, Chúa Jêsus là hạt lúa mì đó đã rơi vào trong lòng đất, mà sau khi được làm cho hoàn hảo, Nó đã có Sự sống trong Nó. Môi-se đã không sống lại. A-đam đã không sống lại. Không người nào khác đã sống lại. Nhưng Đấng hoàn hảo này đã phản ánh Lời trong mọi cách, mọi Lời Ngài đã sống bởi! Bao nhiêu người có thể nói “a-men” bởi đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Mọi Lời Ngài đã sống. Điều gì đã xảy ra? Họ đã đưa Ngài vào trong mồ. Nhưng, ba ngày, Ngài đã phá vỡ nó và bước ra lại. Hiểu không?

³⁴¹ Vậy thì ở đây hội thánh xuất hiện trở lại, xem đây, đến từ Đấng hoàn hảo đó, cho sự Cất lên lần nữa. Vậy thì điều gì xảy ra sau khi hội thánh rơi xuống đất tại giáo hội nghị Nicaea, Rô-ma, với tổ chức đầu tiên đó? Ai có thể nói “a-men,” rằng điều đó đúng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nó đã làm gì? Nó xuất hiện lần nữa trong sự phục sinh tạm thời, Ngài đã thử qua Luther cũng như Ngài đã làm qua Nô-ê. Nhưng ông đã làm gì? Ông đã làm sai Lời, ông đã tổ chức. Nó đã làm gì?

³⁴² Nó giống như một hạt lúa mì mọc ra. Khi hạt xuất hiện, cái đầu tiên xuất hiện là gì? Hai chồi non. Bây giờ hãy nghe thật kỹ. Điều gì xảy ra, tự nhiên bây giờ? Chúng ta sẽ đi từ tự nhiên đến thuộc linh, bánh tự nhiên với bánh thiêng liêng. Điều gì xảy ra? “Làm thế nào Người này có thể là Bánh?” Hãy xem.

³⁴³ Khi giáo hội xuất hiện, nó là chiếc lá nhỏ. Bây giờ nó không trông giống như hạt giống đi vào lòng đất, chút nào, nhưng nó vật mang chở sự sống. Hiểu không? Bây giờ điều gì xảy ra? Bây giờ người đó nói, “Ồ, tôi có một cánh đồng lúa mì tốt.” Vẫn chưa. Người ấy có một cách tiềm ẩn. Điều gì đã xảy ra? Tiếp đến là Zwingli, đó là một động thái khác xuất hiện sau Luther. Vẫn không phải nó. Nó là một phiến lá. Sau đó thân lúa xuất hiện

nhiều phiến lá, như là Calvin, và vân vân, mọc lên. Cuối cùng giáo hội Anh quốc nổi lên, tất cả những phiến lá. Đấy, tất cả đều thật hoàn toàn chính xác như thế, sự việc giống như vậy.

³⁴⁴ Sau đó điều gì đã xảy ra? Lúa mì thay đổi, và ngô thay đổi, và mọi thứ thay đổi. Những gì xuất hiện là một tua bắp. Anh em có thể gọi đó là tua.Ồ, khi nó xuất hiện, hãy nhìn những gì bám trên nó, những phần hoa nhỏ. Bây giờ nó trông thật nhỏ hơn với hạt ban đầu mà đã đi vào một chút, so với phiến lá đó. Đúng thế không? Thế đấy, sứ điệp của Wesley gần gũi Kinh Thánh hơn sứ điệp của Luther. Anh em biết thế. Đúng thế không? Tất cả chúng những tua nhỏ bé bây giờ là gì? Đó là Giám Lý Wesley, Na-zaren, Hành hương Thánh, Anh Em Hiệp Nhất, tất cả những cái đó dưới sự thánh hóa. Và điều gì đến từ đó? Nó, cuối cùng, nó đã làm gì? Tổ chức, chết!

³⁴⁵ Điều gì ra từ đó là những người Ngũ Tuần. Anh em nói, “Ồ, anh ơi!”

³⁴⁶ Bây giờ một cách tôn kính, và tôi nói điều này với tình yêu thương tin kính. Và nguyện Cha Vĩ đại Đấng mà tôi vừa nói với anh em, từ ban đầu, đã hiện diện ở đây, có mặt khắp mọi nơi. Nếu tôi nói điều này qua sự thành kiến, thì Ngài sẽ phán xét tôi. Nếu tôi nói điều đó qua Lễ thật, Ngài sẽ ban phước cho tôi. Ngài sẽ để cho anh em thấy Điều đó, nếu anh em được định sẵn với Sự Sống.

³⁴⁷ Khi hạt giống lúa mì nhỏ bé đầu tiên mọc ra từ thân lúa mì, nó hoàn toàn trông giống như hạt giống. Đúng thế không? Nhưng nó là gì? Nó không phải là hạt. Đó là điều Ma-thi-ơ 24:24 nói, “rất gần gũi đến nỗi nếu có thể được nó sẽ lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được.” Chú ý, nó trông giống như hạt. Nhưng anh em lột lớp vỏ ra và đặt xuống, và lấy một kính hiển vi xem và bắt đầu lột nó. Nó chỉ là vỏ trấu của ngô, hay vỏ của lúa mì. Nó chỉ để bảo vệ nó, nhưng nó trông giống hệt như hạt. Bây giờ bao nhiêu người biết rằng đó là sự thật, hãy giơ tay lên? Chắc chắn rồi. Nhưng đó là vỏ trấu.

³⁴⁸ Vậy thì, thưa anh em Ngũ Tuần, đừng cho là tôi sai, nhưng điều này là Sự thật. Anh em không thể chối bỏ thiên nhiên. Và

thiên nhiên tuyên bố Đức Chúa Trời trong mọi thứ, Đấng Tạo Hóa của nó.

³⁴⁹ Bây giờ nhìn xem vỏ trấu đó. Nó trông giống như...Họ có thể làm gì? Họ đã nói tiếng lạ. Họ hành động giống hệt như đã làm vào Lễ Ngũ Tuần. Nhưng nếu anh em cất hạt đó, lấy vật nhỏ bé đó và lột nó ra, có nhiều vỏ trấu nhỏ ở trong đó. Và khi anh em lột nó, anh em thấy đằng sau nó, anh em sẽ phải có một cái kính tốt, hãy nhìn lại chỗ đó. Có một chồi bé xíu của hạt đang xuất hiện, có một vật thật sự. Nó là vật chuyên chở. Tại sao? Nó phải ở đó để bảo vệ hạt. Nó đang làm việc hài hòa, nhưng nó ở đó che chở hạt đó. Vậy thì nơi hạt giống mọc lên từ đất, lớn lên qua những tín đồ Luther, qua những giáo hội, qua Wesley và qua đó, xuất hiện những tua, và bây giờ đi xuống thành vỏ trấu. Bây giờ trông nó thật hoàn hảo. Không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus phán, “Nó sẽ lừa dối chính kẻ được chọn nếu có thể được.” Trông thật giống như hạt giống, ngay trong chỗ mà hạt giống phải có, nhưng điều gì đã xảy ra? Nó đã làm giống như những người khác đã làm trước đó, đã lập thành tổ chức! Nó đã trở nên cái gì? Một vật mang.

³⁵⁰ Bây giờ trong thời chúng ta đang sống, bất cứ sử gia nào ở đây đều biết rằng bất cứ cuộc phục hưng nào chỉ kéo dài khoảng ba năm, và rồi sự phục hưng đó trở thành một tổ chức. Thưa anh, chị em, trong cuộc phục hưng vĩ đại kéo dài mười lăm năm này mà tôi đã sống, được đặc ân sống với anh chị em, chưa có một tổ chức nào xuất hiện. Không có những tổ chức nữa. Sẽ không có. Đó là cái cuối cùng. Bây giờ, Ngũ Tuần phải ở đó để bảo vệ điều này. Chúng ta sẽ hành động với Sự điệp này ở đâu nếu không có một người Ngũ Tuần để tin điều đó? Bây giờ hãy trở lại với Sông Ohio, vào năm 1933. Hiểu không?

³⁵¹ Xin lỗi về điều này, nhưng tôi muốn anh em biết Lễ thật. Và tôi không còn lại nhiều thì giờ, anh em biết điều đó, tôi đã năm mươi lăm tuổi. Nhưng những băng ghi âm này sẽ sống khi tôi chết, và anh em sẽ thấy nó đúng, hay không, xem thử tôi là một đầy tớ thật hay một tiên tri giả. Tôi không bao giờ nói với anh em điều gì ngoài những điều đã xảy ra, điều này cũng sẽ xảy ra vậy.

³⁵² Nó là phần tử mang. Nó phải là thế. Nhưng khi lúa mì đó bắt đầu lớn lên, giống như hội thánh đầu tiên là vật mang với Chúa Jêsus, nhưng khi Ngài bắt đầu nói cho họ biết Lễ thật của Đức Chúa Trời, thì họ đã tách ra khỏi Ngài. Bây giờ điều gì đang xảy ra? Không hợp tác. Tại sao? Nó phải là cách đó, để chính lúa mì có thể nằm đó trước mặt trời, s-u-n, và vì thế lúa mì thuộc linh có thể nằm trước C-o-n, để trở lại với hạt lúa vàng của Lời, thấy đó, làm nên Lời, Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, đã chứng thực. Sự...“Kẻ nào tin Ta, người đó cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Hội thánh sống nhờ Lời đó, một cách đúng đắn, không qua tổ chức, nhưng trong sự Hiện diện của Lời, Đức Chúa Con, nó trở nên (điều gì?) chính một Lời giống như vậy đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ Tuần.

³⁵³ Vậy thì, Ma-la-chi 4 há chẳng dạy chúng ta, rằng trước ngày trọng đại và khủng khiếp của Chúa sẽ đến, rằng điều này sẽ xảy ra sao? Bao nhiêu người biết điều đó? “Và Ngài sẽ khôi phục lòng con cái trở về cùng các cha,” đúng thế không, “Đức tin của tổ phụ ngũ tuần nguyên thủy.”

³⁵⁴ “Và trong ngày hôm đó,” Lu-ca 17:20, tôi tin là vậy, Chúa Jêsus phán, “khi Con Người được bày tỏ,” không phải con người. “Con Người,” không phải một tổ chức. “Con Người,” Lời đang sống lại chính Mình lần nữa giữa dân sự! Hiểu không?

³⁵⁵ Lời, chính Nó, đã trở nên xác thịt trong anh em, anh em là sự phản chiếu của thời đại này, Sự điệp, sự phản chiếu của nó. Thấy đó, anh em sống lần nữa, sống Sự Sống mà đã ở trong Chúa Jêsus Christ. Anh em đang ở trong sự Hiện diện của Con. Sau đó đến...

³⁵⁶ Điều gì xảy ra với nó? Điều gì xảy ra với Hội thánh đó? Cuối cùng, hãy nghe, vỏ trấu đó lột ra từ lúa mì, khi nó bắt đầu được biểu lộ. Điều gì đã xảy ra? Sự Sống đó đã ở trong vỏ trấu, tiếp tục đi ra trong lúa mì. Sự Sống sẽ không thay đổi. Những vật mang thay đổi, họ lập giáo phái; đây, những phiến lá, tua, vỏ trấu. Nhưng lúa mì không thể thay đổi. Nó phải có một chức vụ hoàn toàn chính xác trên Lời như Ngài đã ở trên Lời, và giống như Hội Thánh đầu tiên đã ở trên Lời, đầy dẫy Thánh Linh, được nuôi bằng Lời; không được nuôi bằng giáo phái; Lời nuôi!

³⁵⁷ Bây giờ đó là thiên nhiên, và Lời Đức Chúa Trời. Ngài là Bánh đó. “Người ta sẽ không sống chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

³⁵⁸ Bây giờ để kết thúc, trước khi cầu nguyện. Để ý ở đây, đây là điều tôi muốn nói.

³⁵⁹ Bây giờ vỏ trấu đó phải tróc ra từ lúa mì đó, điều đó ở trong sự quan phòng của Đức Chúa Trời. Bao nhiêu người nói “a-men”? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vỏ trấu phải tróc ra khỏi lúa mì, bởi vì nó đang tăng trưởng lúc này. Nó lớn lên. Vậy thì, vỏ trấu đó đã không ở đó, nó là vật chống đỡ, nó là vật mang Sự Sống, rồi Sự Sống đi ra từ đó để thẳng vào trong lúa mì. Bây giờ, đó là lý do.

³⁶⁰ Hãy lắng nghe, thưa các bạn, chúng ta đang sống trong thời đại nào? Chúng ta đã có sự phục hưng mười lăm năm. Bao nhiêu người có thể nói “amen” với điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tổ chức nào đã lớn lên? Không có. Họ đã cố gắng kêu gọi tôi thành lập một tổ chức, nói, “Anh Branham, anh sẽ thành lập một tổ chức, cho chức vụ của mình chứ? Nó sẽ là...” Bây giờ, không phải tôi, tôi không nói về tôi. Tôi đang nói về Sự điệp của thời đại, về thời đại này.

³⁶¹ Và họ đã đi lên Canada và kiếm một vài anh em mùa cuối mùa. Nó đã chết ngay tại đó. Còn nhớ mùa cuối mùa không, thưa các anh em? Nó đã đi đến đâu? Bất cứ cái gì khác đã đi đến đâu? Nhưng tổ chức đã làm được gì từ nó? Hàng triệu người cải đạo, và đã làm những nô lệ, cho những tín điều của họ, trở nên giàu có và xây dựng các tòa nhà hàng triệu và hàng tỷ đô la và những thứ tương tự, và nói “Chúa sắp đến,” gửi những thầy giảng tới những thần học viện và các thứ, và giáo dục họ về hệ thống thần học do con người làm ra, giống như Luther, Wesley, và những người còn lại đã làm. Nó trở nên vỏ trấu.

³⁶² Nhưng, cảm tạ Chúa, hạt giống cứ lớn lên. Thế thì nếu điều đó là thật bởi Lời, đối với nơi chúng ta đang sống, điều đó là thật về bản chất, hạt giống lúa mì, nó được chứng thực, mọi cách, chúng ta còn bao lâu nữa? Anh em biết gì không? Tôi nghe nói sự kết hợp sắp đến, Hội đồng Thế giới, nó sẽ tách nó ra. Nó làm gì? Cạo sạch thân của nó. Nhưng Nó có một thang máy đang chờ đợi Nó.

Nó sẽ đi về Nhà, một trong những buổi sáng này. Ồ, vâng. Anh em hiểu, hãy nói “a-men”? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

363 Tôi biết thế gian không tin điều đó. Họ không thể tin được điều đó. Không...Chỉ cảm thấy hối tiếc cho họ, vì, “Không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo người ấy đến; và tất cả những ai Cha Ta đã ban cho Ta sẽ đến.” Nếu tên người đó có trong Sách Sự Sống, người đó chắc chắn sẽ nhận ra Lời. Người đó phải đến, không quá lâu. Nó đã được chứng thực rất hoàn hảo, cho đến nỗi nó là sự xác định Lẽ Thật.

364 Chúng ta sẽ không còn tổ chức nào nữa, nhưng tất cả các tổ chức sẽ trở thành một. Nó làm điều đó vì điều gì? Đi...Vì những gì họ làm với rơm rác không? Thiêu đốt nó. Chúa Jêsus đã phán, “Các thiên sứ sẽ đến gom hết lúa mì vào trong kho.” Và điều gì sẽ xảy ra? “Còn thân lúa, và rơm rạ, và cỏ lùng, sẽ bị thiêu đốt bằng ngọn lửa không hề tắt.” Anh em hiểu không? Và điều gì phải thực hiện trước tiên? Các thiên sứ đi ra và đã bó những cỏ lùng lại trước. Đúng thế không? Đấy, họ đang bó chúng lại với nhau thành một tổ chức lớn vĩ đại, không còn những tổ chức nữa.

365 Lúa mì ở đây. Cảm tạ ơn Đức Chúa Trời, lúa mì ở đây. Đấng Christ ở đây. Ngài chứng minh Lời Ngài, Nó là Lẽ thật. Lúa mì ở đây, bây giờ nó đang chín, nó đang nằm trong sự Hiện diện của Đức Chúa Con.

366 Không phải bất kỳ người nào cũng có thể chạm vào Nó, nó đang bị tróc ra tất cả, “Chúng tôi sẽ không liên quan gì với Nó.” Anh em phải làm điều đó.

367 Ồ, thưa anh em, hãy đi vào trong lúa mì, để cho Sự Sống của anh em ở bên trong xuất ra vào trong lúa mì. Được chứ? Hãy tin Đức Chúa Trời. Đừng...Cứ ở lại sống với Đức Chúa Trời. Anh em tin chắc anh em sẽ làm điều đó không? Điều gì sẽ xảy ra nếu người nào đó nói...Tôi không quan tâm.

368 Giống như một câu chuyện tôi đã đọc, một lần nọ. Có một bác sĩ, ông ấy là một người tốt, và ông ấy yêu những người nghèo. Và mỗi lần người nghèo không có tiền trả, anh em biết ông đã làm gì không? Ông chỉ ký bằng mực đỏ, nói, “Anh được tha.” Cuối cùng, bác sĩ chết. Và khi bác sĩ chết, vợ ông thì kêu ngạo. Bà khác hẳn,

giống như giáo hội ngày nay. Bà đã đi và tập hợp họ lại với nhau. Bà mang ra tố tụng, và đưa hết thầy họ ra tòa, “Các ông bà sẽ phải thanh toán những hóa đơn này, dù sao đi nữa!”

³⁶⁹ Nhưng thẩm phán đã chọn một số biên lai, nói, “Đến đây, thưa bà.” Ông nói, “Mực đỏ này là chữ ký của chồng bà phải không?”

Bà ta đáp, “Vâng, thưa ông, là thế.”

³⁷⁰ Nói, “Không có luật nào trong đất nước có thể kiện họ. Họ được tự do.”

³⁷¹ Hãy để họ nói những gì họ muốn. Ngài đã ký Lời Ngài bằng Chính Huyết của Ngài. Không có gì có thể tước đoạt nó khỏi chúng ta, thưa anh em. Chúng ta được tự do.

³⁷² Chúng ta hãy cầu nguyện. Chắc chắn anh em...[Một anh em trong hội chúng đưa ra lời hô hào. Bằng trống—Bt.] A-men.

³⁷³ Bây giờ anh chị em cúi đầu. Theo tôi biết được, một người đã sống lại giữa vòng họ, trong thời đại của vua, và đưa ra một lời tiên tri, nơi họ sẽ gặp kẻ thù và hủy diệt chúng. Bây giờ, nếu tôi hiểu điều đó đúng, có một nơi để gặp kẻ thù của các bạn, đó là tại Lời. Đó là nơi hấn cổ gắng gặp anh em. Anh em đương đầu với hấn ở đó với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

³⁷⁴ Bao nhiêu người ở đây, với đầu cúi xuống, (đã gần trưa rồi, tôi không có thì giờ để kêu gọi tin nhận ngoài chỉ điều này) xin đưa tay mình lên, cúi đầu, nhắm mắt lại, “Tôi muốn trở thành một phần của Ngài. Tôi muốn kết hợp chính mình với Ngài và Lời của Ngài. Cho dù điều gì đến hay đi, thế gian này nói gì đi nữa, tôi muốn là một phần của Ngài,” hãy giơ tay lên và nói, “Tôi muốn”? Xin Chúa ban phúc cho anh chị em. Tôi tin là, một trăm phần trăm.

³⁷⁵ Chúng ta hãy cúi đầu xuống trong khi chúng ta suy nghĩ, chúng ta hãy im lặng ngân nga bài hát ngắn này. Mọi người cầu nguyện.

Phước thay mối Dây kết thân (Đó là Lời.)
 Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
 Sự tương giao kết hiệp tâm trí
 Giống như trên miền Thiên thành.

“Như Ta với Cha Ta là một, các người cũng là một với Ngài.”

Khi chúng ta cách xa nhau,
 Làm lòng chúng ta đón đau;
 Nhưng chúng ta sẽ vẫn hiệp một lòng,
 Và hy vọng gặp lại nhau.

³⁷⁶ Sáng thứ Bảy tới tại Flagstaff, Arizona, ý Chúa, tôi hy vọng được gặp lại anh chị em. Anh chị em có yêu Ngài không?

³⁷⁷ Bây giờ tôi sẽ để lại điều đó như thế, đấy. Kinh Thánh nói, “Hễ ai tin Ngài, và hễ ai đã tiếp nhận Lời.” Hiểu không? Tôi không thể nói là ai và không phải ai, điều đó tùy anh chị em. Nhưng nếu anh chị em cứ nắm giữ một số tín điều, một số anh em Giám Lý, Báp-tít, hay Ngũ Tuần, hoặc có thể là bất cứ người nào, mà đang nắm giữ một điều gì đó trái với Lời đó, xin vui lòng, những người thân yêu của tôi, hãy từ bỏ nó, ngày hôm nay. Được chứ? Hãy tránh xa, và quay lại với Ngài. Đừng để một Lời nào phá vỡ anh em khỏi mối thông công của Đấng Christ. Cầu xin Thánh Linh của Ngài ban ơn cho điều này.

³⁷⁸ Kính lạy Đức Chúa Trời là Cha, những người này đã ngồi đây trong suốt một thời gian dài. Điều đó nhắc nhở con có lần Phao-lô, đang giảng như thế này, đó là Phúc Âm, họ đã ngồi suốt đêm trường và lắng nghe người, một người trẻ ngã từ cửa sổ xuống và chết. Phao-lô đã đi đến đặt tay trên thân thể người trẻ ấy, và nói, “Sự sống đã trở lại trong người.” Bây giờ, thưa Cha, có những người bệnh tật và đau khổ ở đây, có những người cần cầu nguyện cho thân thể của họ. Con cầu xin, lạy Chúa Kính yêu, không chờ đợi cho đến buổi nhóm đó. Họ không phải chờ đợi bất cứ buổi nhóm nào. Lời luôn luôn ở đây, đó là Đấng Christ. Con cầu xin rằng Ngài sẽ chữa lành mỗi người trong họ. Xin cho mỗi một người đều được khỏe mạnh hoàn toàn, Chúa ôi. Xin nhậm lời. Xin ban phước cho họ, những nỗ lực của họ. Họ ắt sẽ không ngồi ở đây, Chúa ôi, họ ắt sẽ không lắng nghe Điều này, nếu họ đã không tin Nó. Giờ này, Chúa ôi, họ đã đưa tay lên, họ tin Điều đó, bây giờ nguyện xin Nó đi vào trong lòng họ, mỗi mục sư truyền đạo, mỗi một người tín đồ. Xin cho những tội nhân, tin nhận Đấng Christ; người sa ngã quay về. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu những ơn phước này như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài,
Ngài đã ghi tên tôi trong đó, trước đây nhiều năm.

...yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

³⁷⁹ Anh chị em yêu Ngài không? Bây giờ trong khi chúng ta hát lại bài đó lần nữa, cứ đưa tay qua bàn và bắt tay người nào đó, nói, “Người lữ hành yêu dấu, tôi vui mừng được ngồi ở đây sáng nay. Tôi tin Đấng Christ. Còn anh?” Điều gì giống như thế, khi chúng ta hát lại lần nữa.

Tôi...(...?)
...mua sự cứu rỗi của tôi
Trên cây Thập tự.

³⁸⁰ Vậy thì, từ giờ trở đi, chúng ta ở khắp thế giới phải không? Chúng ta là những người mẫu mực của thế giới không? Và...tất cả những điều vô nghĩa, và tất cả sự hào nhoáng này ở đây, và lấy Phúc Âm và làm thành việc thương mại từ nó, và—và chúng ta thông suốt điều đó không? Phải không? Cứ cho tôi Chúa Jêsus, tôi chỉ muốn thế thôi. “Biết Ngài là Sự Sống, biết Ngài.” Tôi yêu Ngài. Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, chúng ta yêu Ngài biết bao!

³⁸¹ Bây giờ tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho Anh Carl, tôi không biết anh ấy sẽ làm điều gì khác.

³⁸² Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Và tôi hi vọng gặp lại anh chị em vào Chúa nhật sắp đến, và nếu tôi không thể gặp anh chị em...hay thứ Bảy tới. Nếu tôi không gặp lại anh chị em lúc đó, thì gặp lại ở dưới Tucson. Nếu không, tôi sẽ gặp lại anh chị em ở đây vào ngày mười bảy. Nếu không nữa, thì tôi sẽ gặp lại anh chị em trong miền Vinh hiển. A-men.

³⁸³ Anh Carl bây giờ, tôi không biết anh ấy muốn làm gì ngay lúc này, mời Anh Williams.

MÙA GẶT VIE64-1212

(The Harvest Time)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào Sáng thứ Bảy, ngày 12 tháng Mười hai, năm 1964, dành cho buổi điểm tâm Thông công Quốc tế của các Thương Gia Cơ Đốc Toàn Vẹn tại Khách sạn Ramada ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org